40. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1984. NOVEMBER 1.

Ludas Matyi

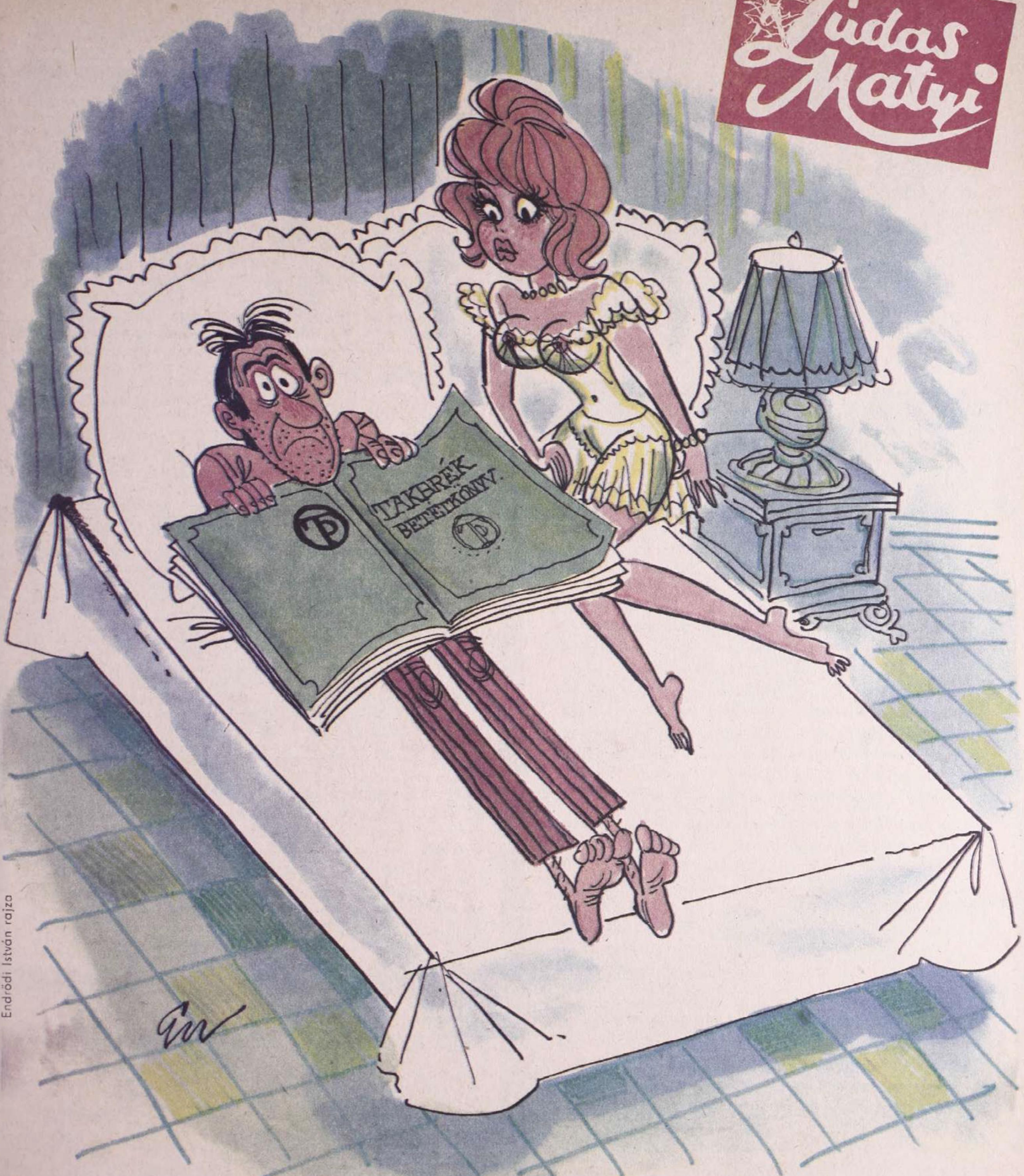
TAKARÉK BETÉTKÖNYV
OTP
OTP

Endrődi István rajza

Aktuális jelmondatunk:

ADDIG NYÚJTÓZKODJ, AMEDDIG A TAKARÉK ÉR

(LUDAS FÓRUM A SPÓROLÁSRÓL A 8–9. OLDALON)

PROGNÓZIS KÉSZÍTÉS

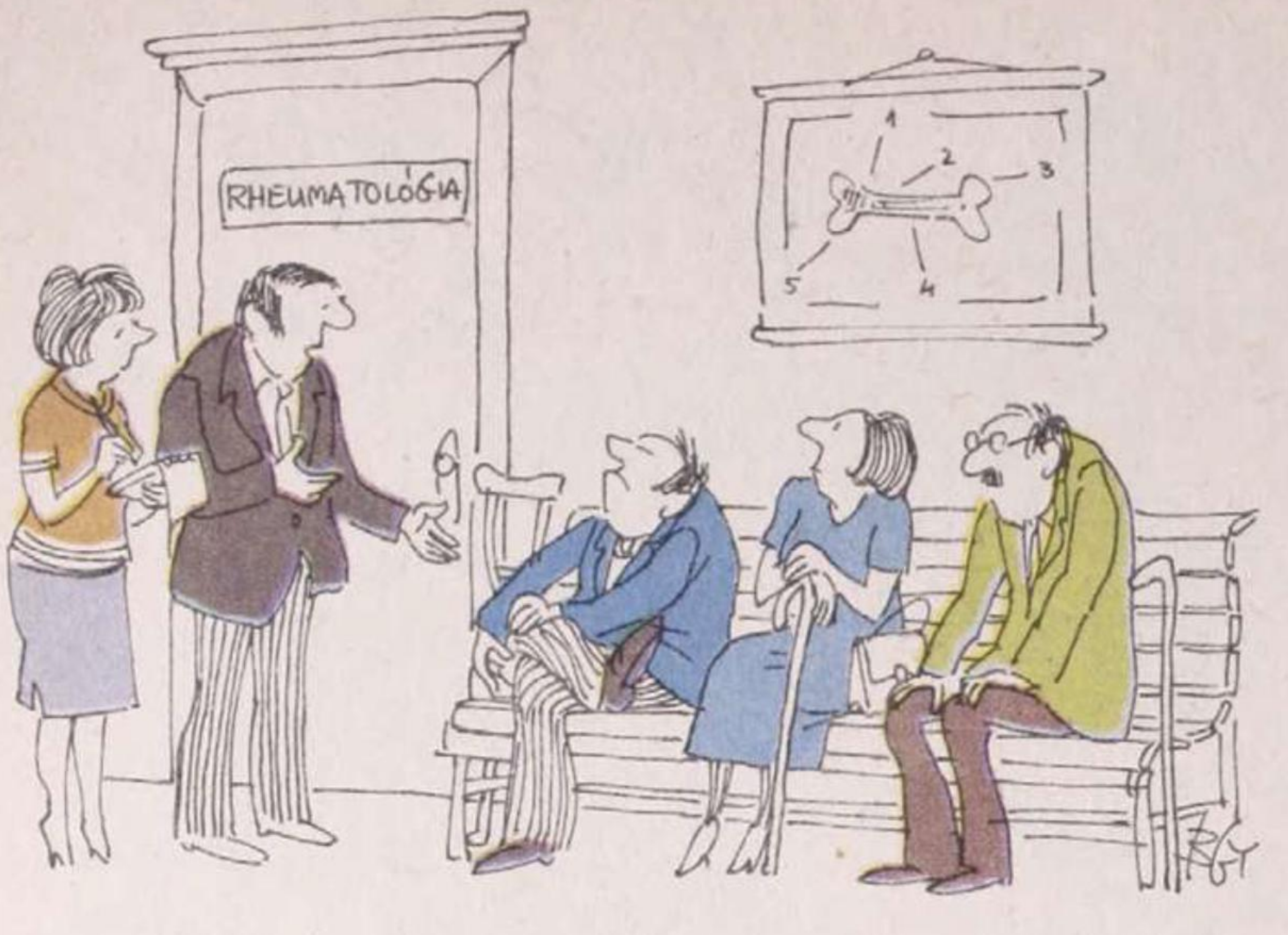

– A Meteorológiai Intézettől jöttünk, ugyanis elromlott a műhold . . .

Tégla

Nemrég nálunk rendezték a Teakwon do Európa-bajnokságot. A karate koreai ágáról van szó, ez egy nagyon régi sport, még azokból az időkből, amikor zökkenőmentes volt az építőanyag-ellátás. Nos, e szó kiejtése körül támadt némi bizonytalanság. Kezdetben „tékvandó"-nak hallottam, majd „tájkvondú"-nak, sőt volt, aki rosszmájúan és magyarosan csak tettlegeskének becézte. Egyszer kiejtésügyben is rendezhetnének egy jó kis versenyt, a győztes nyerhetne, mondjuk, egy épkézláb, makkegészséges, életben maradt téglát.

Ne tessék kérem nevetni! Egy ismerősöm például magánerős indulattal nehezményezte a tékvandó téglatörő, cserépzúzó, deszkanyüvő buzgalmát. Inditványoztam: ahellyett, hogy engem fáraszt, panaszával forduljon közvetlenül a legközelebb eső tájkvondúshoz. Ez a perspektiva persze nem lelkesítette őt túlzottan, valahogy megértem. „Szidtad a téglámat?!" – a kiszemelt karatés még majd imigyen érdeklődne, s melegfront esetén ez ugyebár egy nyolc napon túl gyógyuló kérdés.

Ismerősöm egyébként vakmerő és kötélidegzetű, különben nem lehetne az ismerősöm, és nem is vágott volna soha egy családiház-kalandba. Mégsem fogadta meg a jó szívvel kínált rossz tanácsot. Azt mondta, az építkezéshez minden magánerejére szükség van, nem beszélve a kiesett időről. Közölte, inkább valamely kétdanos tüzéptelep-vezetővel próbál szerencsét. Mesterfokú, feketeövessel, természetesen. Hátha maradt még e házában egy-két romlatlan állagú tégla?

Igaza van, jobb a békesség. Kívántam is neki nagy kalap szerencsét. Ám figyelmeztettem, jól teszi, ha ügyel majd a kiejtésre. A magyar sem könnyű nyelv, különösképp a téglacserépsóder-dájalektus. Mostanában például gyakorta megesik, hogy valamit ötszáznak írnak és hatszáznak ejtik.

Át.

Münz András

Engedjétek a kisdedeket...

Szokványos képsor a TV-Híradóban: Magasrangú Vendég megérkezik a repülőtérre, ahol fogadására megjelent a vendéglátó ország Első Embere és Első Asszonya. Ám van itt valami, ami egyáltalán nem szokványos: Első Asszony bal karján, a szívénél, egy kis gyerek ül. Ez a karonülő, majd a földön téblábolό csöpp emberke olyan jóízű látvány, hogy rögtön derűsre hangolódik tőle az ember. Mindenféle badarságok jutnak az eszembe. Például:

A fenséges nagymamák egyike sem vállalta aznapra a gyereket – az egyik bridzspartira ment, a másik Vöröskeresztes-taggyűlésre –, így az anyuka kénytelen volt magával cipelni munkahelyére, a reptérre. Vagy: a királyi bölcsődében nagyon szigorúan betartják a zárórát, s ha a fogadás elhúzódása miatt nem tudnak időben érte menni, könnyen kiteszik a kapu elé a kicsi királyfit . . .

Szerencsére fegyelmezett ember vagyok, hamar megálljt tudok parancsolni szertelenkedő fantáziámnak, s jókedvem rögvest aggályoskodásba csap át. A gyerekek nem szeretik ha a felnőttek beleavatkoznak a játékukba, attól félnek – s joggal! –, hogy elrontják. De a gyerekek se lábatlankodjanak ott, amikor a felnőttek fogadósdit játszanak! A protokoll komoly játék, szigorú szabályokkal, kidolgozott koreográfiával . . .

Most meg egy vicc jut eszembe. Igazán nem akarok komolytalankodni, csak a tanulság miatt mesélem el:

A medve elkapja a nyuszit: na, tapsifüles, annyiszor megbosszantottál, annyiszor átejtettél, de most nincs irgalom-kegyelem, itt a helyszínen megeszlek. Sírós hangon könyörög a nyuszi: medvécske, legalább az utolsó kívánságomat teljesitsd, az mindenkinek kijár ilyen esetben. Hadd hallom, mi az utolsó kívánságod? Szeretnék eljárni egy népi táncot. Szerencséd, hogy én is imádom a folklórt, mondja a medve, s leteszi a földre a tapsit. Nyuszika kettőt lép jobbra, kettőt balra, kettőt hátra, s aztán huss, eltűnik a sűrűben. A medve csak áll, s bután dünnyögi maga elé: milyen hülye koreográfia!

Most meg a Wladár-ügy jut eszembe. Miután kiderült, hogy indokolatlanul hurcoltak meg egy közszeretett embert, azt vártam, jön majd valaki, és bocsánatot kér. Wladártól is, meg tőlem, a tévénéző, újságolvasó milliόktól is, amiért így rám ijesztettek. Nem ez történt, hanem híven hagyományainkhoz: megmagyarázták. Hogy a vámhatsóág szabályosan járt el. Hogy az úszóhatóság is szabályosan járt el. Hogy a tömegkommunikáció is szabályosan járt el. Azok az újságíró kollégák, akik védelmükbe vették ezt a „szabályos" eljárást, maguk is szabály szerint cselekedtek. Örök szabály ugyanis: míg káposzta lesz, kecske is lesz . . . Hogy finoman idézzek egy kevésbé finom népi mondást.

Én, az átvert öreg medve, csak ingatom a fejemet: milyen buta koreográfia! S nem értem, sehogysem értem, hogy lehet szabályos az, ami embertelen?

Most vagy a szabályban van hiba, vagy bennem.

Az utóbbi a valószínűbb. Lám ez a vidámnak szánt írás is milyen szomorkásra sikerült. Talán azért, mert amig írtam, nem ült a szívemnél kisgyerek.

Radványi Barna

INTÉZKEDÉS

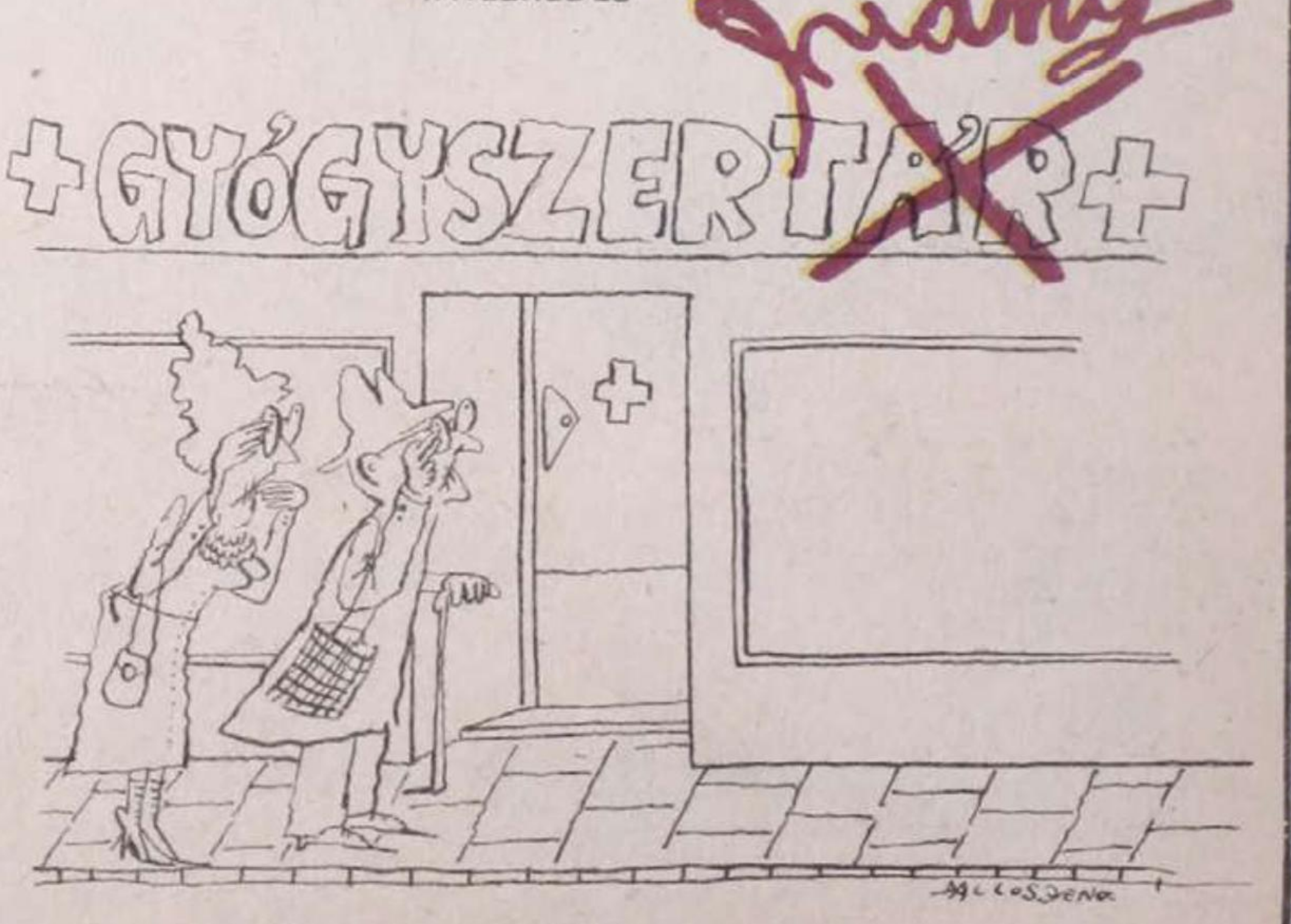

LEHOCZKI ISTVÁN:

Itt és most...

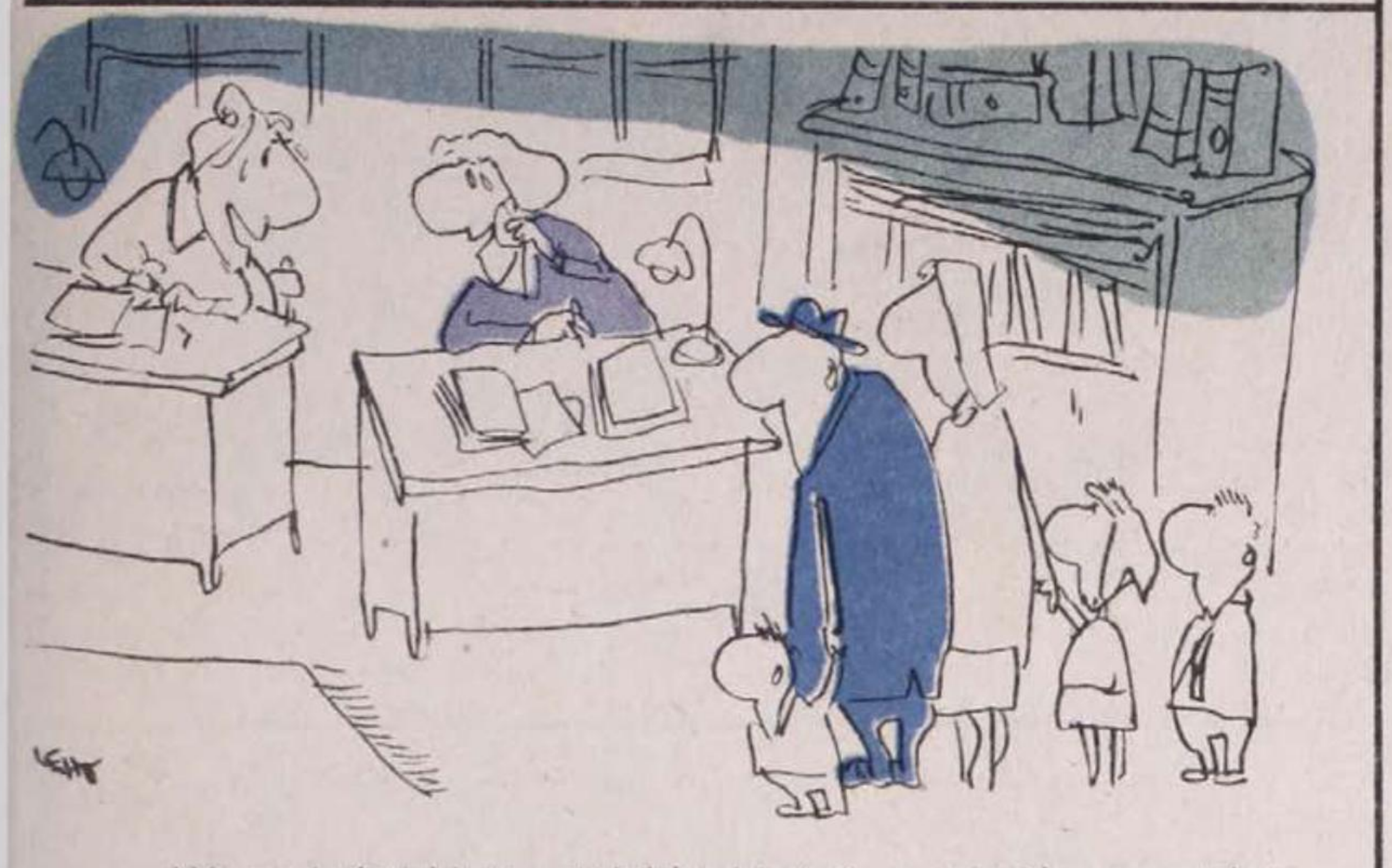

– Hát ez óriási! Idejönnek lakást kérni és se pénzük, se protekciójuk!

HATALOM

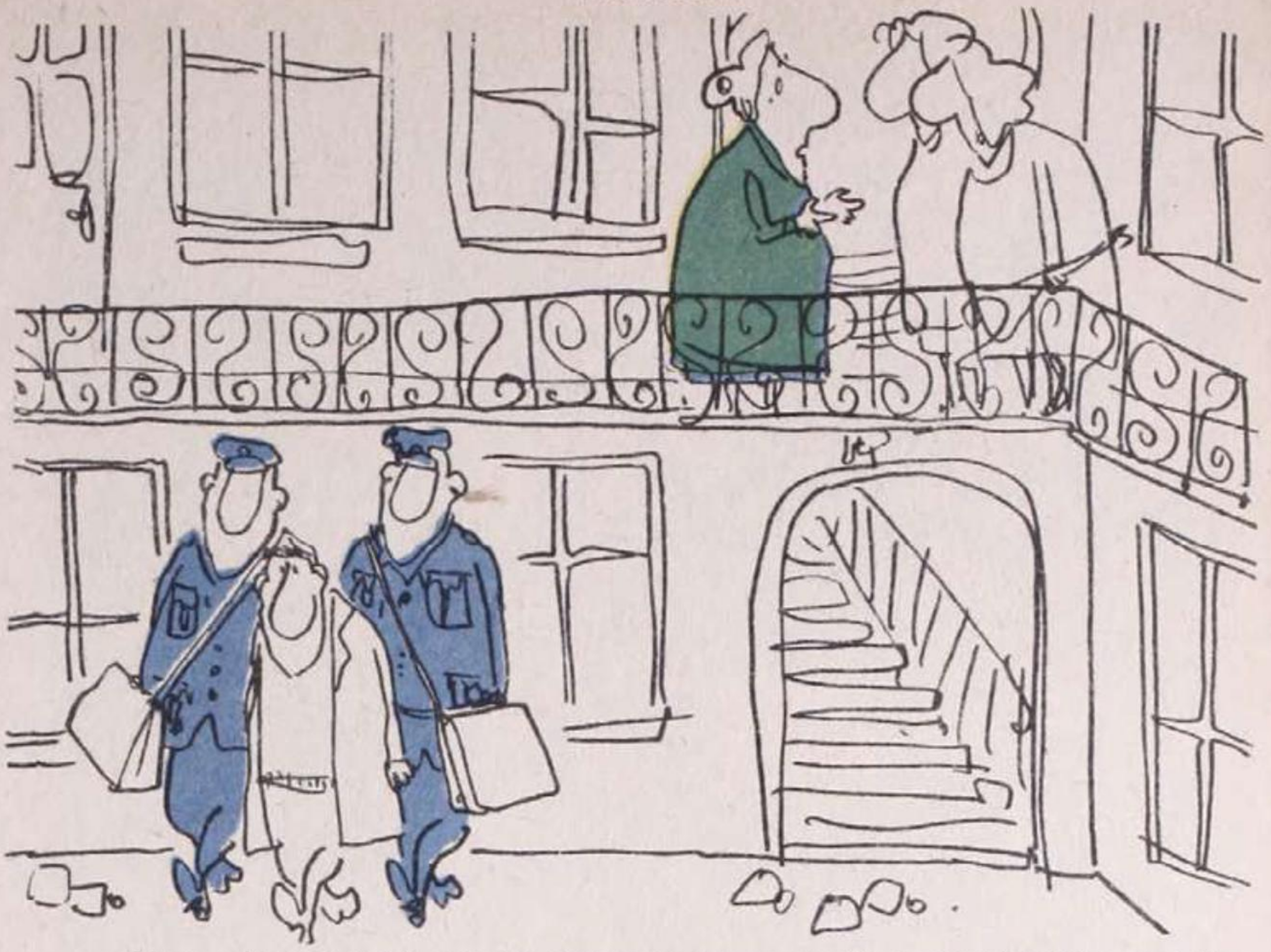

– Nem akart semmi rosszat szegény uram, csak megreklamálta a telefonigénylésünket . . .

MAGÁNY

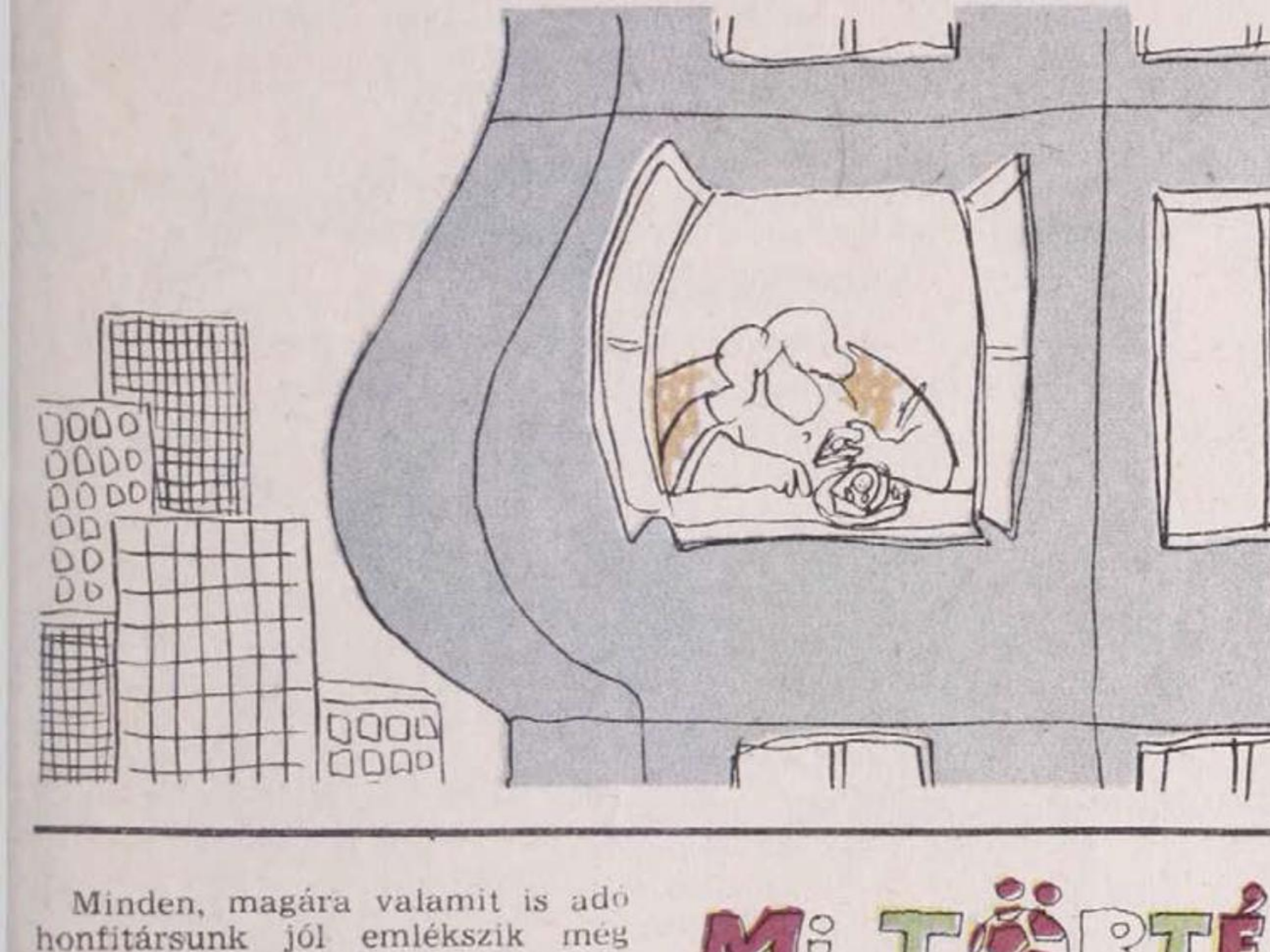

OVODAI SETA

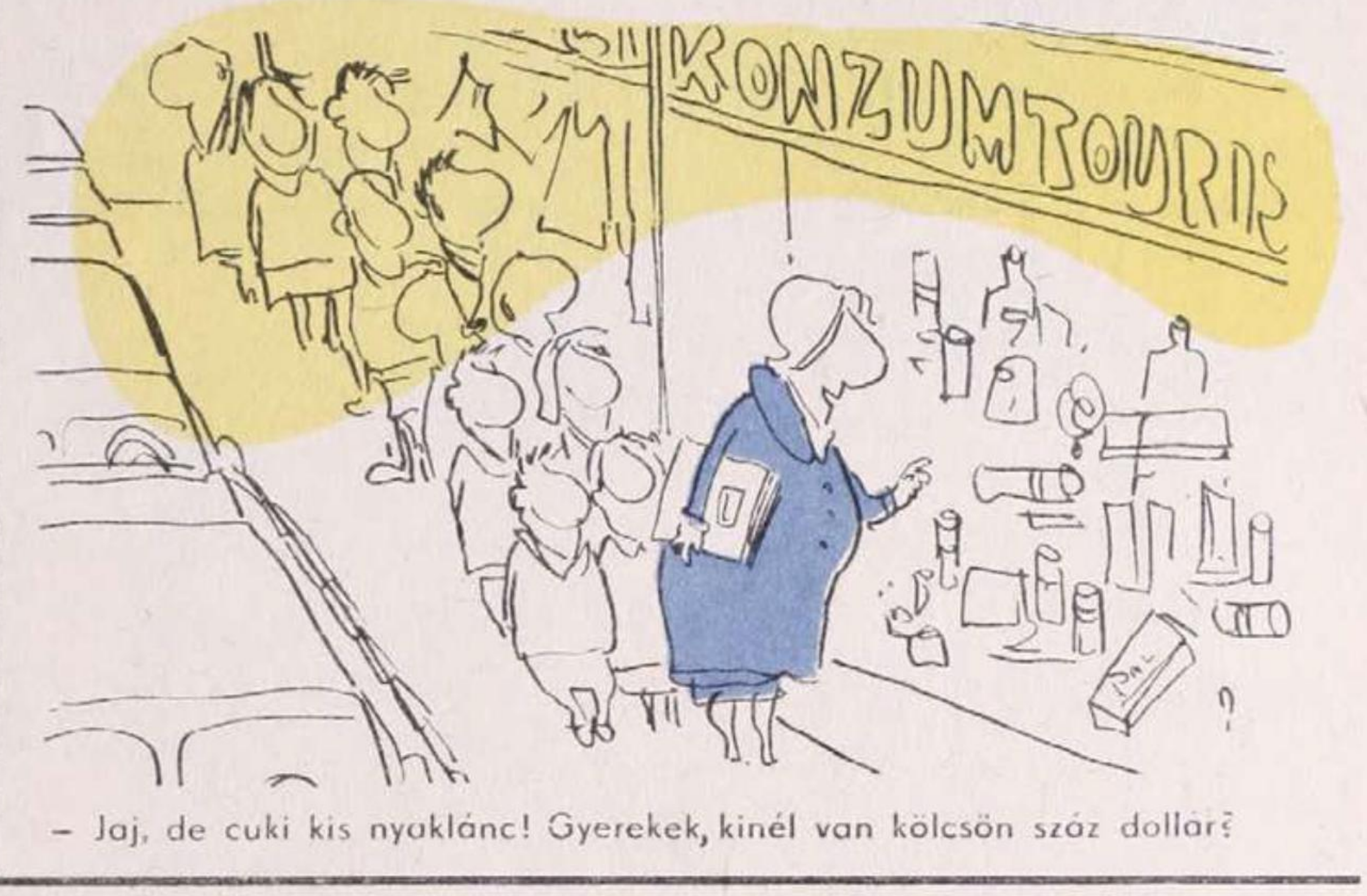

– Jaj, de cuki kis nyaklánc! Gyerekek, kinél van kölcsön száz dollár?

Mi TÖRTÉNT TATÁN?

Minden, magára valamit is adó honfitársunk jól emlékszik még a néhány évvel ezelőtti nagy magyar sorskérdésre, melyet rövidesen és tömören így szoktak megfogalmazni az arra hivatott fogalmazók: áru-e a kultúra?

Azóta, akárcsak sok más gyötrő kételyünkre, erre is választ adott az élet. Ma már jól tudjuk: a kultúra nem áru, de sokba kerül.

Mindez a magyar labdarúgó válogatott bravúros hollandiai győzelmével kapcsolatban jutott az eszembe. A szenzációsnak is nevezhető fegyvertény okait azóta már alaposan kielemezték a szakemberek, sőt, olyanok is akadtak közöttük, akik magyarázattal is szolgáltak. Voltak hozzáértők, akik az anyagi érdekeltség szintjére szűkítették a jó szereplés okait, mondván: annak a játékosnak van a pályán keresnivalója, akit a pályán kívül is hagynak keresni.

Sajnos, cinikus magyarázatok is felütötték a fejüket, s ezek megfogalmazói még attól sem riadtak vissza, hogy vesztegetéssel vádolják a magyar csapatot, vagyis, hogy mi lefizettük volna a hollandokat. Hogy ez mennyire gyerekes, a valóságtól elrugaszkodott vélekedés, azt az ország valutáris helyzetének ismeretében szükségtelen magyarázni.

Mindezek természetesen találgatások, s a történelem számtalan esetben bizonyította, hogy a sötétben való tapogatózásnál többet ér az okos, józan belátáson alapuló megfigyelés. S itt jutottunk el a kultúra és a sport örök és megbonthatatlan kapcsolatához. Mint ismeretes, legjobb labdarúgóink, híven a hagyományokhoz, a nagy mérkőzés előtt ezúttal is a tatai edzőtáborban töltöttek néhány napot. Egy ilyen huzamos együttlét alkalmával igen fontos, hogy a kevéske, ám megérdemelt szabadidőt hogyan sikerül kulturáltan, a magas célok szolgálatába állítva eltölteni?

Nos, nyílt titok: a korábbi években neves hazai művészek látogattak rendszeresen Tatára, hogy nemzeti tizenegyünket válogatott módon szórakoztassák. Hogy a hiba a rangos művészi gárdában, avagy a fiúk kultúra iránti hajlamában volt-e, ma már nehéz lenne kideríteni, csupán az eredmények ismeretesek: csúfos vereségek és szegényes döntetlenek sora jelezte, hogy az aranycsapat kifejezés legföljebb ha a határon szolgálatot teljesítő vámosoknak mondott valamit.

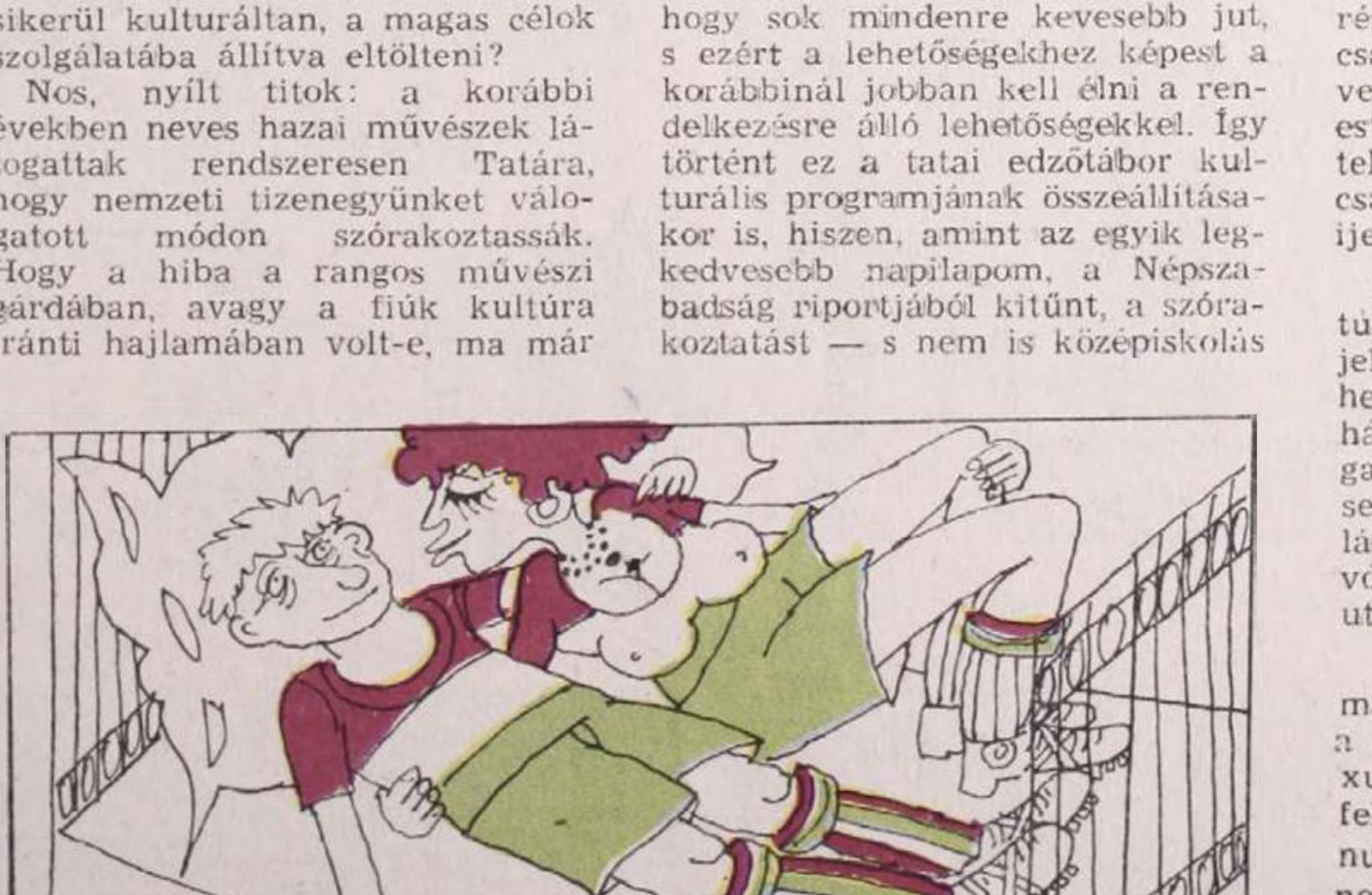

Idén ősztől azonban új szelek fújdogálnak. Már a közelmúltban megrendezett közművelődési tanácskozáson is megfogalmazódott, hogy sok mindenre kevesebb jut, s ezért a lehetőségekhez képest a korábbinál jobban kell élni a rendelkezésre álló lehetőségekkel. Így történt ez a tatai edzőtábor kulturális programjának összeállításakor is, hiszen, amint az egyik legkedvesebb napilapom, a Népszabadság riportjából kitűnt, a szórakoztatást — s nem is középiskolás fokon! — házilagosan oldották meg. Nem volt szükséges a magas gázsiért fellépő művészek megvásárlására, már csak azért sem, mert „. . . a hangulatról hivatásos művész gondoskodik. Sándor Imre gyúró ugyanis a színházat hagyta ott új szakmájáért, s kifogyhatatlan az ötletekből. Legutóbb például nőnek öltözött — parókával, kisminkelve, teljes hölgyszerelésben és senki sem ismerte fel." Hogy a kiváló gyúró, akit ismerősei egyébként Tubinak becéznek, nem elégedett meg ezzel a kétes sikerrel, azt a riport további részlete is bizonyítja: „Azt már csak zárójelben említjük, hogy mivel Nyilasi hiányzott, így szombat este a takarodó előtt újra elismételte a női jelenetet: befeküdt a csatár ágyába, aki a meglepetéstől ijedten kifutott a szobából."

Hiába, mi magyarok mindig is tudtunk mulatni. Én is csak zárójelben jegyzem meg: ha hinni lehet a kósza híreszteléseknek, a néhány évvel ezelőtti magyar válogatottban egyetlen olyan csatár sem akadt, aki idegen hölgyet találván az ágyában, ijedten rohant volna ki a szobából. Igaz, ők azután nem is lőttek gólokat.

Ha a válogatott jó szereplése a magas színvonalú szórakozáson és a fiúk megváltozott kulturális-szexuális magatartásán múlik, akkor feltétlenül igennel kell válaszolnunk a hamleti kérdésre: Tubi or not Tubi?

Föld S. Péter

BEÉPÍTÉSI TILALOM

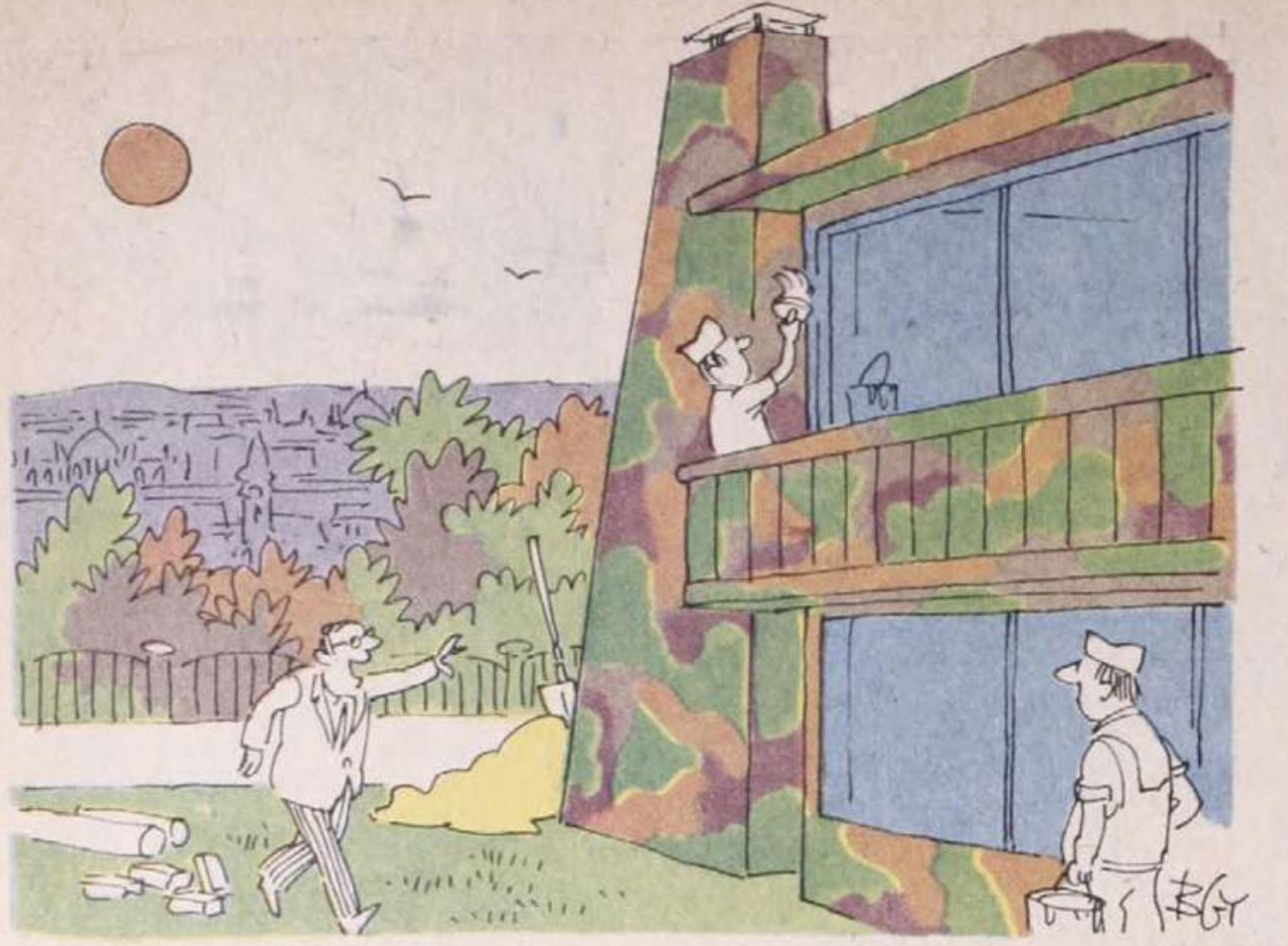

– Levakarhatják a terepszínű festéket, emberek, a tulaj ki tudja majd fizetni a büntetést!

REMÉNYTELEN ESET

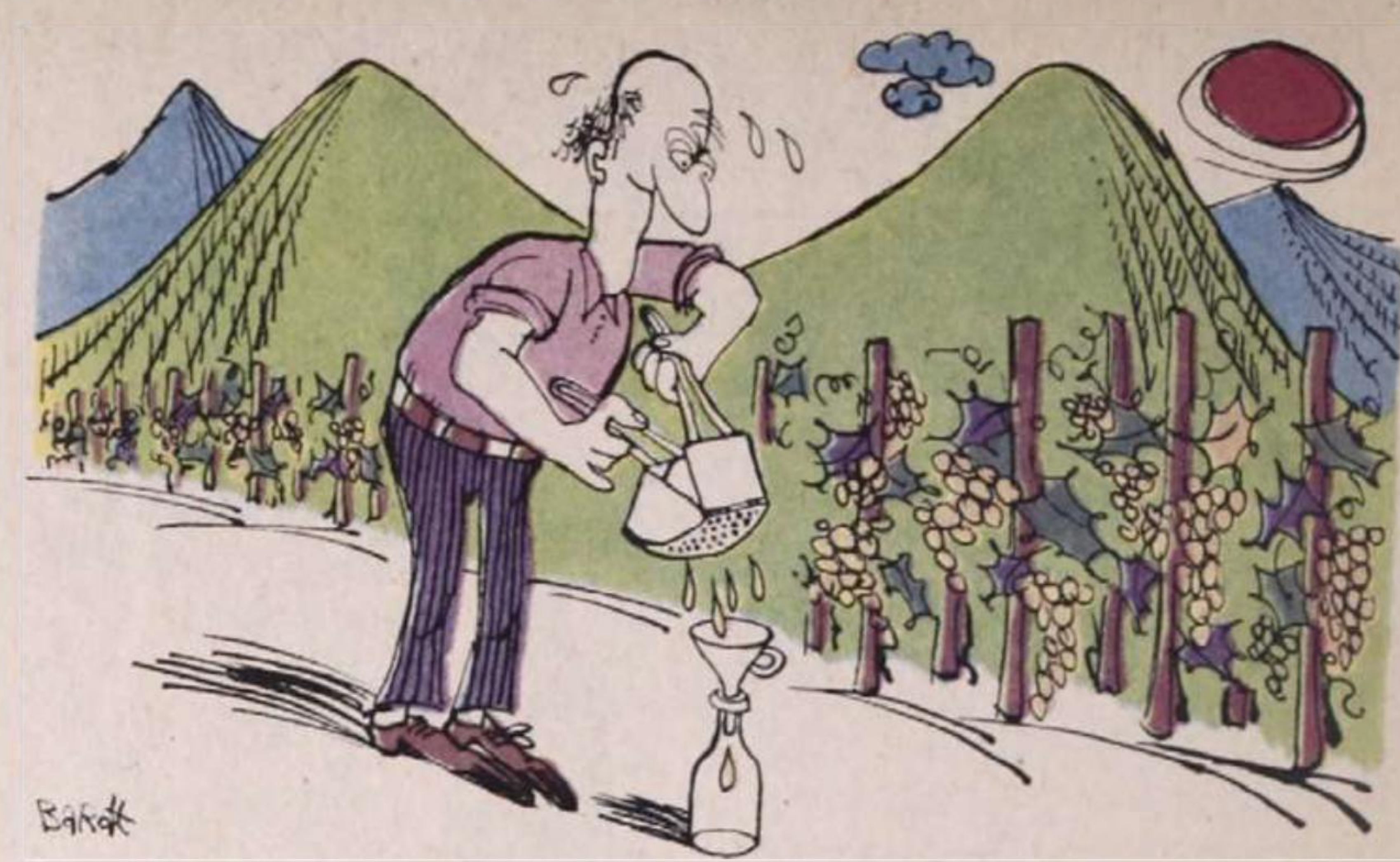

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Halló! Állatvédő társaság?
— Igen.
— Kérem, küldjenek ide valakit! Az udvarunkon a postás a fán ül, és onnan sértegeti a kutyát...

SZILÁNKOK

KÉRDÉS

Miért nem játszanak nálunk hajnalban is a mozik? Hisz olyan sok a rosszalvó.

TALÁLMÁNY

— *Feltaláltam a pálpusztai illatú parfümöt. Kellemetlen vendégeknél ezt használom.*

MEGOLDÁS

— Nekem soha nem volt férjem. Mindig a más férjével veszekedtem.

PÉKINAS

— *Most megmutatom fiam, hogyan kell másnapos kenyeret sütni!*

PANASZ

— Nem tudom már elviselni azt a sok megaláztatást, amiben a beosztottjaimat részesítem.

MŰTÉT

A műtét előtt megcsókolta szeretteit: a feleségét, a gyerekeit, aztán meglógott a kórház hátsó kijáratán.

AUTÓ

Brahovácz meséli:

— Kénytelen voltam befizetni egy új autóra, mert elfelejtettem, hol parkolok a kocsimmal.

ÉRDEKES

Mennyit szidjuk a postát. De a postásokat mindnyájan szeretjük.

ÖRÖM

— *Kimentem a lóversenyre. Az első futam előtt ellopták a pénztárcámat. Így legalább nem veszítettem egy vasat sem a versenyen.*

TÖPRENGÉS

— A fiam hatodik születésnapjára egy japán Hi-Fi tornyot kapott. De mit veszek neki a hetedik születésnapjára?

ASSZONYI SORS

— *Én a nagytakarításhoz veszek fel estélyi ruhát, mert a férjem soha nem visz el sehová.*

KÉZCSÓK

— Kézcsókomat küldöm annak a szép, bájos, aranyos feleségének.

— Elváltunk.

— Örüljön, hogy megszabadult attól a ronda bestiától.

HALLOTTAM EGY VICCET

A férfivendég a szállodai szoba szekrényében egy női hálóinget talál. Hívatja a szobapincért:

— *Ezt, kérem, estére megtöltve hozza vissza!*

JÁTSZÓTÉREN

— A kegyed kislánya az én kisfiammal játszik a homokozóban. Beszéljük meg az esküvő részleteit.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

Emlékszik még?

PESTI PACIK

A HINTÓ-LÓ

Lakkhintók a Stefánián...
Gumipatkók diszkrét nesze...
Pettyesfarú lipicai...
Nagyapáink mercedesze

AZ IGÁSLÓ

Míg vonszolta nehéz terhét,
bizony, hagyott néhány nyomot.
(Mentsége, hogy mégse termelt
benzingőzt, csak lócitromot.)

A RENDŐRLÓ

Gyönyörű volt, kecses, büszke,
de mit tegyen szegény pára,
nem ő választotta meg, hogy
ki üljön fel a hátára.

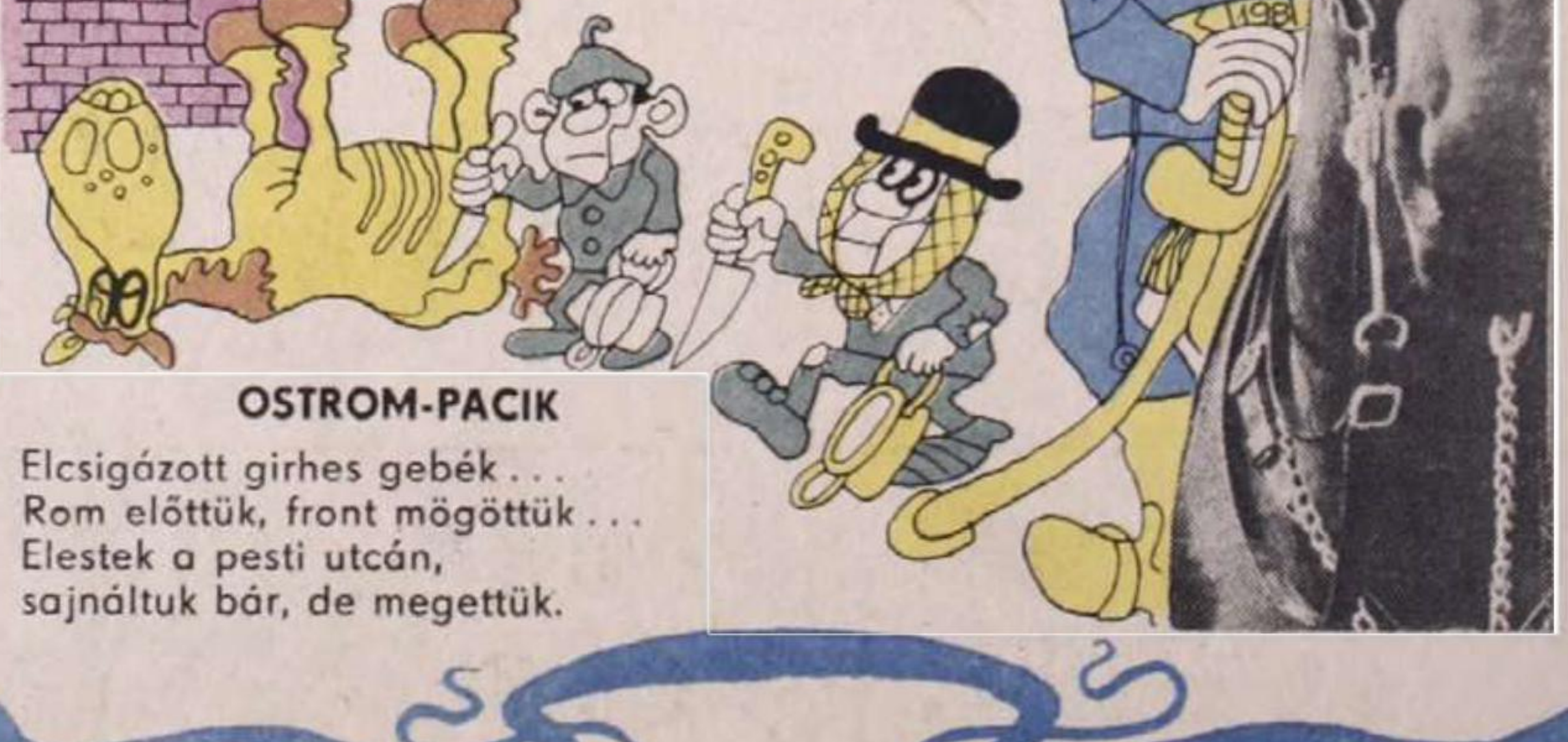

OSTROM-PACIK

Elcsigázott girhes gebék...
Rom előttük, front mögöttük...
Elestek a pesti utcán,
sajnáltuk bár, de megettük.

KISVÁROSI TÖRTÉNET

Ötödik éve dolgoztam már a sóvári fényképész szövetkezetben és még mindig nem kerestem többet havi háromnégyezer forintnál, a boltban már előre köszönt az öthuszas lókolbász. Úgy gondoltam, én is követem az idők szavát, iparengedélyt kérek és önállósítom magamat. Megírtam a kérvényt, bevittem a tanács ipari osztályára, Kajtár, az osztályvezető-helyettes fogadott. Régről ismertem és utáltam ezt a savanyú agglegényt a porosz tüskefrizurájával, az egész megyében már csak ő hordott lefffegő szárú nadrágot és kék orkán esőkabátot. Kajtár nem rajongott értem, csak belenézett a kérvényembe és két ujjal arrább pöccintette, mint egy különösen undorító és kártékony hernyót.

— Adja csak be nyugodtan, nem kell idegeskednie, mert egész biztosan vissza fogjuk utasítani.

— Szabad tudnom, hogy miért?

— Először is, mert már van elég fotós a városban, sőt, több is, mint kellene.

— És másodszor?

— Ragaszkodik hozzá, hogy elmondjam?

— Szeretném hallani.

— Nos, én nem tartom magát elég jó fotósnak, szakmailag elég közepes, hogy úgy mondjam, fuser.

— Mit látott a munkáim közül? Szerintem semmit.

— Dehogynem, például maga csinálta a múltkor az igazolványképemet. Nem tartom magam egy Adonisznak, de az a Madárfejű Lajcsika sem vagyok, amit maga csinált belőlem! Szóval: nem látok esélyt arra, hogy megkaphassa az iparengedélyt.

A dühtől fuldokolva jöttem ki az irodából, főleg azt nem tudtam megemészteni, hogy fusernek nevezett. Meg akartam semmisíteni Kajtárt, lemosni a térképről, csak azt nem tudtam, hogy kezdjek hozzá.

Előkerestem az említett régi igazolványképet, hát csakugyan nem volt egy sztárfotó, de mit lehet ilyen nyersanyagból kihozni? Nézegettem, s egy ördögi ötletem támadt, bezártam a boltajtót, hogy senki se zavarjon, és nekiláttam a munkának. Végiglapoztam egy csomó régi szexmagazint, egy „Szexabnorma" című újságban találtam egy férfi aktot akkora nemi szervvel, hogy maga a test csak függeléknek tűnt rajta, arányaiban is megfelelt a célnak, kivágtam a képet és hozzámontíroztam Kajtár igazolványfotóját. A trükk tökéletesen sikerült.

— Na most mondd, hogy fuser! — mormogtam magamban.

Persze kellett hozzá valami szöveg is, először azt akartam ráírni, hogy „Ez mind az Öné lehet", de aztán megváltoztattam: „Felajánlom szolgálataimat: Kajtár Endre."

Lehúztam belőle vagy ötven kópiát, aztán elővettem a sóvári telefonkönyvet, kiválasztottam ötven címet: a színház vezető művésznőit, funkcionáriusnőket, butikosnőket, akiknek kezében Sóvár minden hatalma összpontosul, ha ők felháborodnak, elsöprik Kajtárt.

Megcímeztem a borítékokat, feladtam és vártam az eredményt. Kajtár meglepően soká jelentkezett, két hónap is eltelt, amíg berendelt az irodájába. Mikor beléptem, alig ismertem rá: elegáns öltönyt viselt, haját divatosan kissé hosszabbra növesztette és szolid „Tabac" kölniszag terjengett körülötte.

— Azért hívattam, hogy közöljem magával: ha benyújtaná iparengedély-kérelmét, valószínűleg kedvezően bírálnám el.

Míg ezt a mondatot végigmondta, legalább ötször szakította félbe a megcsörrenő telefon, mindannyiszor női hangok jelentkeztek.

Moldova György

REAGAN SZINEVALTOZASA

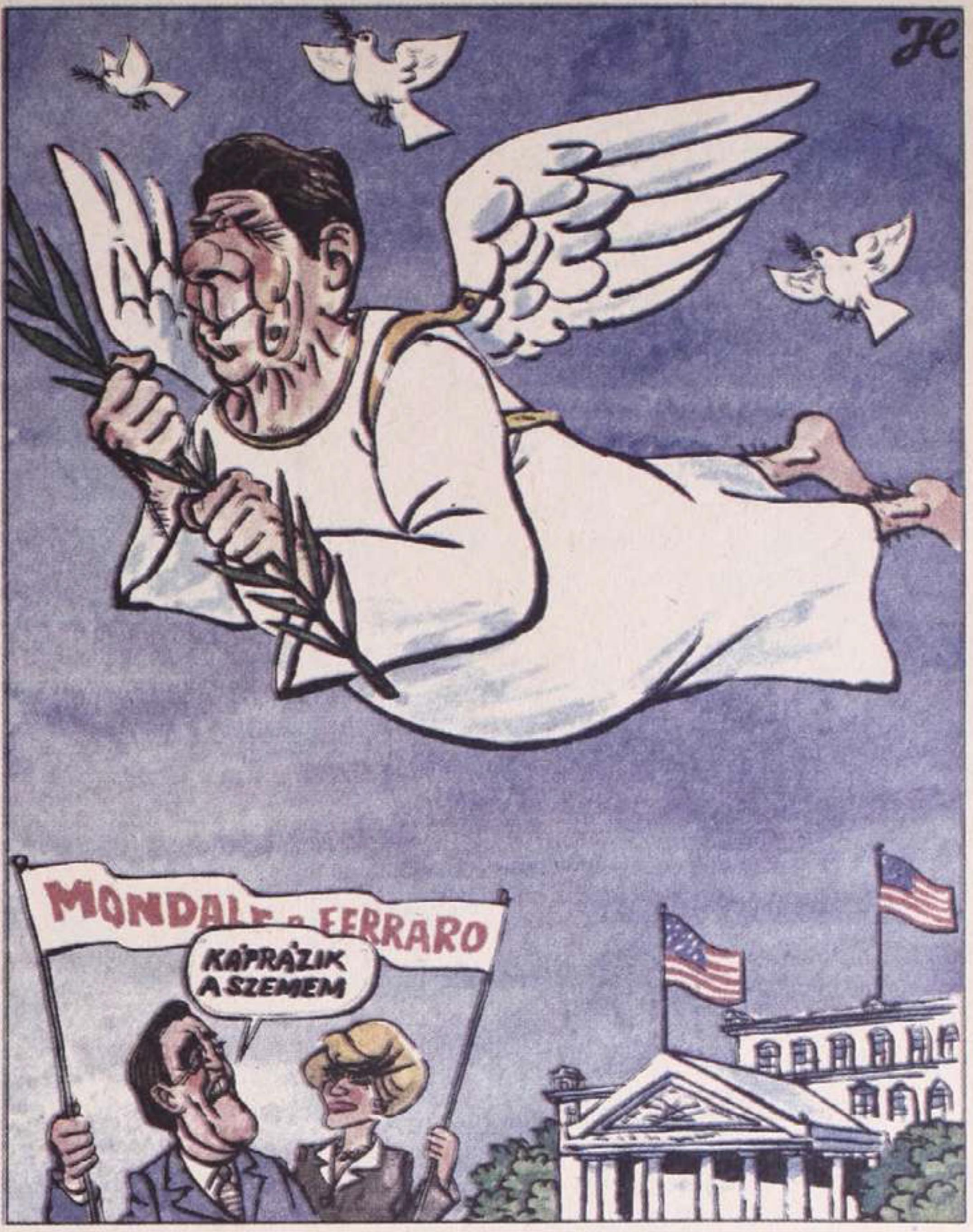

Dieter Hanitzsch rajza a müncheni Quickból

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *A lányom már egyáltalán semmit sem mesél el nekem. Ez egészen beteggé tesz!*

— *Az én lányom mindent elmesél: teljesen tönkretette az idegeimet.*

*

— Nem tudom megérteni, vádlott, hogy hazudhat ennyit?
— Hát ha egyszer olyan sokat tetszik kérdezni, bíró úr...

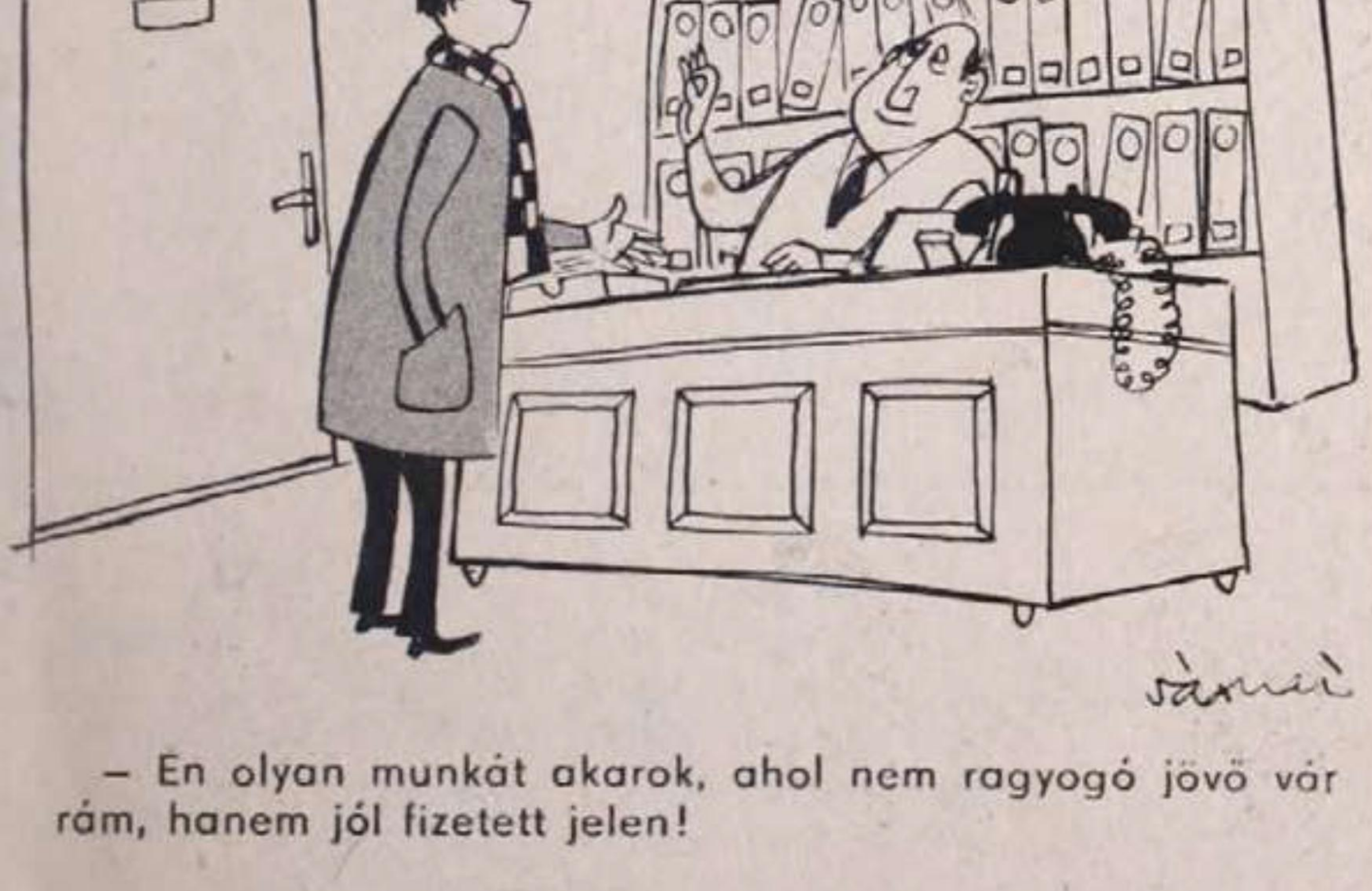

– Én olyan munkát akarok, ahol nem ragyogó jövő vár rám, hanem jól fizetett jelen!

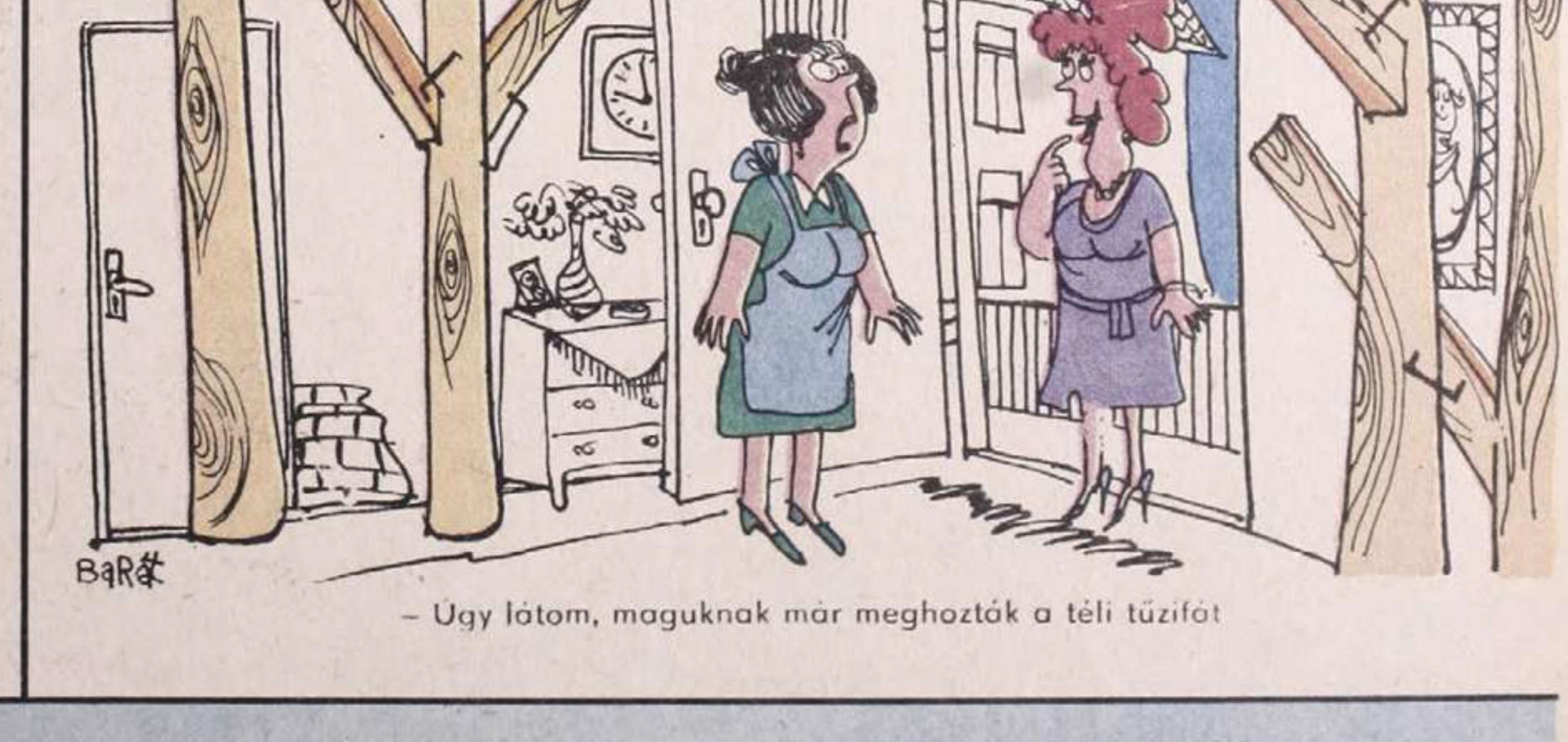

– Úgy látom, maguknak már meghozták a téli tűzifát

Egész éjjel műsort sugároz a Petőfi rádió

LESZÁLLT A CSENDES ÉJ, NEM ALSZIK A VÁROS...

GYÖRE IMRE:

SOROLGATÁS

Csillagok golyócskáznak
szemünkben görbe égen,
a halak vízbe fagynak,
szájukon buborékok,
kicsiknek is esélyük
maradt a nagy esélyre,
nem nőttek egy burokban,
a harangnyelv leugrik
kongás közben a hóba,
november – nő a málna,
valamit eltévesztett,
hóember kiskabátját
ledobta, sose fázott,
megjött az első varjú,
a verebek már nézik,
körforgásban a moslék
disznók felé tart éppen,
szántatlan még a tarló,
hernyó gubózik lassan,
az elfelejtett holtak
kupája régi persely,
színes kavics van bennük,
a holnap ismeretlen
kertekben köhög éjjel,
nappal a bokrok alján
alszik avarral fedve,
valakik többet tudnak
erről, ha majd megérik…

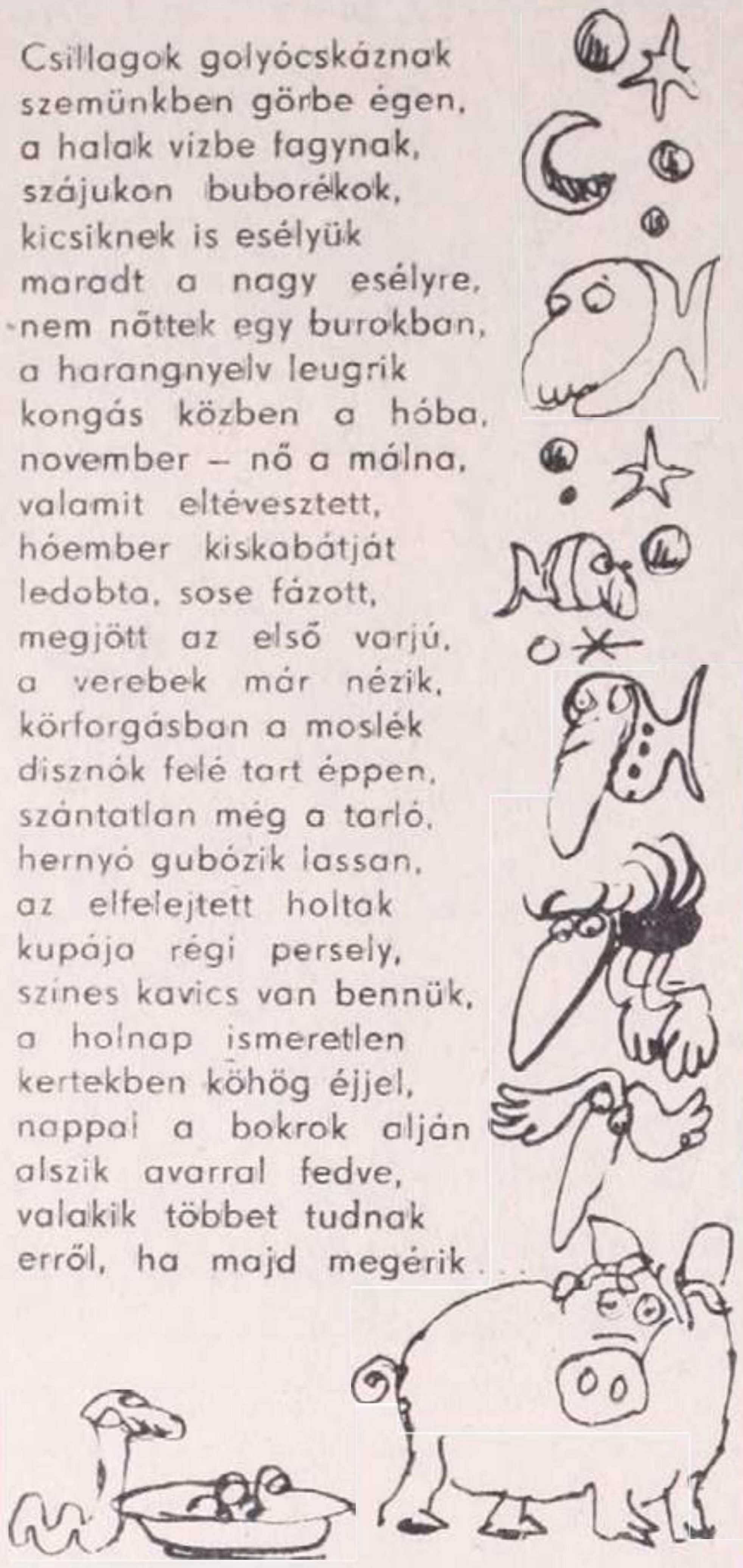

BAKI BAKI HÁTÁN

„Az Egyesült Nemzetek 1942. december 17-i Nyilatkozatából mindent tudhattak a kormányok" — olvasom egyik hetilapunkban.

A kormányok tán valóban tudhattak mindent. Másként áll ezzel a cikk szerzője, aki a maga részéről nem tud mindent. Például azt, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete 1942-ben még nem létezett, hiszen csupán a II. világháború befejezése után alakult meg, fölváltva az 1920-ban született *Népszövetséget.*

Ha ellenben a hitlerizmus ellen egyesült nemzetekre gondolt a cikkíró, akkor a „szövetségesek" megjelölés használata lett volna a célszerű. Így ugyanis nemigen fejthető meg, kik is adtak ki Nyilatkozatot 1942. decemberében.

◆

Turisztikai szakember tévényilatkozatából: „Nem készültünk föl *ilyen hatalmas volumenű turista* látogatására."

Magyarán: jött egy roppant terjedelmes külföldi. Oly igen korpulens volt az eszemadta, hogy sem megfelelő méretű ágyat, sem megfelelő méretű lepedőt, takarót és egyéb ágybavalót nem sikerült találni a számára. Legalábbis ezt jelenti, ugyebár, édes anyanyelvünkön, amit a jeles szakember mondott. Lehetséges, persze, hogy azt óhajtotta volna közölni: nem készültek föl ilyen *sok* turista fogadására. De akkor vajon miért nem ezt mondta? Miért keresünk a tévékamerák előtt mindig ilyen — hm — „hatalmas volumenű" kifejezéseket, feleim?

◆

Egyik képes folyóiratunkban arról olvasok, hogy Bhutanban hanglemez-bélyegeket adtak ki, vagyis olyanokat, melyeket — azon kívül, hogy levelek bérmentesítésére is alkalmasak — föl lehet rakni a lemezjátszóra és meghallgatni. A cikk szerzője — nagyon helyesen — megkérdőjelezi e kacifántos bélyegek filatéliai értékét, de nyomban utána így ír egy, az NDK-ban kibocsátott, vasúti témájú bélyegpárról: „A … *duettet* … az 1896-ban épített vonalnak szentelték."

Tekintve, hogy az NDK-ban a bhutani posta muzikális üzleti elvei aligha érvényesülnek, kétkedve fogadom a hírt, mely szerint a vasutat ábrázoló két bélyeg együtt énekel.

◆

Egy képes magazin írja lazacokat ábrázoló fotója fölé: „Nagy tömegben érkeznek *ivásra* a lazacok a folyóba."

Gondolom, szomjukat oltani. Habár nagyon szomjasak aligha lehettek, utóvégre addig is vízben voltak. Inkább tán a nyomdászt hagyhatta vízben helyesírási tudása, ezért nem tett hosszú ékezetet az „i" betűre.

◆

Életem egyik legköltőibb sportközvetítését nyílt alkalmam nemrég hallani. Valamelyik labdarúgó *„villámló tekintettel"* méregette ellenfelét, amint arról a riporter tudósított, hozzáfűzve: *„Mint komor bikáé,* ugye… Arany Jánostól…"

Fölemelő tudat, hogy kis hazánkban még egy tisztázatlan szerelés következményeit is a nemzeti poézis hasonlataival ecseteli a sportriporter. Csakhogy egy kis baj is van itt, kérem. Aranynál ugyanis a *járása* olyan az illetőnek, mint komor bikáé. Ezzel szemben a *szeme pillantása,* az olyan, *„mint a barna éjfél".*

Következésképpen, ha már focimeccsek tudósításában a Toldiról esik szó, legyen az eztán is inkább az egykori Fradi-csatár. Legalábbis, amíg a riporter nem mozog otthonosabban a költői idézetekben.

Timár György

UZLETI FOGAS

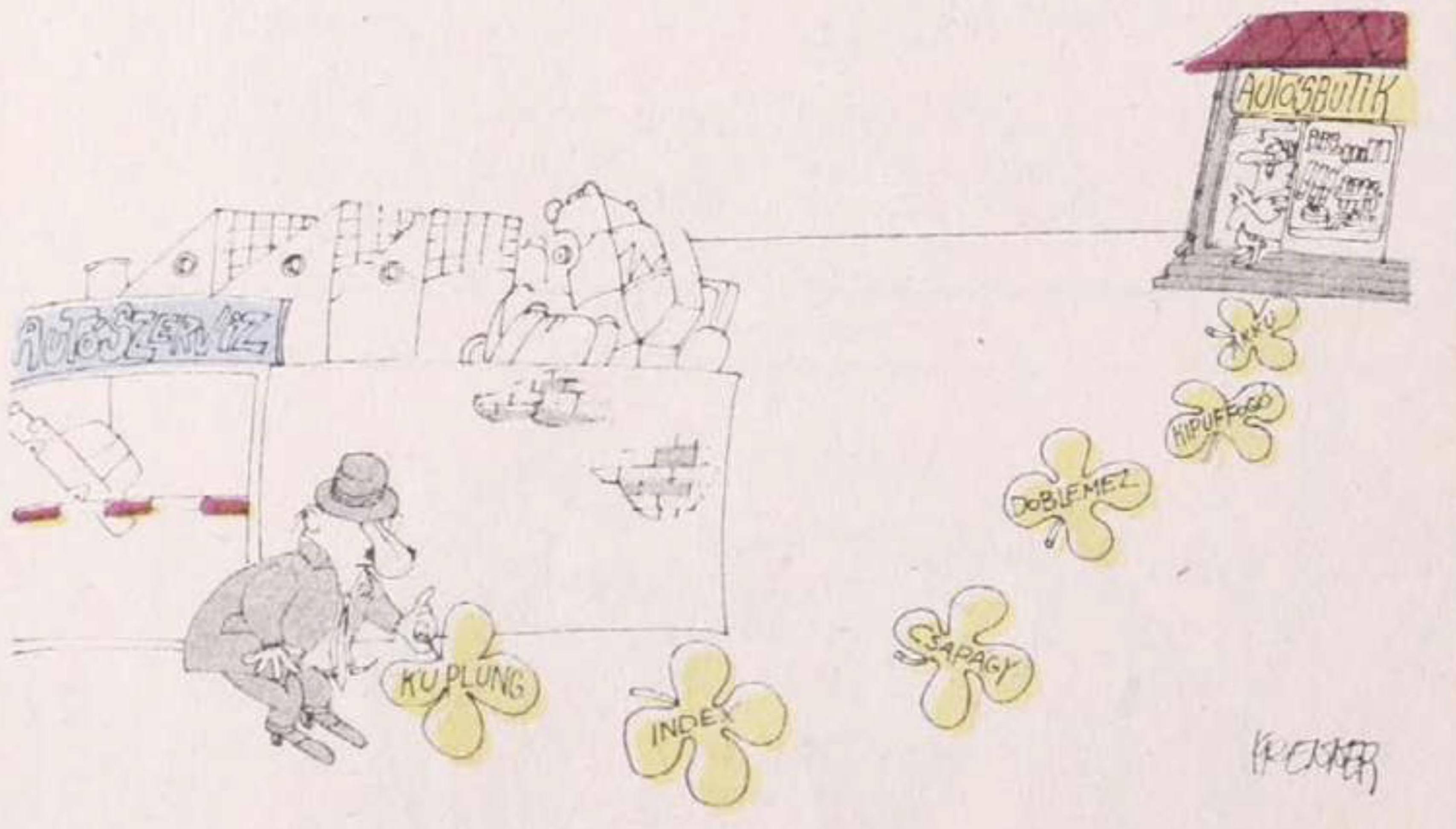

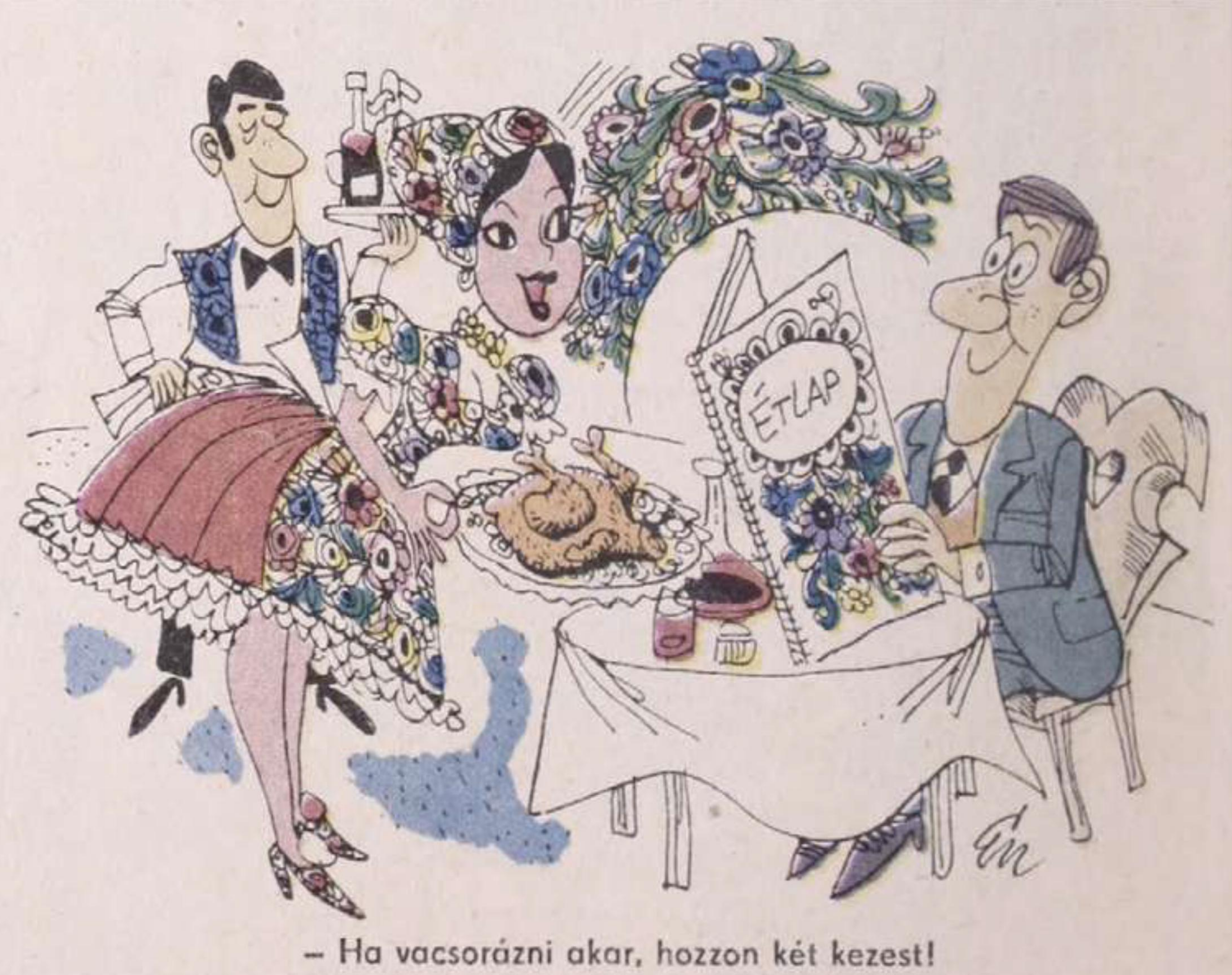

– Ha vacsorázni akar, hozzon két kezest!

MAI TÜNDÉRMESE

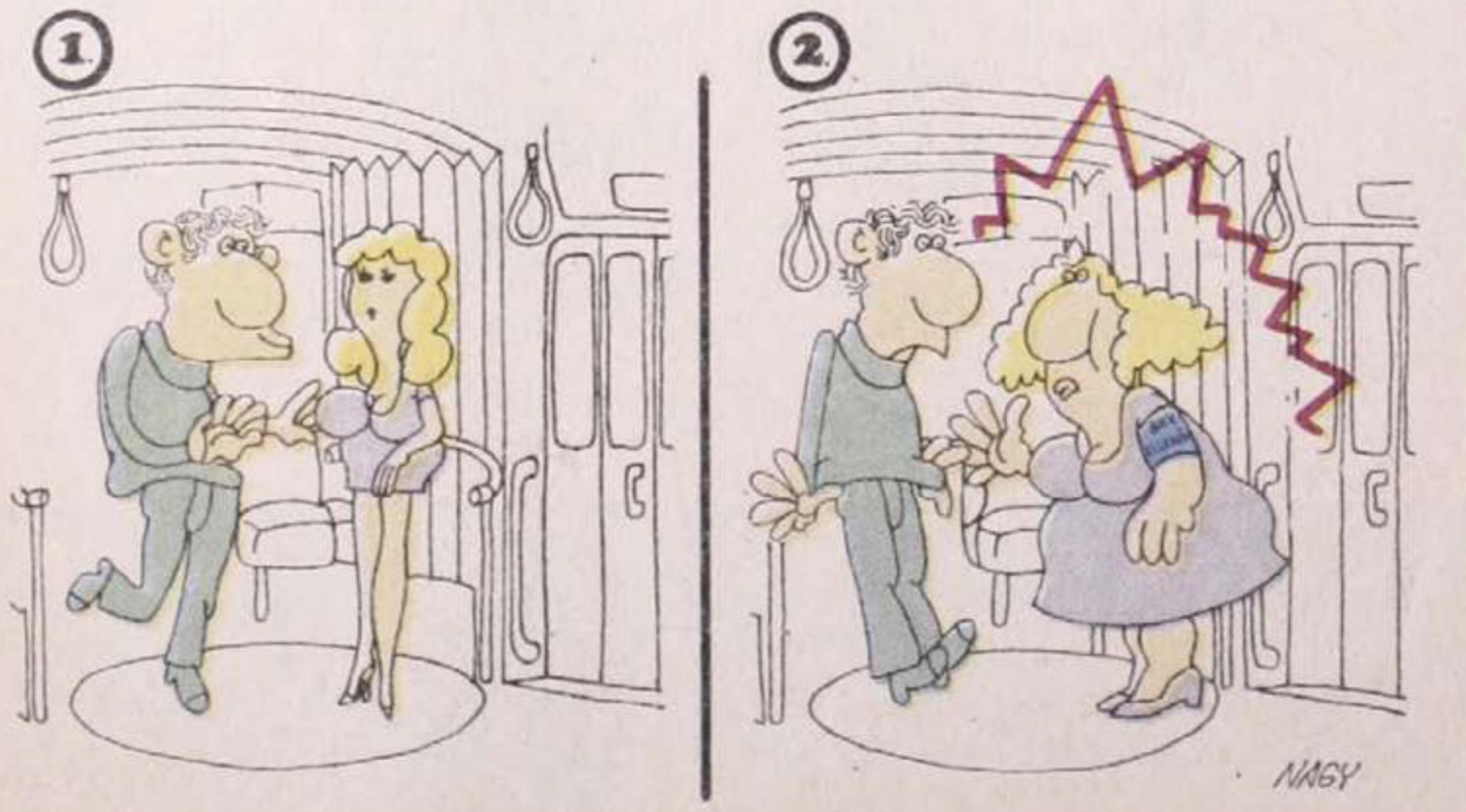

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI……

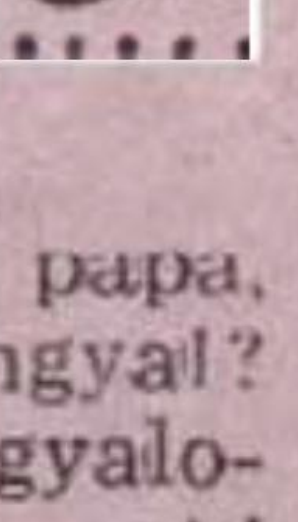

— Mondd papa, mi az az angyal?

— Olyan gyalogos, kisfiam, aki túl későn ugrott félre…

Amikor a férj hazatér a húszéves érettségi találkozóról, a felesége megkérdi:

— Mondd, és milyen volt?

— Egy sereg régi arc meg egy csomó új fog — hangzik a tömör válasz.

*

A texasi, farmjának óriási méreteiről áradozik:

— Két napba telik, míg a kocsimmal egyik végéből a másikba jutok!

— Azelőtt nekem is ilyen ócska járgányom volt — mondja együttérzően a társaság egyik tagja.

Tűnődésünk egy új törvény felett:

VAJON A TISZTESSÉGÉRT IS LEHET TISZTESSÉGTELEN ÁRAT KÉRNI?

FIZIKUSOK

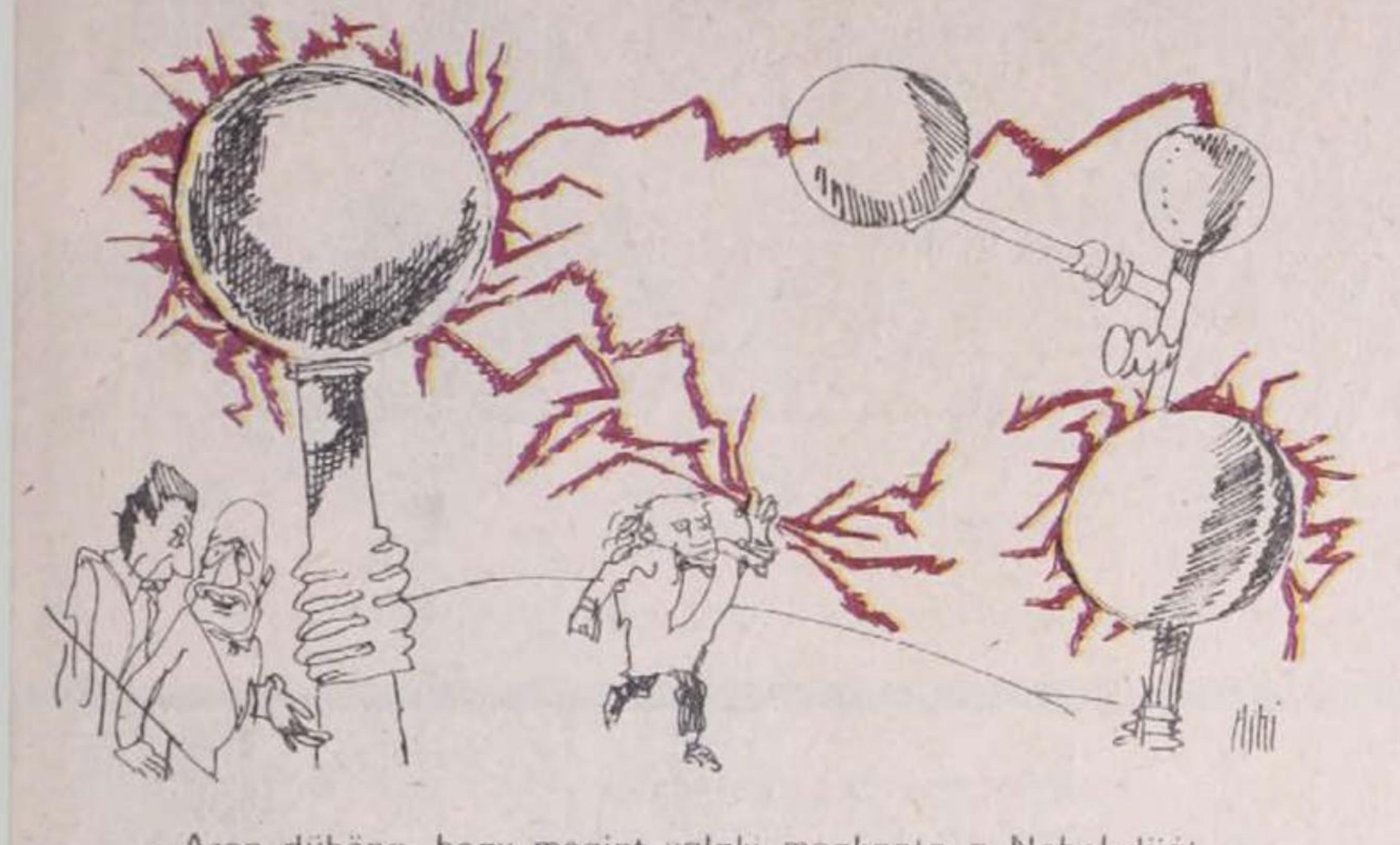

– Azon dühöng, hogy megint valaki megkapta a Nobel-díjat ...

BUTIK

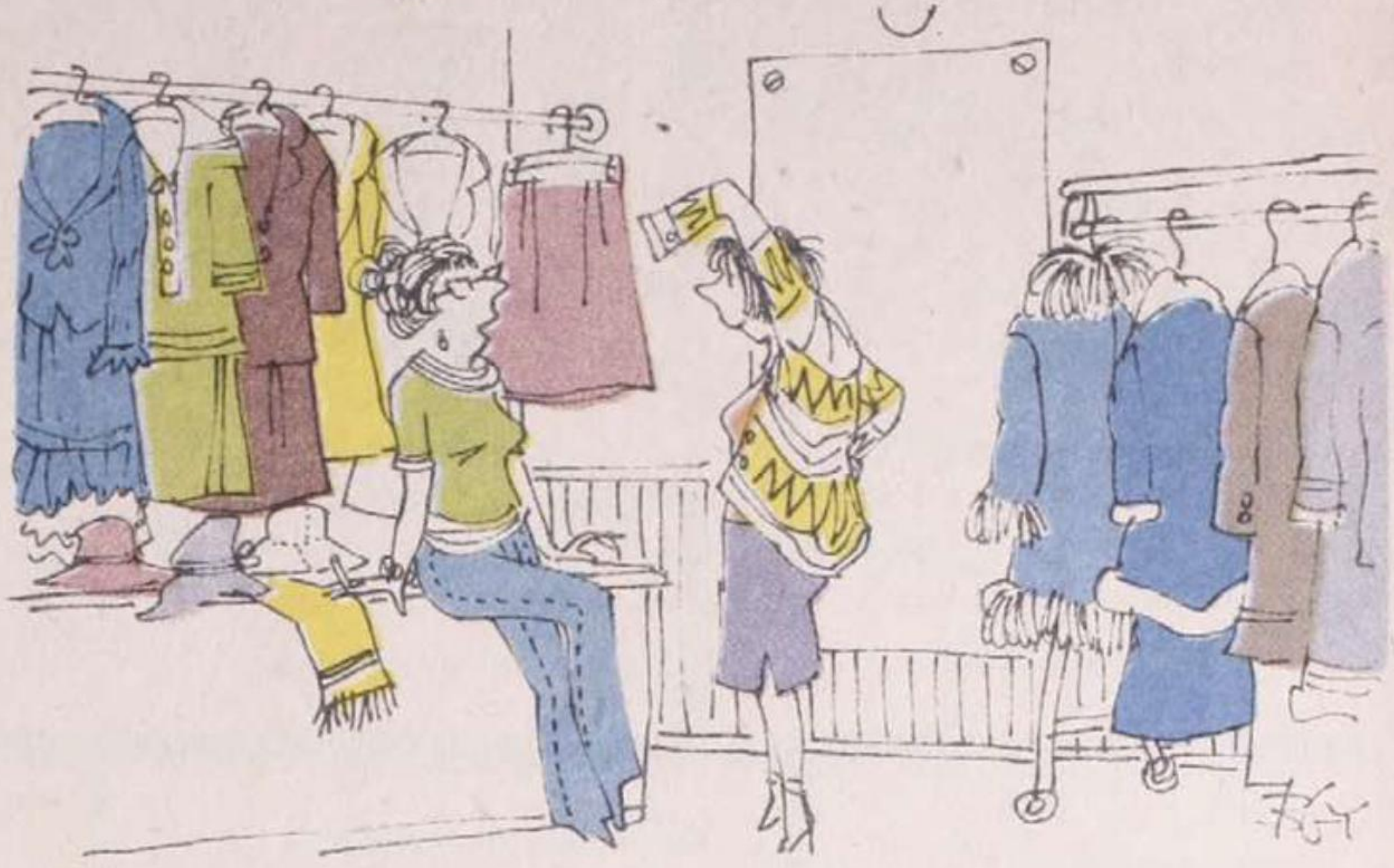

– A családom úgy megszokta az állami módszert, hogy most mind a hatan nálam szeretnének adminisztrálni!

EGY EUROPAI VADONBAN

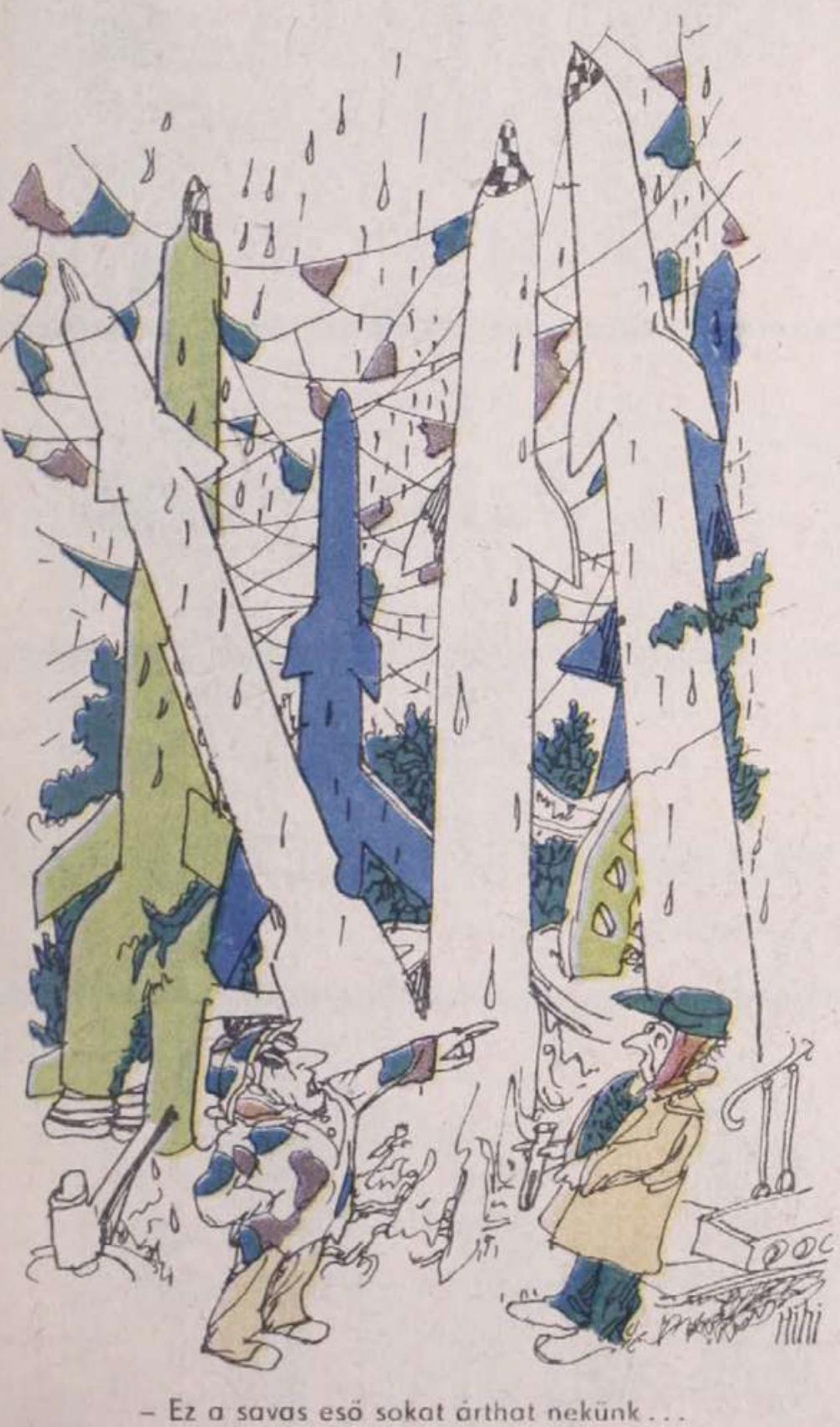

– Ez a savas eső sokat árthat nekünk ...

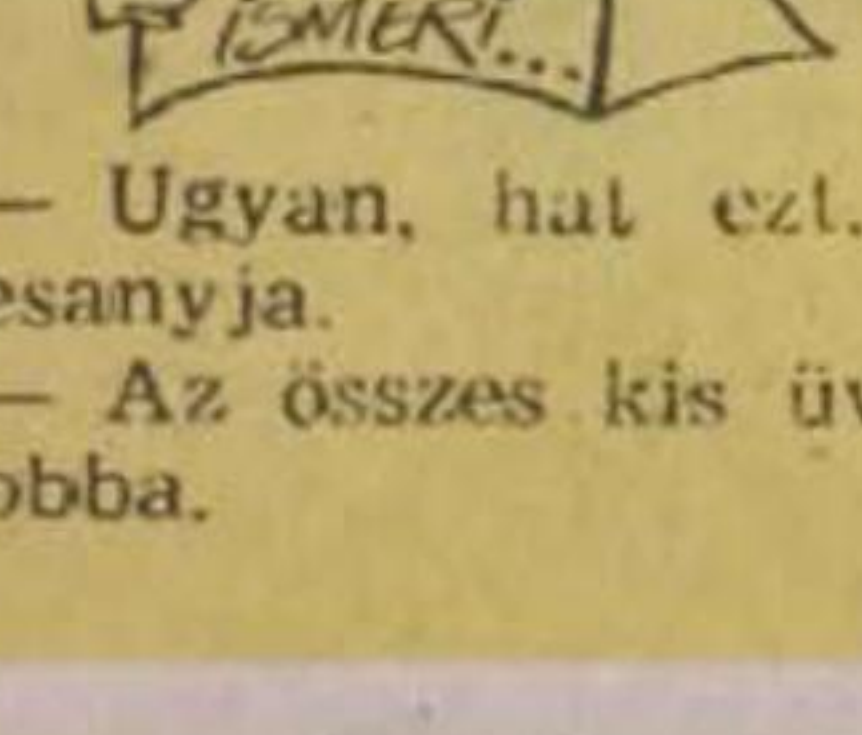
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Édesanyám — mondja a kislány —, nézd, milyen rendet csináltam a toalettasztalkádon, most sokkal több a hely rajta!

— Ugyan, hát ezt, hogy csináltad? — kérdezi édesanyja.

— Az összes kis üvegcsét összeöntöttem egy nagyobba.

OLCSÓ ŐSZI TÚRÁK

Csendes, mosolygós őszi vasárnapok bűbájos divatja a természetjárás. Erdő-mező derűsen int búcsút, mielőtt téli álomra hajtaná fejét. Békesség költözik a turista szívébe is, amint valami titkos-rejtelmes módon eggyé válik a természettel.

A költségtényezők növekedtével mindenesetre célszerűnek látszik a természetjárás új, modern formáinak feltárása. A legkorszerűbb változat bizonnyal a lakóhelyi turizmus lehetne. A turistáknak még csak a lábát sem kell kitennie saját lakásából, a kirándulás tehát semmiféle fáradságot nem jelent, amellett végtelenül olcsó, már csak negyvenkét évig kell fizetni azt a havi ezerötszázat.

Legokosabb, ha a turista a piros jelzés nyomán indul el. Pistikének ugyanis reggel vérzett az orra és az előszoba falába kente. Utunk első része a meghitt Le-szakadék mélyén vezet. Itt ajánlatos feltenni a barlangász-sisakot. Az előszoba mennyezetéről meszes eső pereg a fejünkre, hullik a vakolat. Ritka természeti tünemény, a cseppkő-jelenség is megfigyelhető. A plafonban keringő, ásványban gazdag vizek hatására olykor egy-egy csepp kő is koppanhat sisakunkon.

Az Alkov-üreg benyílója előtt elhaladva megkapó élményt jelent a befagyott nagymama látványa, aki évtizedek óta mélyhűtött stílusban rosszall mindent, ami csak a családban történik. Ugyanitt megcsodálhatjuk a Grószfater-visszhangot is. Szerencsétlen aggastyán emberemlékezet óta csak azt képes ismételgetni, amit a nagymamától hall és ezzel olyan hatást kelt, mintha sosem lett volna normális.

A turista meghitt dombosvidék kaptatóin és lankáin halad tovább, a hall padlója erősen hullámzik. Egy nemrégiben feltárt ajtón keresztül felejthetetlen látványt nyújtanak a rekamién elterülő bögyös kis Marcsa csúcsai. A turista ily módon szinte észrevétlenül jut el a barlangrendszer Citera-termébe, és megrázó élményben lehet része, ha a többé-kevésbé függélyes falnak támaszkodik. A Citera-terem fala ugyanis kellemesen zsibbasztó hatást gyakorol a turistákra. Ráz. Feltehetőleg belső, tektonikus erők hatására. Már átadás előtt elszakadt egy kábel a rabicban.

Megint egészen újszerű látvánnyal, életre szóló élménnyel szolgál a vándor számára a konyha. Itt füstölög az Aranka-vulkán. Katéter Ödönné, született Zajác Aranka, a tájegység asszonya hatvanat szív naponta. Egyébiránt azonban teljesen olyan hatást kelt, mintha rég kihűlt volna, ez azonban csak látszat. Íme, most is kitör:

— Te csak véded azt a lusta csavargót, persze, mert egészen a te természeted.

Ebből is érzékelhetjük: természetvédelmi tájra jutottunk.

És most hallga, egy zugolyból a szarvasbőgés semmihez sem hasonlítható neszei ütik szíven a természetjárót. Pistike bőg odabenn, mert nem érti a matekot, szarvashiba volt a srácot gépipari technikumba iratni, amikor ő inkább barcogni szeretne.

Innét most már pillanatok alatt a Sóhajok völgyébe jut a turista.

Ödön-serpa, a terület elcsigázott vezetője üldögél a villanyszámla fölött és keservesen sóhajtozik:

— Miből, könyörgök, miből? És hová fog ez vezetni?

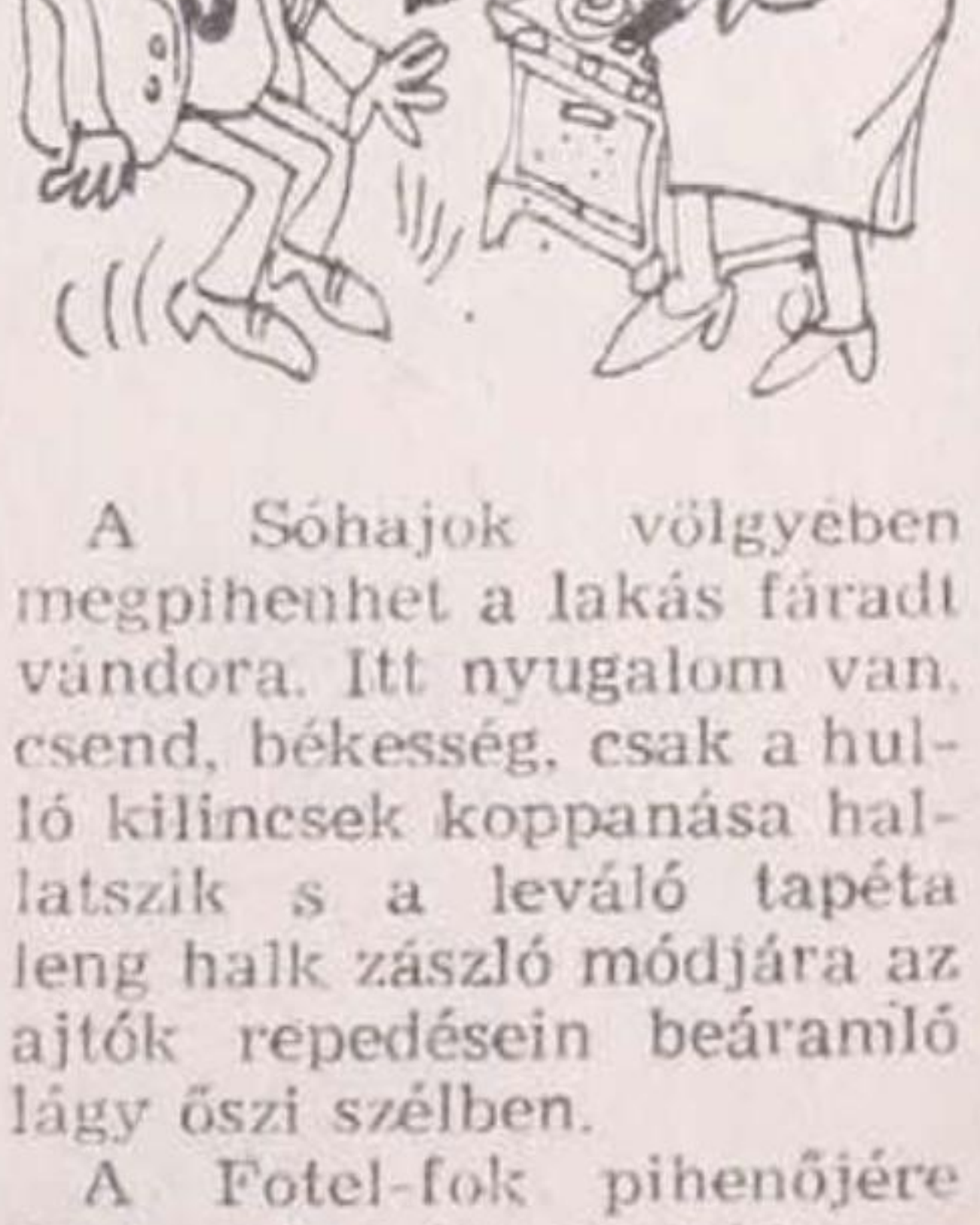

A Sóhajok völgyében megpihenhet a lakás fáradt vándora. Itt nyugalom van, csend, békesség, csak a hulló kilincsek koppanása hallatszik s a leváló tapéta leng halk zászló módjára az ajtók repedésein beáramló lágy őszi szélben.

A Fotel-fok pihenőjére letelepedve így is döbbenetes látványok sorozata ragadhatja torkon a merész kéglijárót.

Ehhez azonban be kell kapcsolnia a televíziót.

Ami aztán megint egészen más történet ...

Peterdi Pál

LUDAS FÓRUM

Jung Istvánné
(Bp. XIII., Hegedűs
Gyula u. 20/b)
kérdezi:

ÖNÖK MIN SPÓROLNAK?

Lehoczki István:

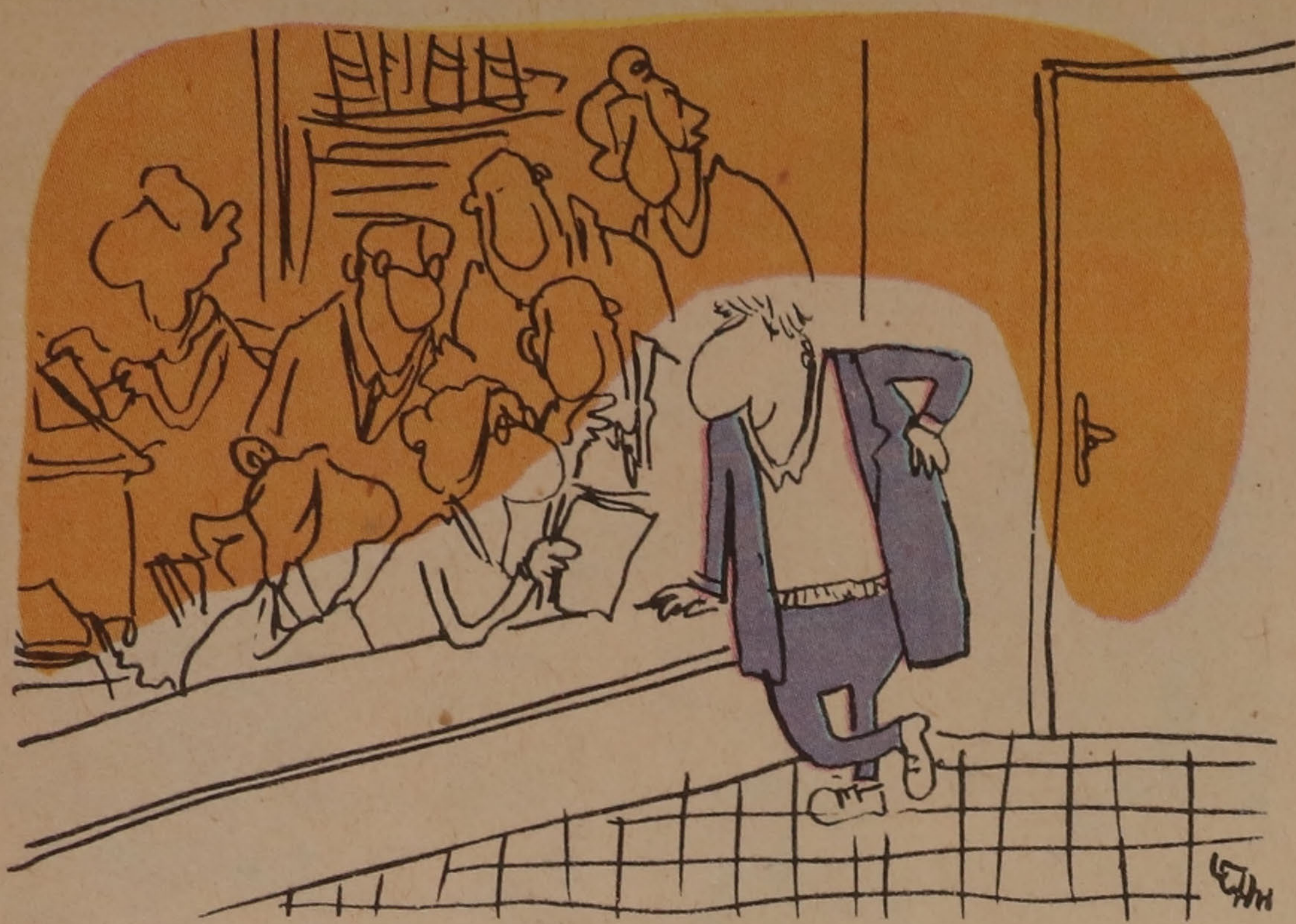

– A gyerektartáson. Csak alkalmi munkát vállalok

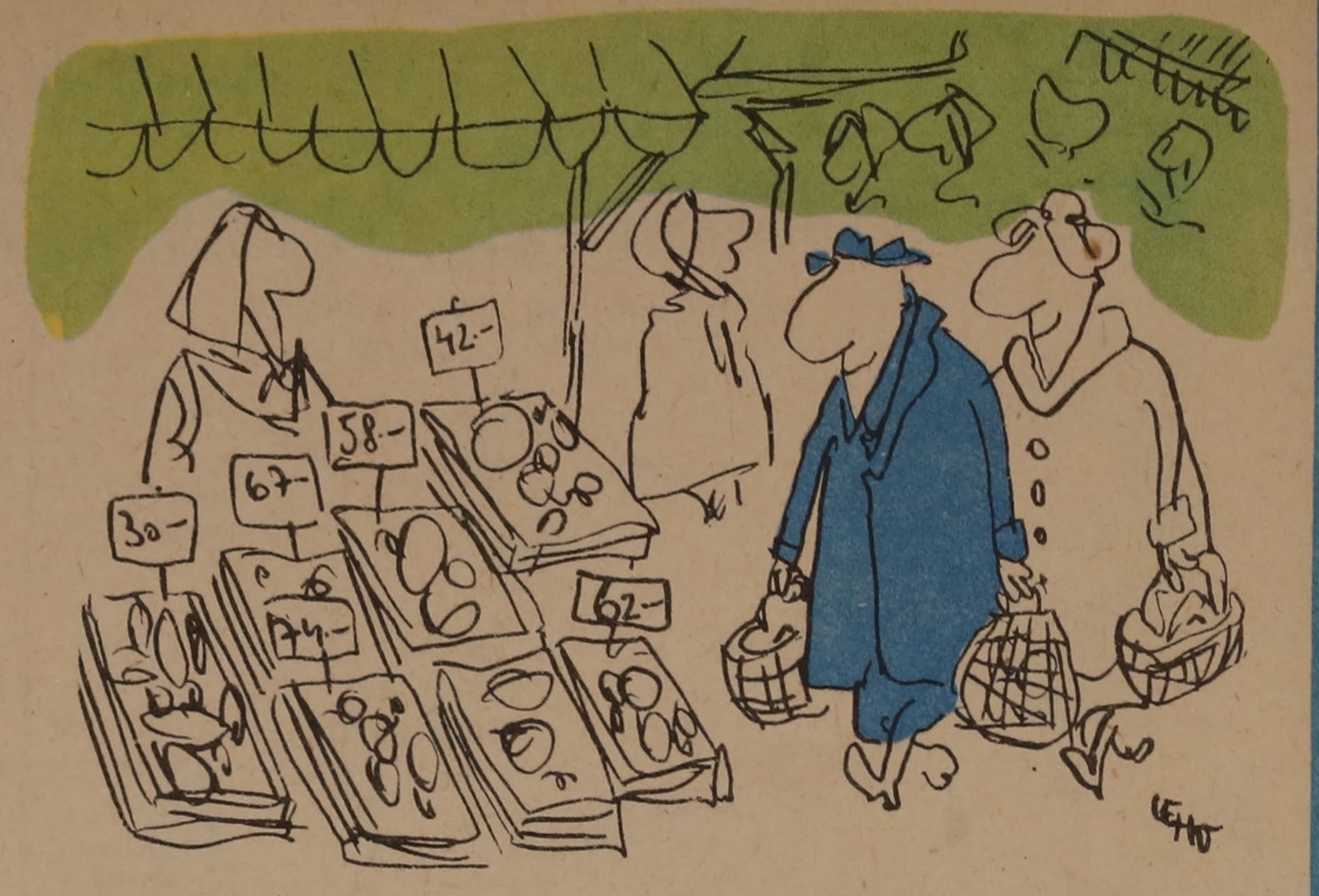

– Eddig vegetáriánusok voltunk, most áttértünk a húsra

Mikes György:

Hiánycikket nem vásárolok.

Galambos Szilveszter:

Ismerek egy éttermet. Ebéd előtt bemegyek a konyhájába, körülnézek. Utána már nincs kedvem ebédelni.

Sajdik Ferenc:

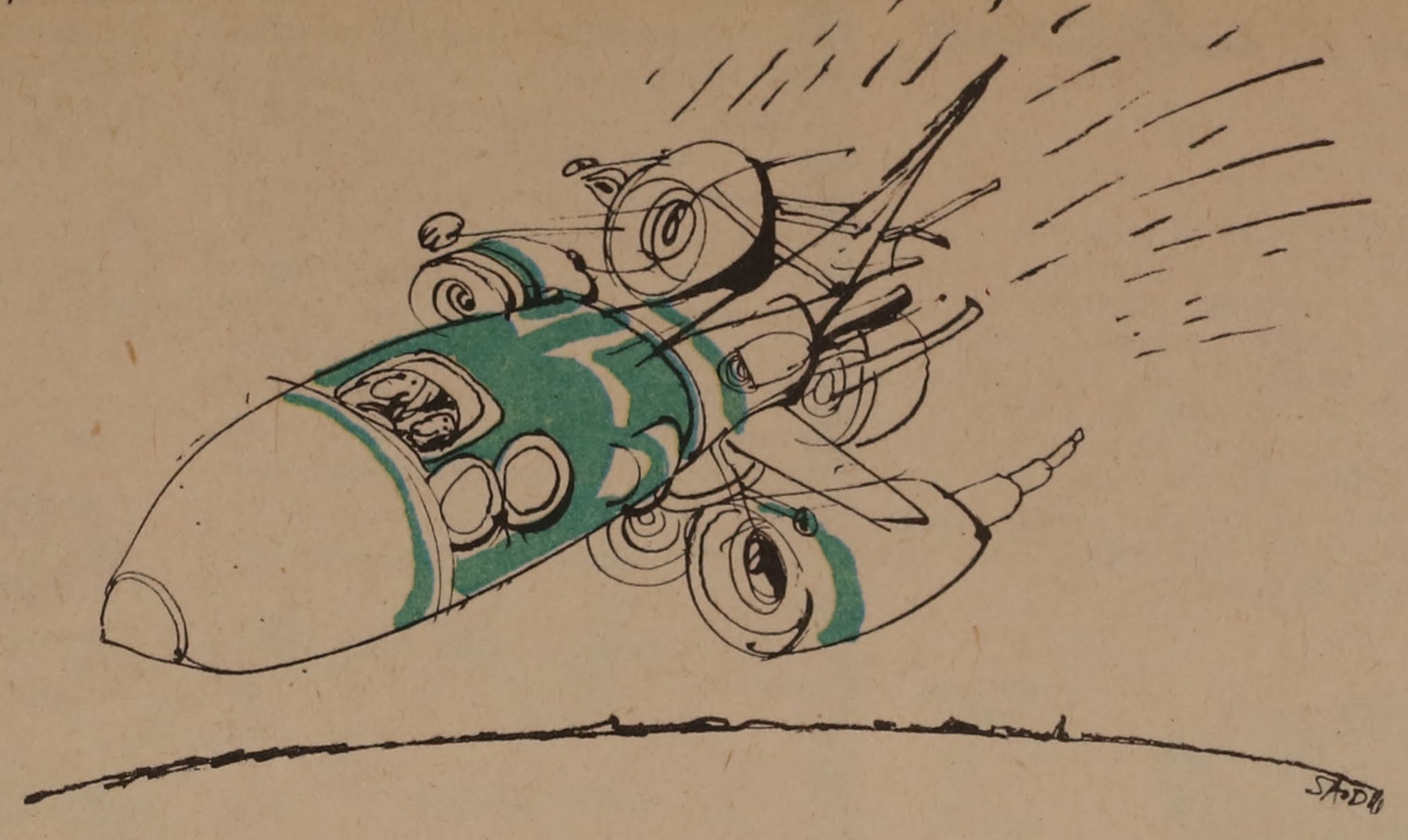

– Menjünk egy körrel kevesebbet!

Münz András:

Amin csak tudok. Az idén például 96 ezerért nem utaztam el az IBUSZ-szal Brazíliába.

Trunkó Barnabás:

Még semmin. De már megbíztunk tíz jól fizetett közgazdászt, hogy tegyenek javaslatot.

Peterdi Pál:

1. A benzinen. Öngyújtó helyett már évek óta gyufát használok. Rajtam nem fog meggazdagodni az OPEC.

2. A zöldségszámlán. Ha vitaminra van szükségem csakis nyilvános parkokba járok legelni.

3. Az érzelmeimen. Van egy könnyező pálmám, az sír, és egy bundás kutyám, az örül helyettem.

Radványi Barna:

Az ingyenes orvosi ellátáson. Ha nem veszem igénybe...

Hegedűs István:

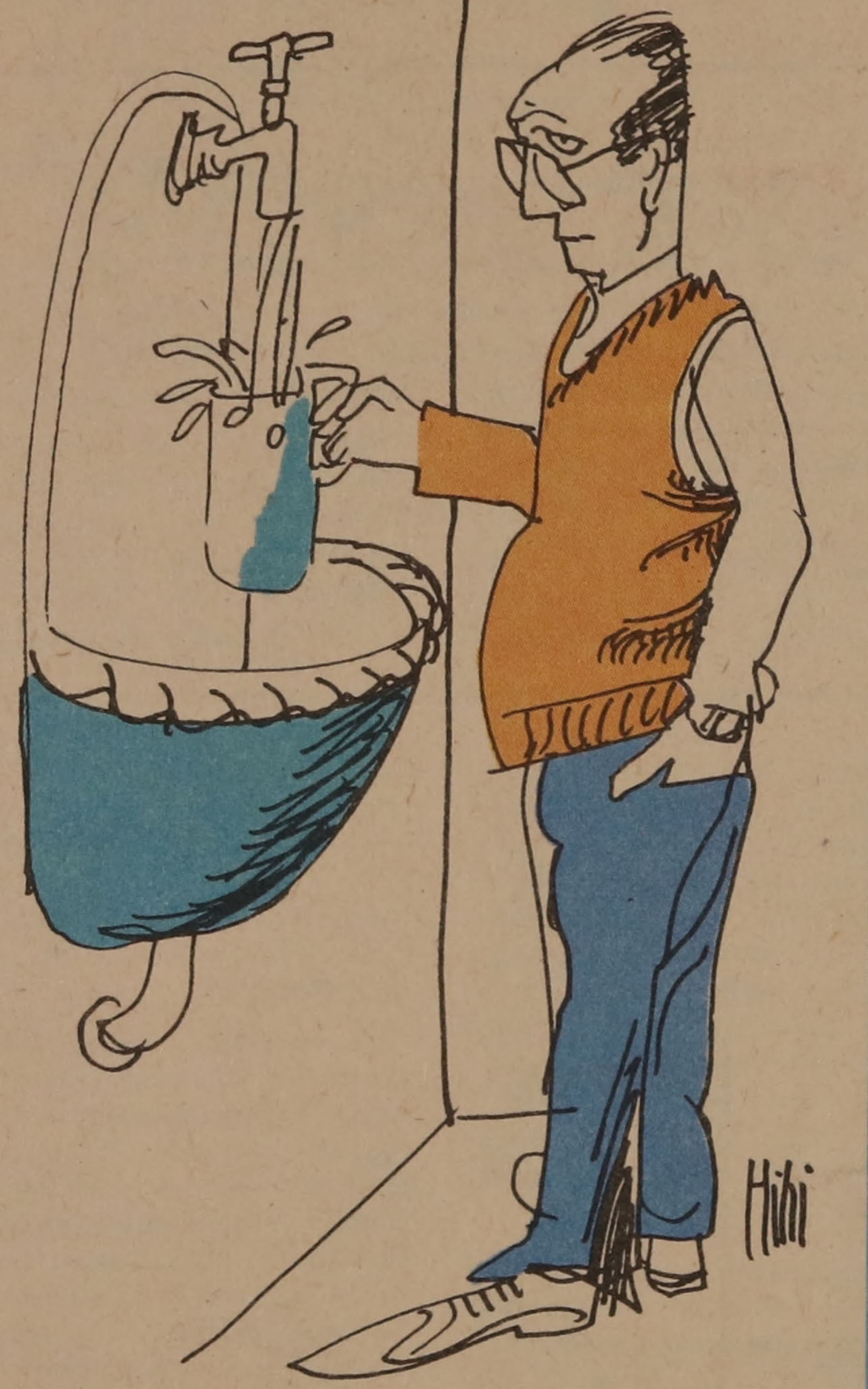

– Juice-okon, kólákon, rostos gyümölcsleveken

Krenner István:

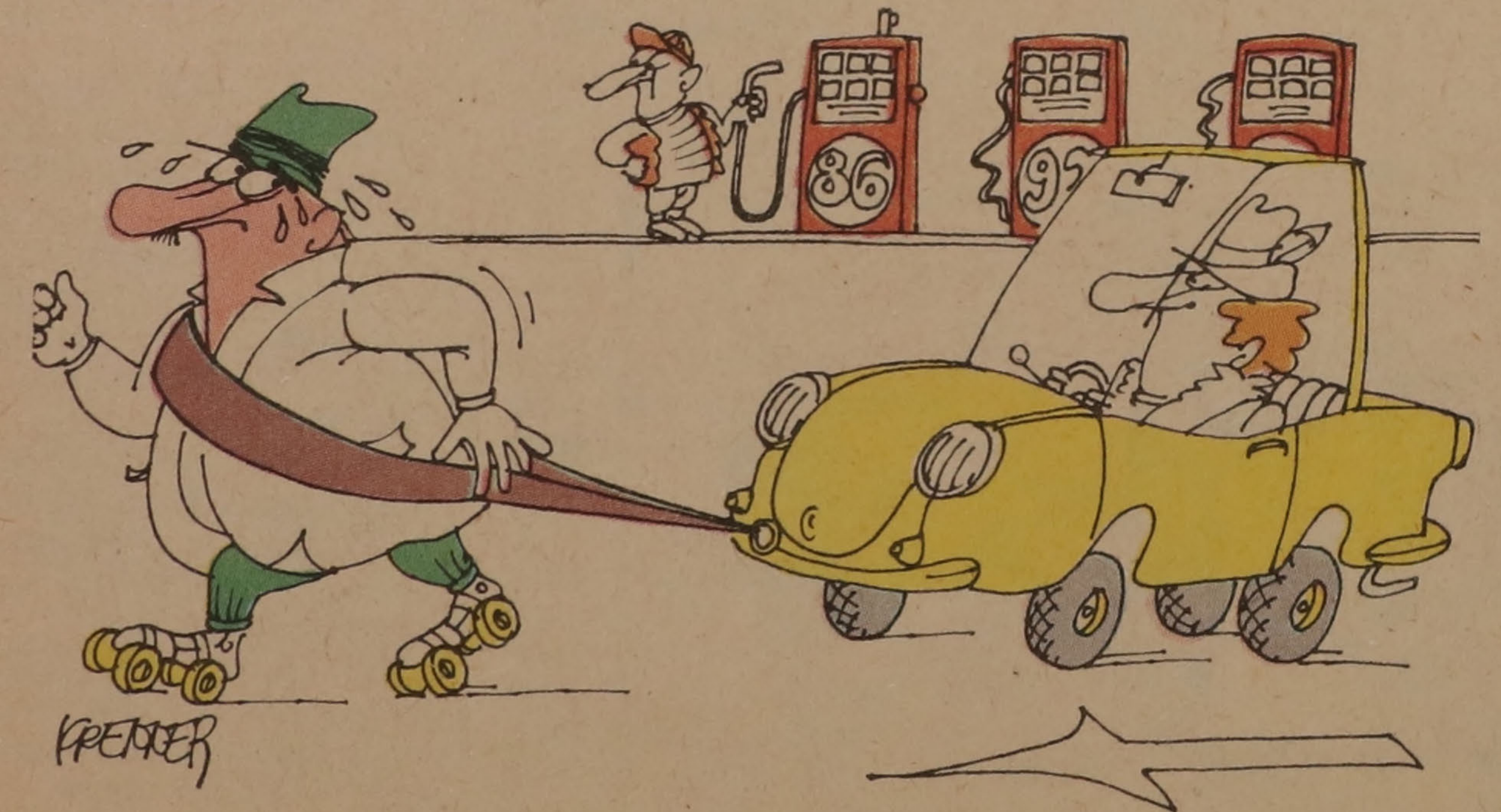

– Az üzemanyagon

Szilágyi György:

Családommal a cél érdekében
megpróbáltunk sok mindent bevetni,
újabban a humorral spórolunk,
és vasárnap szoktunk csak nevetni...

Dallos Jenő:

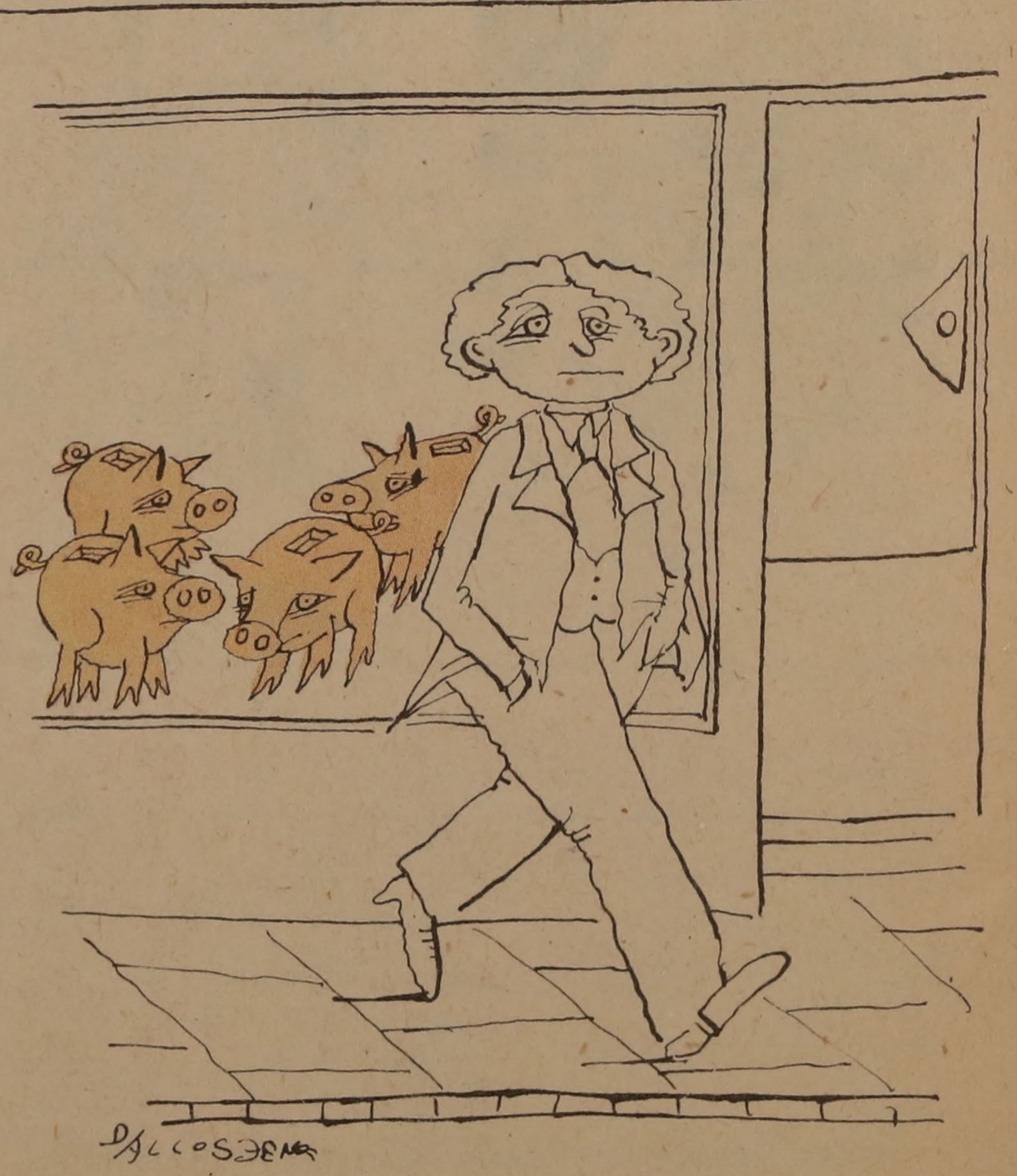

– Nem veszek perselyt

Szűr-Szabó József:

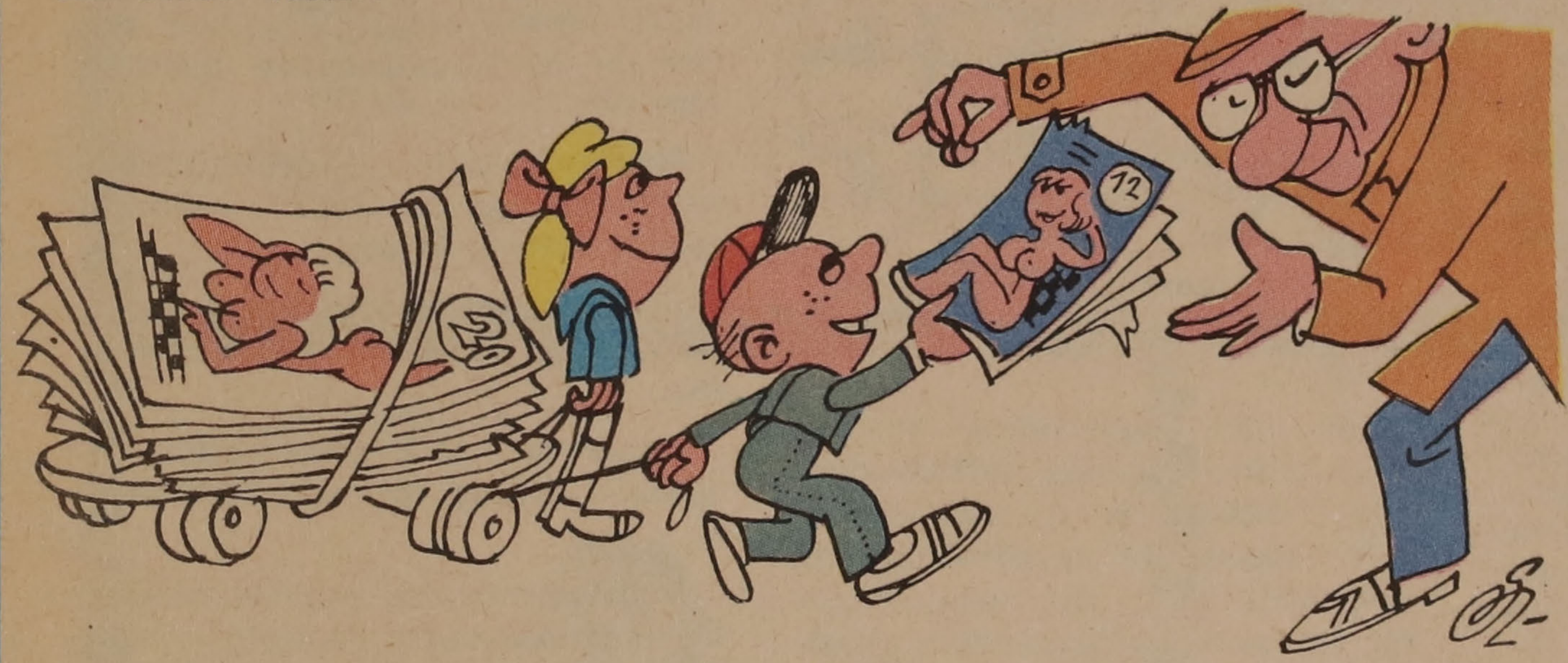

– A MÉH-be menő gyerekektől veszem az újságot!

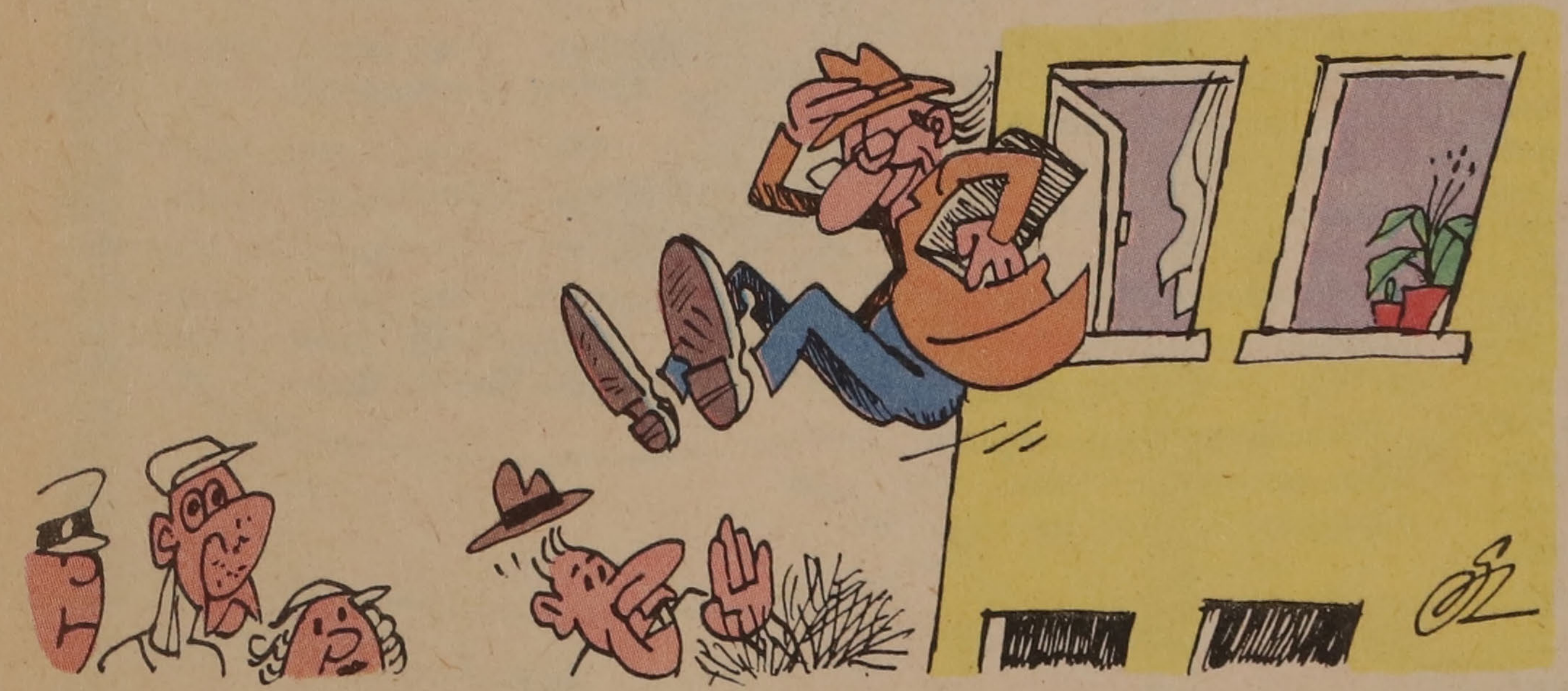

– Taxi helyett mentőkkel szállíttatom magam!

Fülöp György:

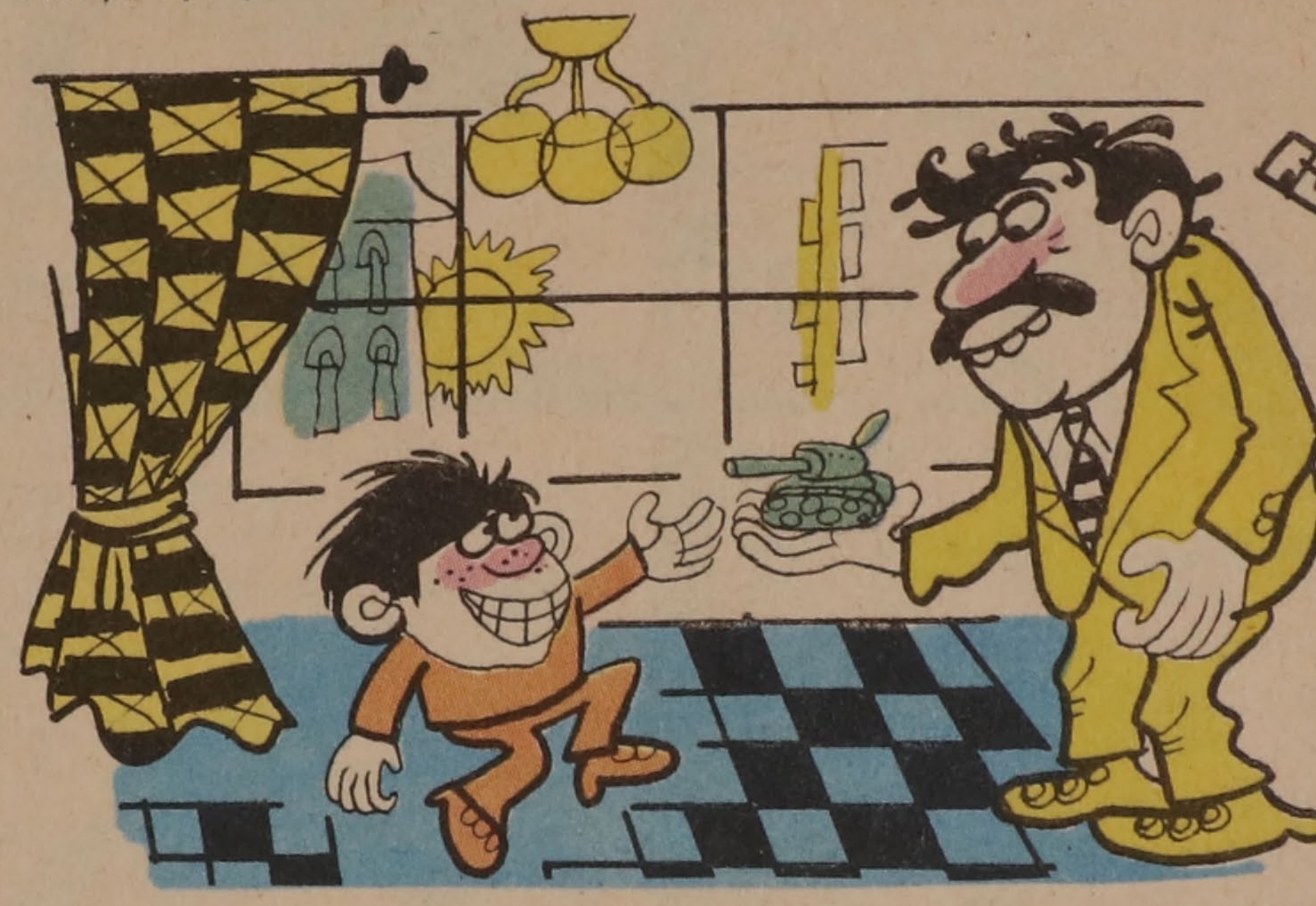

– Nem költök túl sokat fegyverkezésre

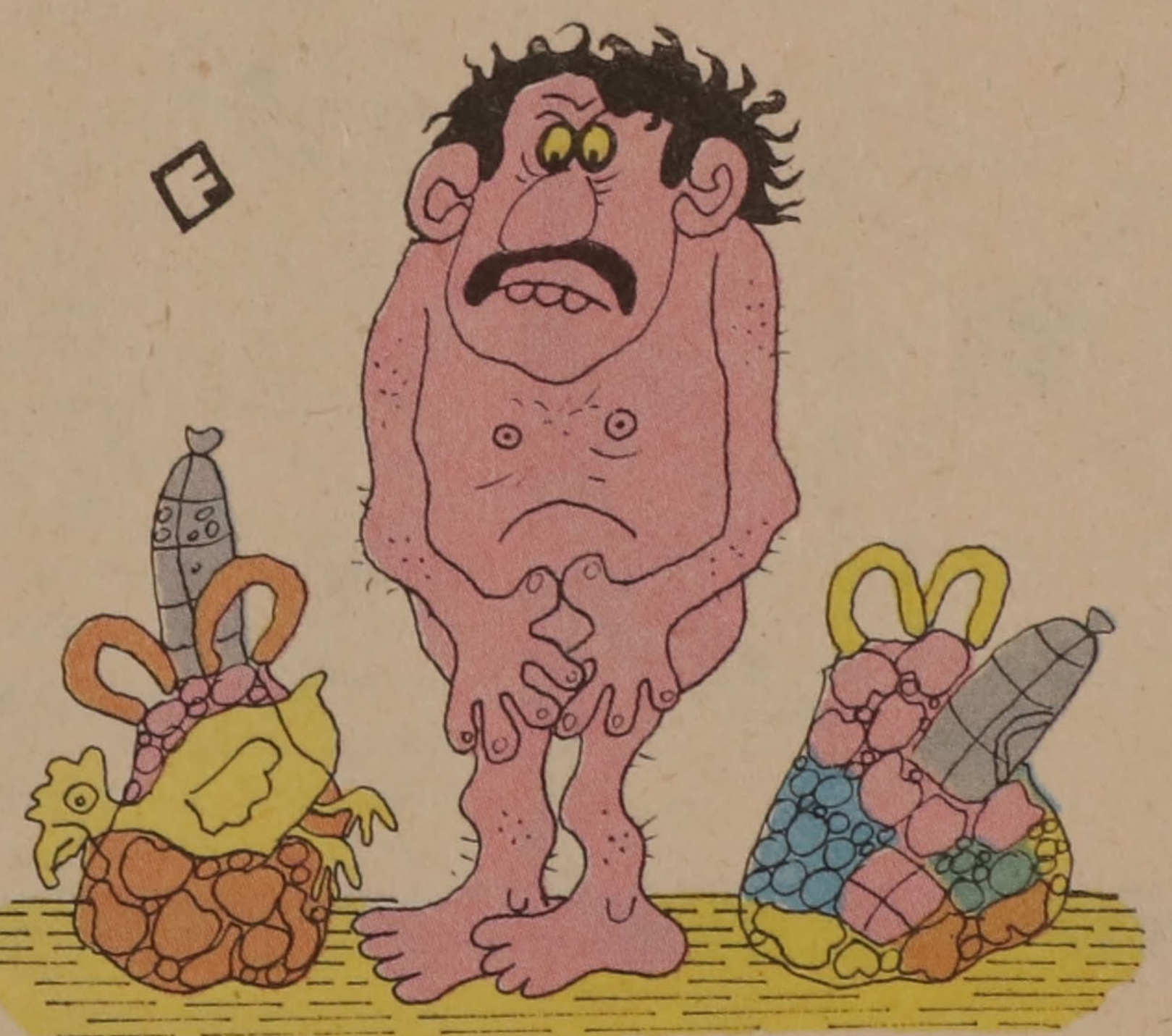

– Ami engem illet, inkább a ruhaneműn spórolok, mint a hasamon

Várnai György:

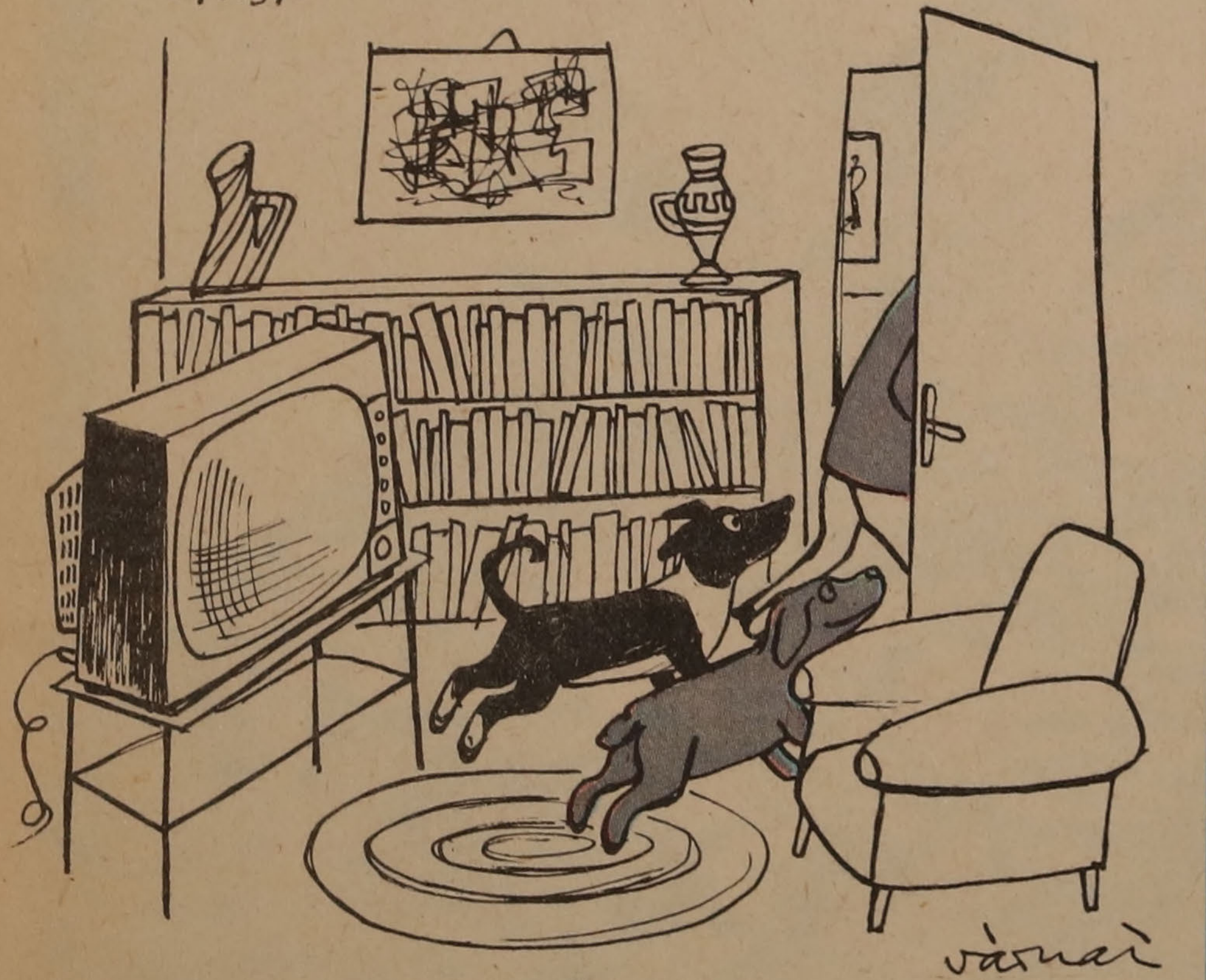

– Legtöbbször a tévé által fogyasztott áramon

Föld S. Péter:

A közlekedésen. Amikor a benzin árát emelik, egy darabig gyalog járok., amikor a cipők ára megy föl, akkor autóval.

Brenner György:

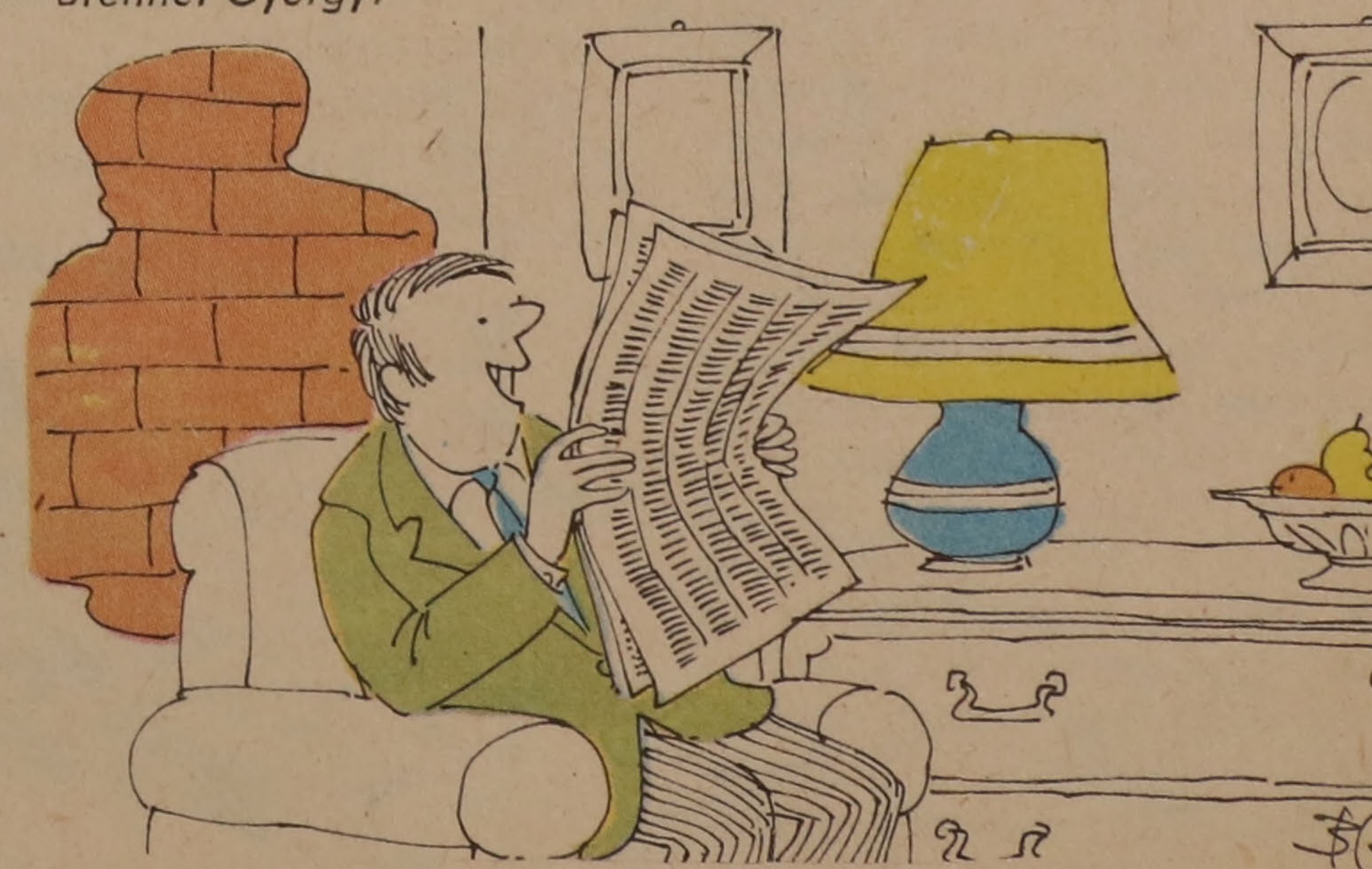

– Nem dobok ki hatmilliót pasaréti lakásra

Csak úgy firkálgatok

AKI NEM TUD ARABUSUL . . .

Az én vagyok. Néhány héttel ezelőtt megírtam, hogy bár mélységesen utálom és megvetem a krimiket, az erőszakot, a gyilkosságot, a vért, mégis végignéztem a Derrick felügyelő sorozat egy tagját és azt végtelenül ostobának tartottam. Ugyanis — írtam, nem volt semmi szükség lelkizésre, pszichológiai gyakorlatok helyett meg kellett volna nézni a megfojtott anyuka nyakán az ujjlenyomatokat.

Írásomat nagy, nemzetközi felhördülés követte. Számos levelet kaptam. (Egy nagyon kedves, udvarias hangút, egy nyugdíjas BM-dolgozótól, aki megírta, hogy emberi bőrön az ujjlenyomat nem látszik, legföljebb ujjnyomok vannak, véraláfutások.) Levél jött Svájcból és Zimbabwéből (!!!!), telefonált fotóriporter ismerősöm. Megtudtam, hogy az ujjlenyomat csak sima felületű, alacsonyabb hőmérsékletű tárgyakon látszik meg, és azt is, hogy helytelen volt százéves daktiloszkópiáról beszélnem, amikor az még csak nyolcvannyolc éves . . .

Mea culpa, vétkeztem, tudatlan voltam, bocsánatot kérek. Persze kivághatnám magam azzal, hogy kérem, ujjlenyomatok lehettek az anyuka keményített gallérján, a karkötőjén, az asztalon és az ablakkilincsen is — de nem teszem. Nem értek hozzá, nem fogok többé krimiről írni.

Nézni pláne nem fogom.

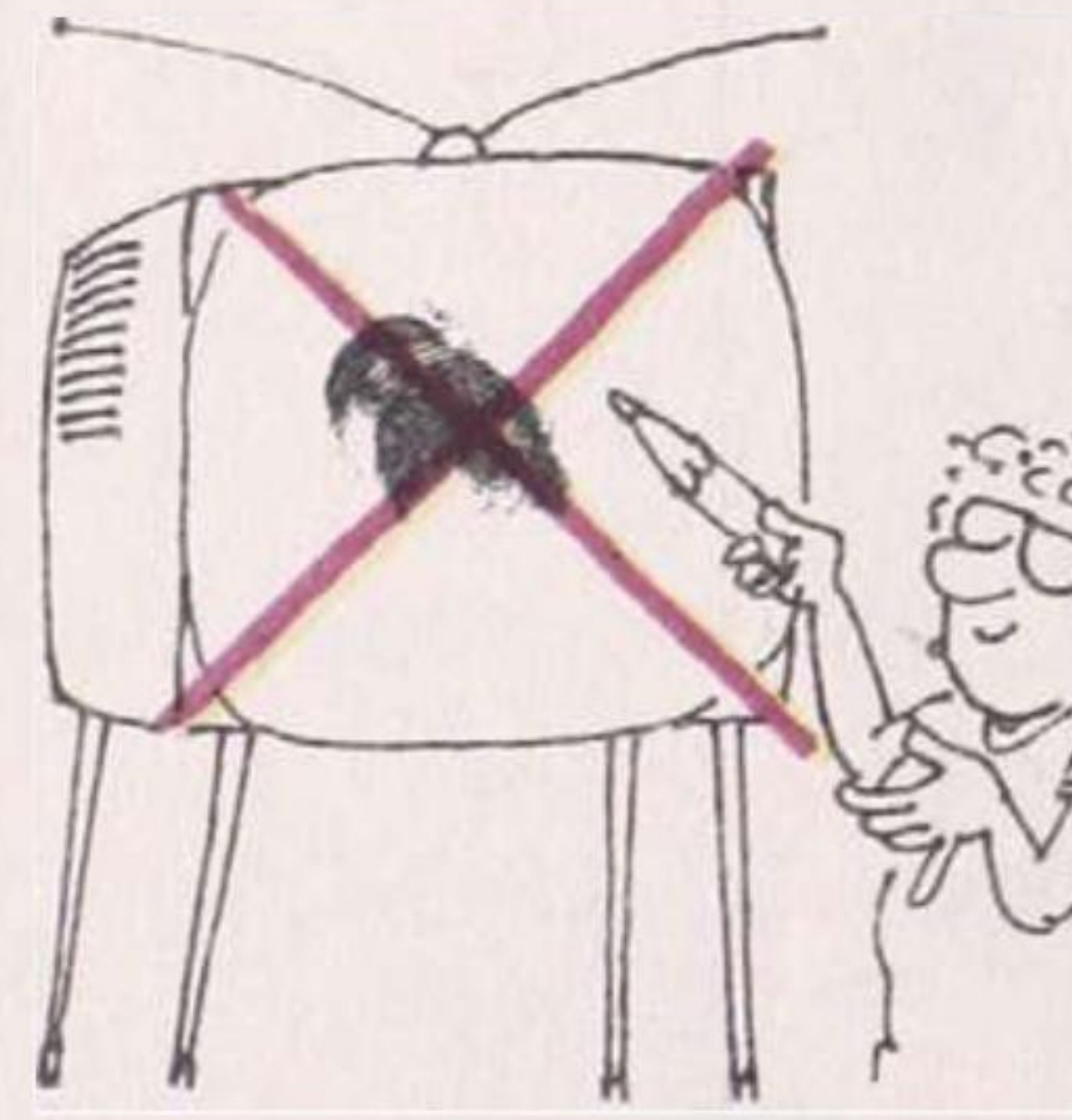

ZÖLD ISKOLATÁBLA

A mi időnkben az iskolatábla fekete volt. És krétával írni lehetett rajta.

Komputeres, videomagnós, lézersugaras világunkban úgy látszik mindennek haladni kell. Az egyik budapesti iskolában a nagy nyári javítás után rendbehozta a kiváló vállalat az iskolatáblákat is. Hogy minél nagyobb legyen a gyönyörűség: zöldre festette valamennyit. Zománcfestékkel. Aminek van egy egész picike hibája: nem lehet rá írni. Se krétával, se mással.

A tanári kar felkért egy-két ügyes apukát, akik nekiállhattak lesmirglizni a zománcfestéket és használhatóvá varázsolni a táblákat. A munka szaporátlan volt és sok, így hát bevonták a politechnikai oktatásban részesülő ifjúságot is. A gyerekek vakartak, csiszoltak, nyakig koszosak lettek, felsértették az ujjukat, de a pedagógiai célt elérték: nem az iskolának, az életnek tanultak. Azt tudniillik, hogy nyugodtan lehet selejtet gyártani. A kész munkát az iskola gondnoka azért majd csak átveszi. A vállalat a pénzét megkapta. És azoknak kell kínlódniuk, gürcölniök, más hibáját jóvátenniök, akik egyáltalán nem ludasak benne.

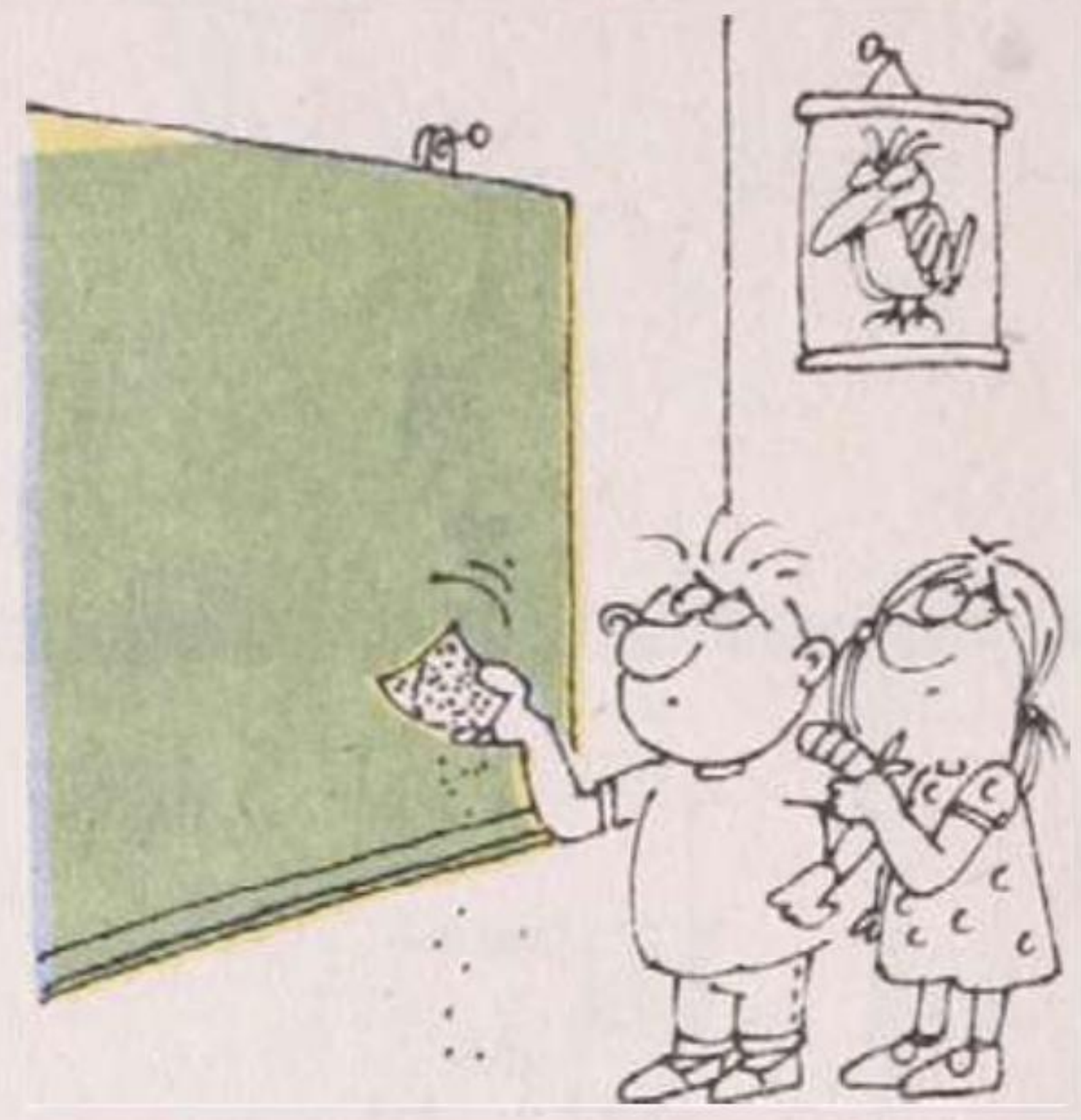

RÖNDNEK MUSZÁJ LENNI

Jó pár évvel ezelőtt Bécsben jártunk. Zuhogott az eső, bementünk egy boltba. Az üzletben rettenetesen csúnyán ránk szóltak, mert nem tudtuk, hogy esernyőnket összecsukva az ajtó közelében álló ernyőtartóba kellett volna betennüünk.

Budapesten ilyen baj nem érhet. Először is nincsenek esernyőtartók, másodszor a tudnivalókat a bolt ajtaján figyelmeztető cédula már tudtunkra adja. Láttam már „Fagylalttal, hamburgerrel, hotdoggal belépni tilos!" feliratot, sőt az egyik fővárosi Hófehérke-bolt odáig ment a fegyelmezésben, hogy kiírta, „Gyerekkocsival bejönni tilos". Ami, — az egyik panaszkodó anyuka szerint — azért meghökkentő, mert a babakocsit csak úgy, isten nevében nem lehet az üzlet előtt hagyni, arról nem beszélve, hogy a gyerek üvölteni fog, mint a sakál, ha anyukája otthagyja, de valaki bánthatja a kicsit, még el is rabolhatja. Esetleg nem a gyerekért, hanem a kétezer forintos babakocsiért. ugyanez okból nem lehet a gyereket karon bevinni és az őrizetlen holmit kinn hagyni. Mert vagy abba kell belenyugodni, hogy minden gumibugyi árához egy kocsi árát is hozzá kelljen számolni, vagy pedig mindig kis rékli, vagy pelenka vásárlásához rendszeresíteni kell egy pótmamát is . . .

A Hófehérkét felhívtam és megérdeklődtem, mi a helyzet a babakocsi-beviteli tilalommal. Megnyugtattak: igaz, hogy a feliratra szükség van, mert déli órákban tíz-tizenkét kismama is szorong, lökdösődik az üzletben, tehát jó volna, ha kinnhagynák a kocsikat. De ha nem, hát nem. Igaz, ott van a cédula, de úgysem igen olvassák el, vagy ha elolvassák nem törődnek vele . . . Aki behozza, behozza, nem szólhatnak neki. Mert ilyen körlevél, vagy rendelet nincs. Ők csak úgy érezték, egy kicsit szabályozni kell a tolongást . . . de nem kell a cédulát komolyan venni.

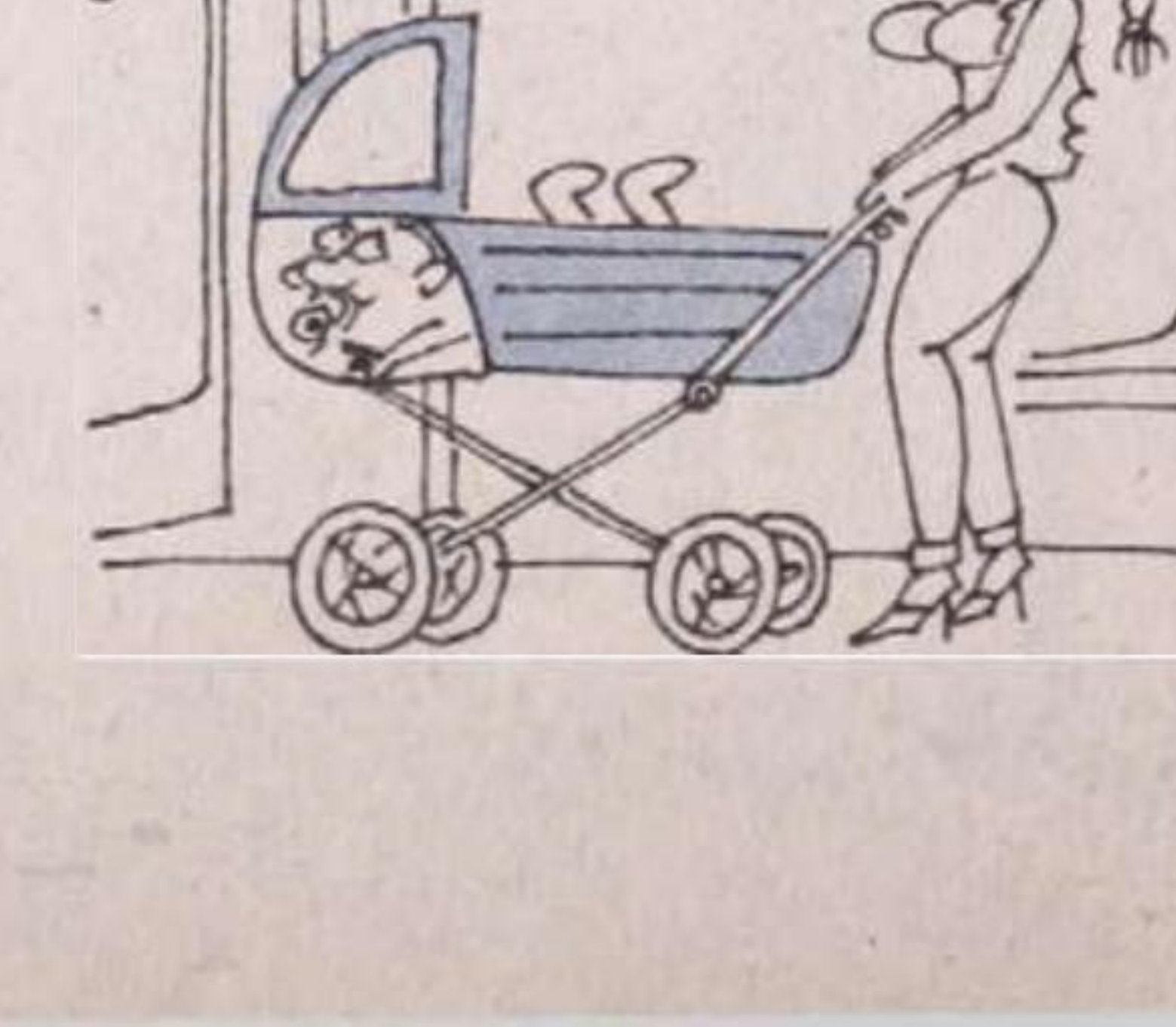

Vagyis hát: röndnek muszáj lenni.

De azért nem olyan nagy röndnek.

TELEFON

Ismerősöm magán kívül van a boldogságtól. Tizenkét évi várakozás után felszerelték a telefonját.

Első örömében végig akarta csöngetni a barátait.

Az egyik helyen nem volt sikere.

— Ne haragudj drágám, hogy jut eszedbe reggel, amikor azt se tudom, mibe kapjak?

Aztán másokkal próbálkozott.

— Jajistenem, a kádból ugrasztottál ki.

Volt, aki fogorvoshoz készült, volt, akinél vendég tartózkodott, este hétkor az unokanővérével próbálkozott, de az türelmetlenül ráförmedt, most jött haza, vacsorát kell adni, bekapcsolni a mosógépet. A legjobb barátnője fél perc múlva lecsapta: „De kérlek, most kezdődik a híradó. Majd az Onedin után hívj fel." Az Onedin után mással beszéltet jelzett a készülék, fél óra múlva is mással beszélt jelzett, negyed tizenegykor felvette valaki, álmos, sírós hangon beleszólt: dehogy Demeter lakás, itt, Szikráné, van magának lelke, viccel egy öreg beteg asszonnyal?

Ismerősöm azóta nem mer a telefonhoz nyúlni, csak nézi, nézi boldogan és fizeti az alapdíjat.

VILÁGBÉKE

Azt álmodtam, hogy világbéke van. Az ENSZ kiszámította, hogy minden földi lakosra tizenhét tonna atom és hagyományos fegyver jut, ezt sürgősen kiosztják, mindenki igénybeveheti azt, ami az ő fejére esett volna. A gyilkos masinákat szét lehet szerelni, gyermekjátékot, főzőüstöt, vasúti sínt, faliórákat és csikóbőrös kulacsokat lehet gyártani belőle, de aki nem akarja természetesen igénybevenni, eladhatja az Ecserin és felveheti az árát.

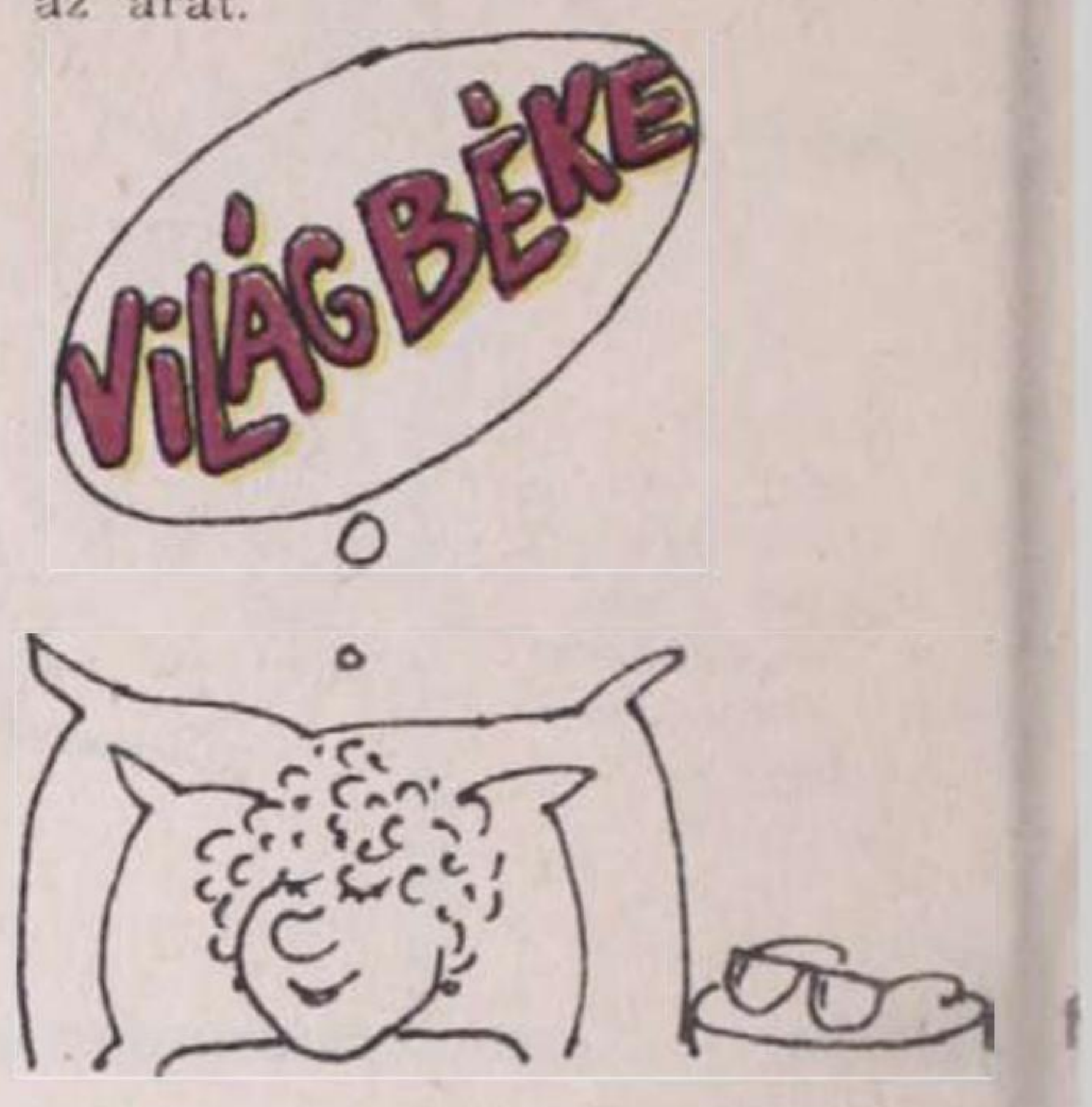

Nem vagyok barkácsoló ember, ezért inkább a forint-csekket vettem át és következőkre használtam fel:

Megjavítottam kerületünkben valamennyi gidres-gödrös, csámpás járdát, kátyús úttestet.

Valamennyi gyerekjátszótér betonja helyett dús füvet telepíttettem.

Építtettem ezer iskolatermet és elrendeltem az egyműszakos tanítást.

A világirodalom minden alkotását magnószalagra, beszélő könyvtárra vetettem és minden világtalannak adtam belőle.

Minden játszótéren építtettem uszodát és teniszpályát.

Minden játszótéren építettem tejivót és kölcsönkönyvtárat.

Még azon töprengtem, hogy az országutak mentén almafákat, vagy szilvafákat kéne ültetnem, . . . amikor felébredtem.

Fehér Klára

GÓLEM

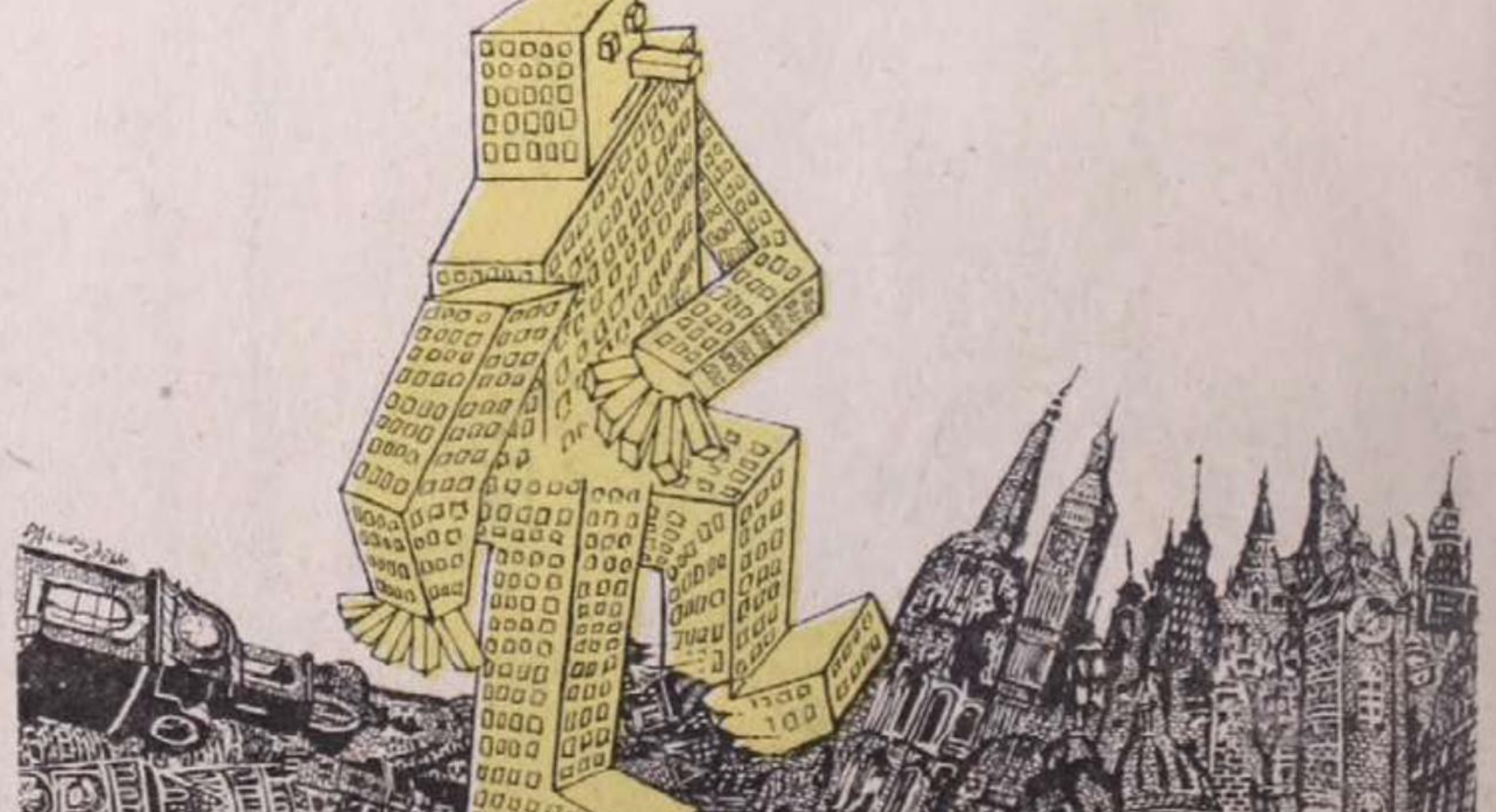

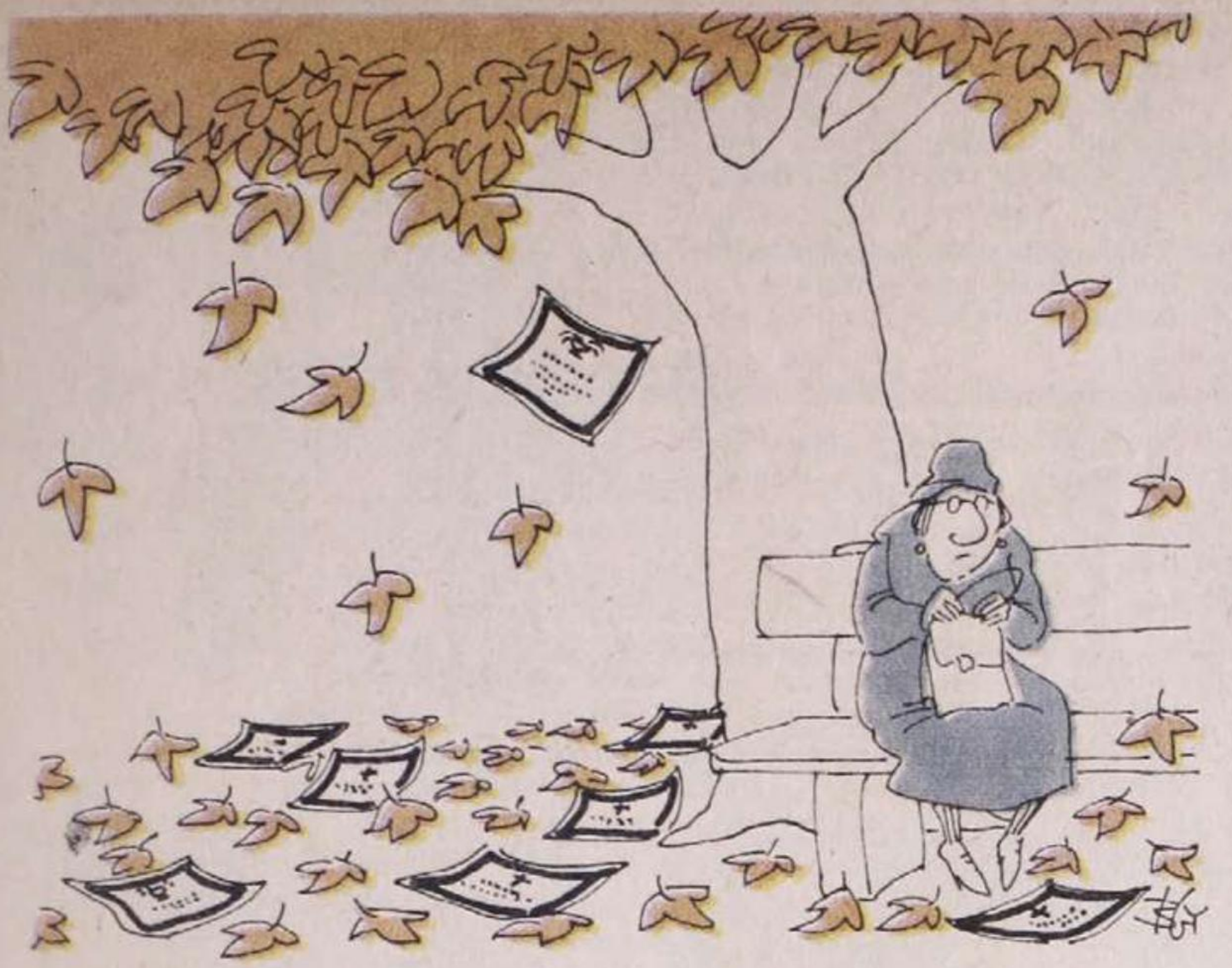

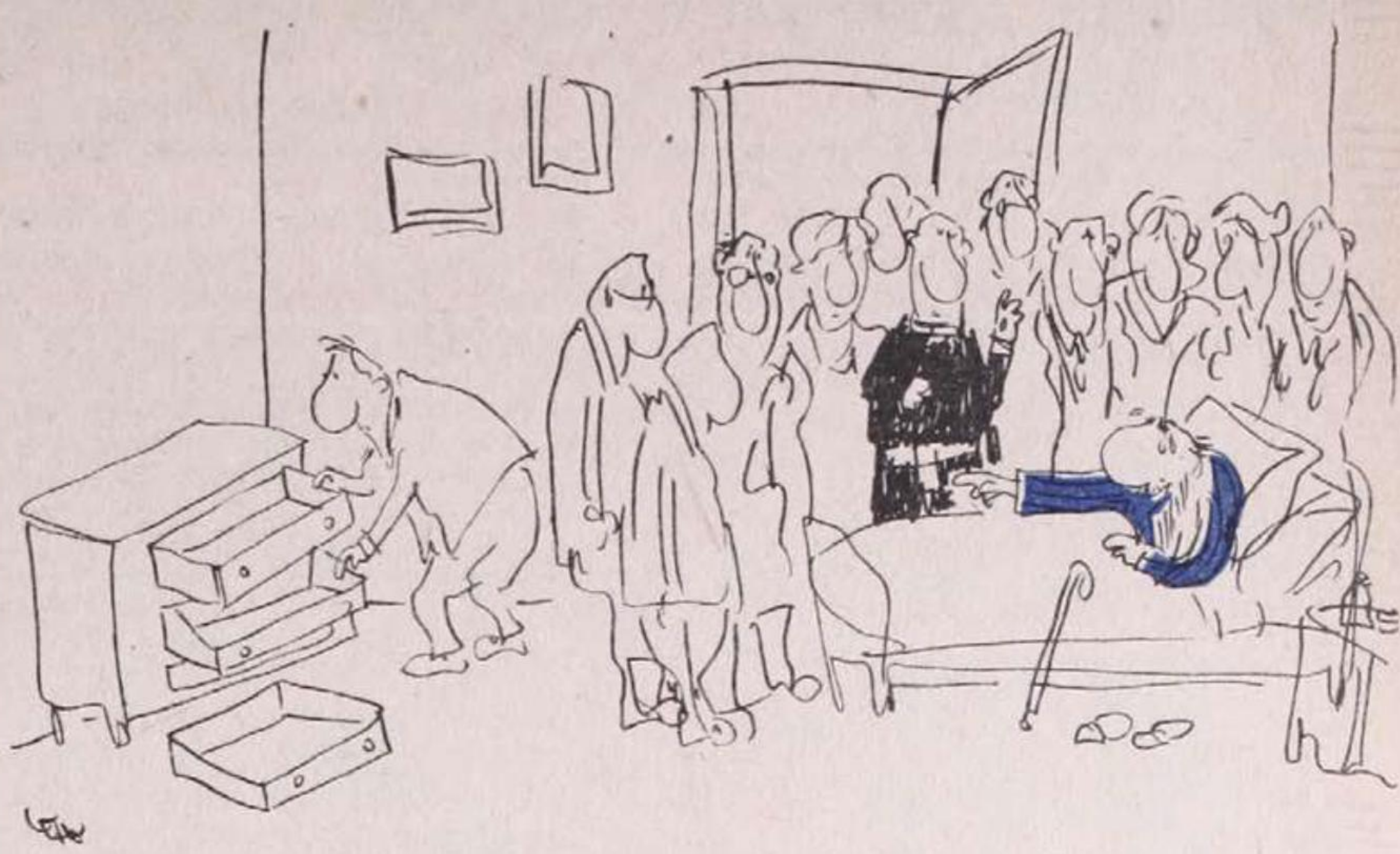

BÚBÁNAT

BRENNER,
LEHOCZKI,
VÁRNAI,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
FÜLÖP,
DALLOS

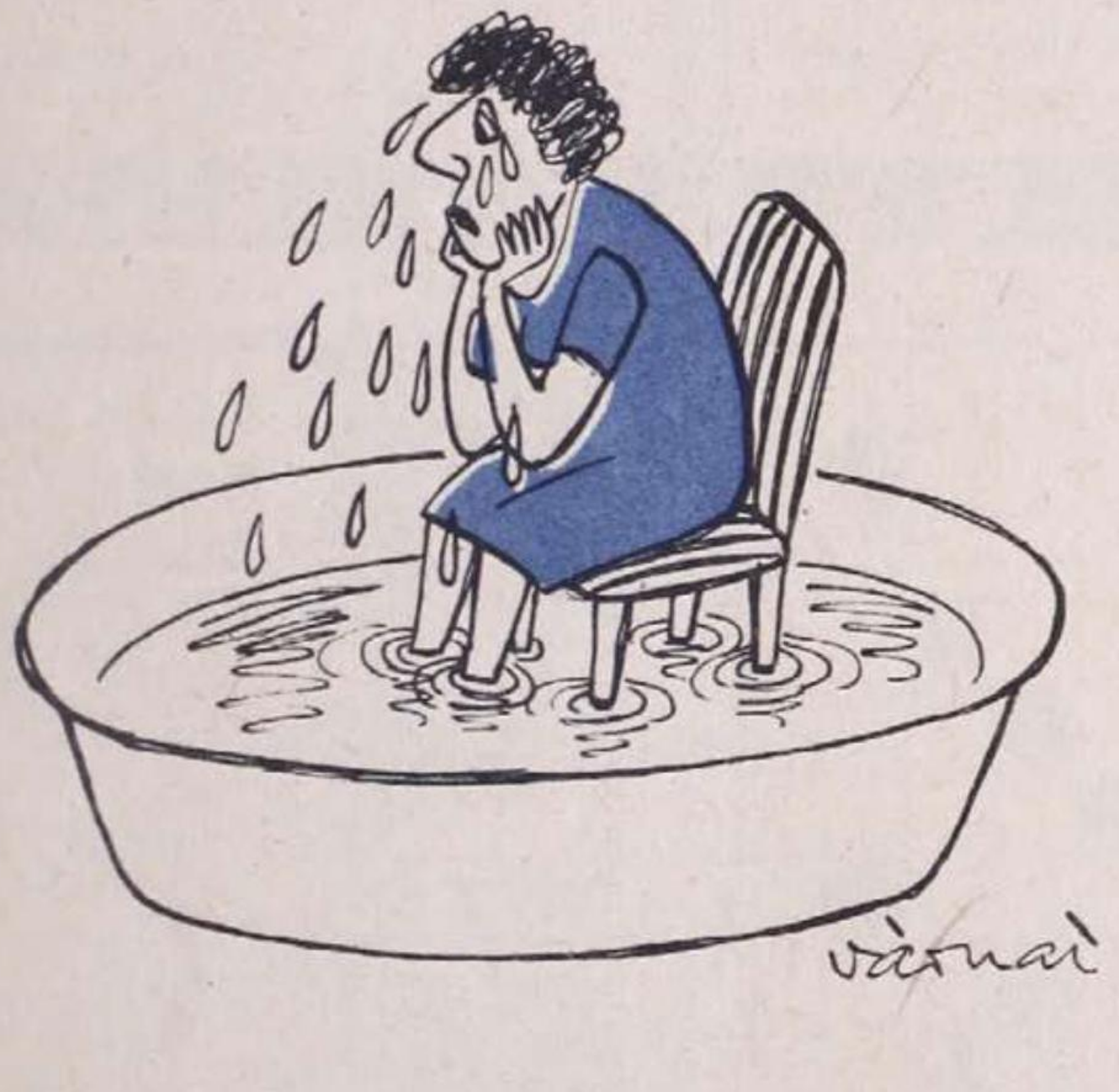

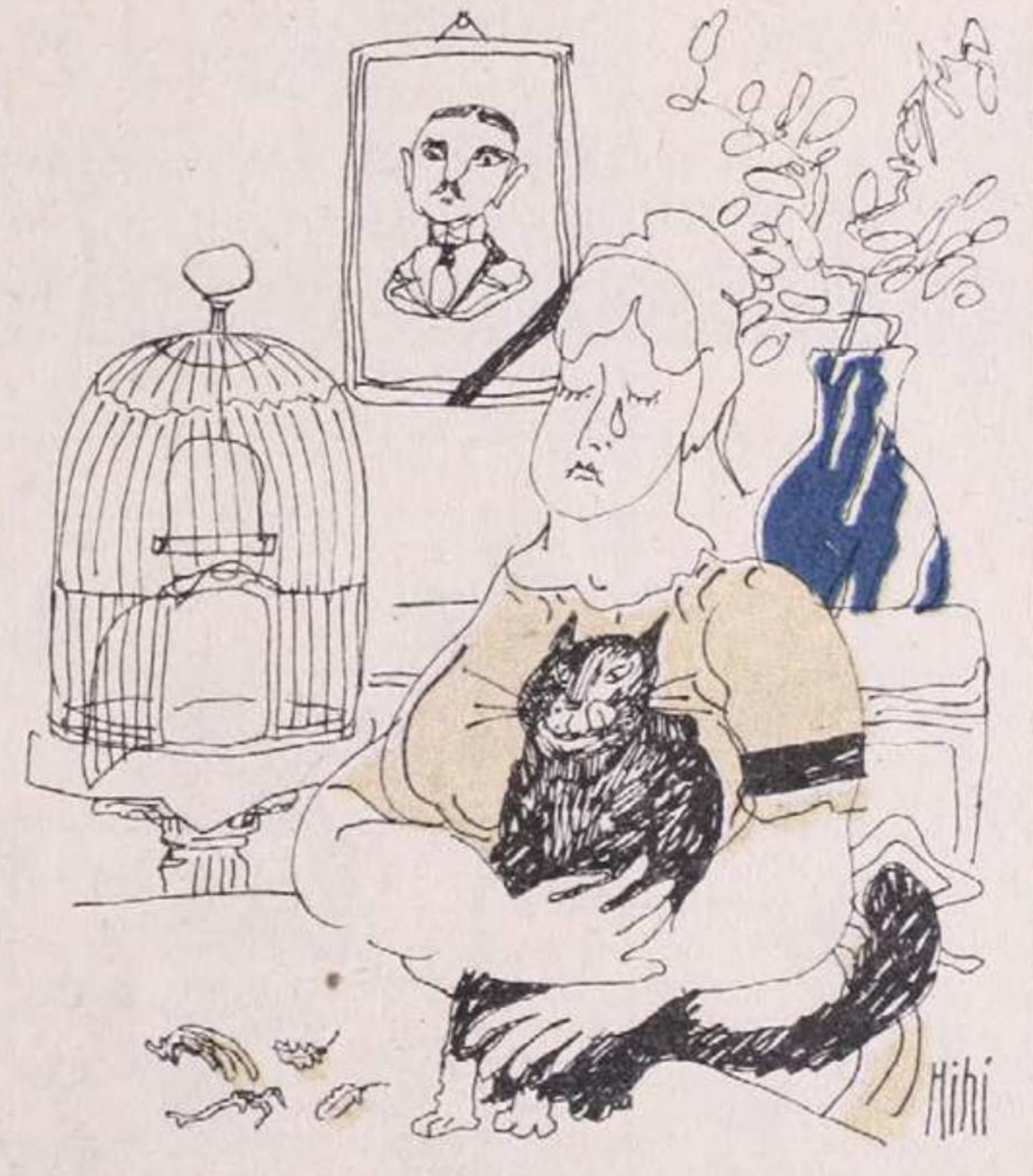

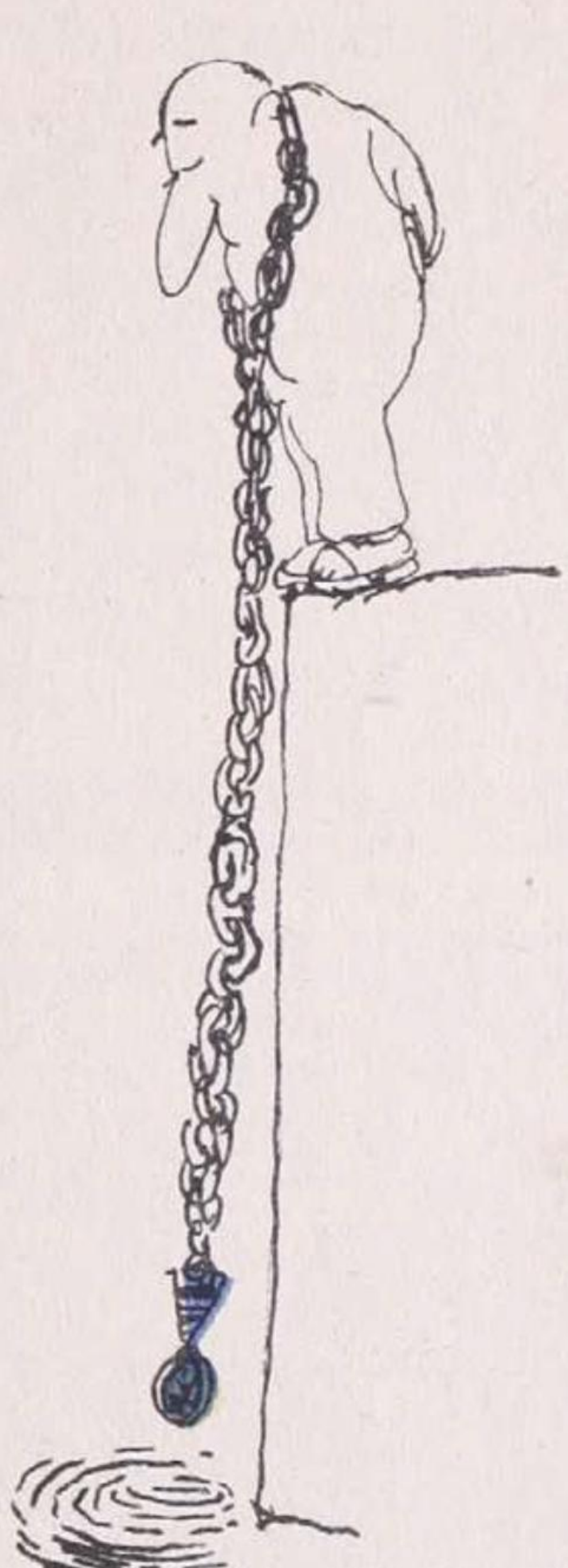

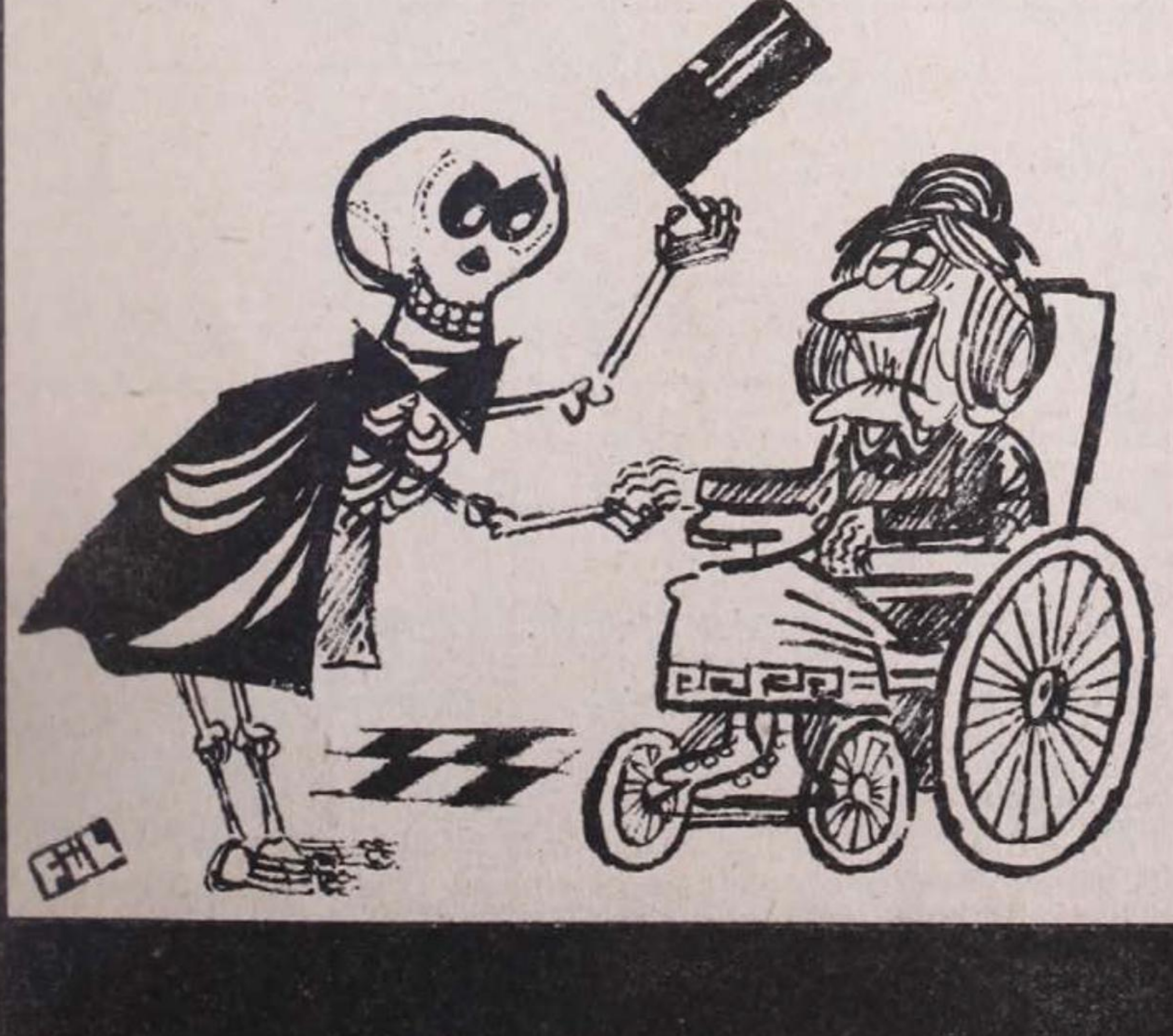

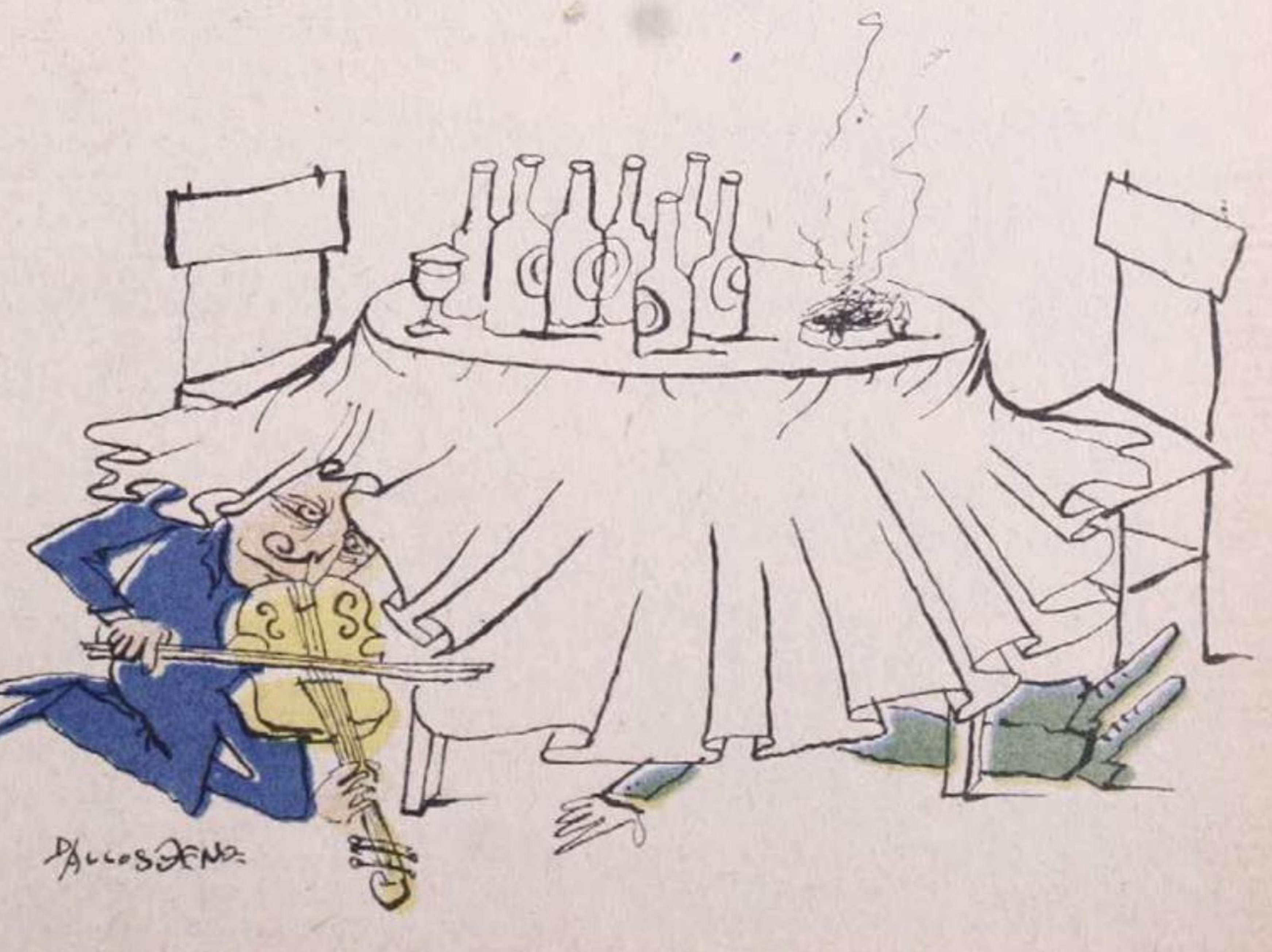
DALLOS JENŐ

JaPán-MaGYar KözöS CSoDa

(EXKLUZÍV INTERJÚ EGY AUTÓIPARI ILLETÉKESSEL)

— A legilletékesebbet kérdezzük arról, hogy lesz-e nálunk japán autó. Mindenki ezt beszéli.

— Ez a kérdése? Nohát, nem erőltette meg magát?

— Lehet-e majd nálunk japán autót venni? Erre kérem válaszát.

— Nézze, én már régóta töltök be felelős posztot az autókereskedelemben, ezért elmondhatom, hogy jól ismerem a holland autókat.

— Nem holland, japán.

— De holland. Nekem elhiheti. Jól ismerem a holland autókat, különösen az tetszik nekem, amelyiknek négy kereke van, és...

— Lehet-e majd nálunk japán autót kapni? Szóljon, ha a kérdés kényes!

— Ugyan kérem miért lenne kényes. Csak arra gondoltam, hogy ebben a mindenkit érdeklő kérdésben a holland relációt is exponálom.

— Szűkítsük le a kérdést a japán autókra.

— A válaszom egyértelmű. Egyébként egyértelmű választ adtam volna a holland ügyben is. De ha magát a hollandok enyire nem érdeklik. Egy kis nép Európában, amely...

— Eldőlt-e már, hogy japán autókat hozunk be?

— Illetékes helyen az eldőlés ügyét lerendezték, és azon vagyunk, hogy döntésünket minél szélesebb körben megismerjék.

— Nosza.

— A döntés nem volt könnyű, vagy ahogy a hollandok mondják...

— Lehet-e majd nálunk japán autót venni?

— A kérdés ilyetén módon való feltétele két választ determinál.

— Úgy van. Válaszoljon: igen vagy nem!

— Bocsásson meg, szabadna mégegyszer a kérdést?

— Lehet-e majd nálunk japán gyártmányú autókat venni?

— Világos kérdés. Engedje meg, hogy közbevetőleg, lazításul elmondjak egy kedves történetet. Két holland ül a vonaton...

— Lehet-e majd japán autókat venni?

— Hollandiában például lehet.

— Azt tudom. De a Merkurnál befizethetek-e majd egy Toyotára?

— Toyotát mondott?

— Vagy Mazdát.

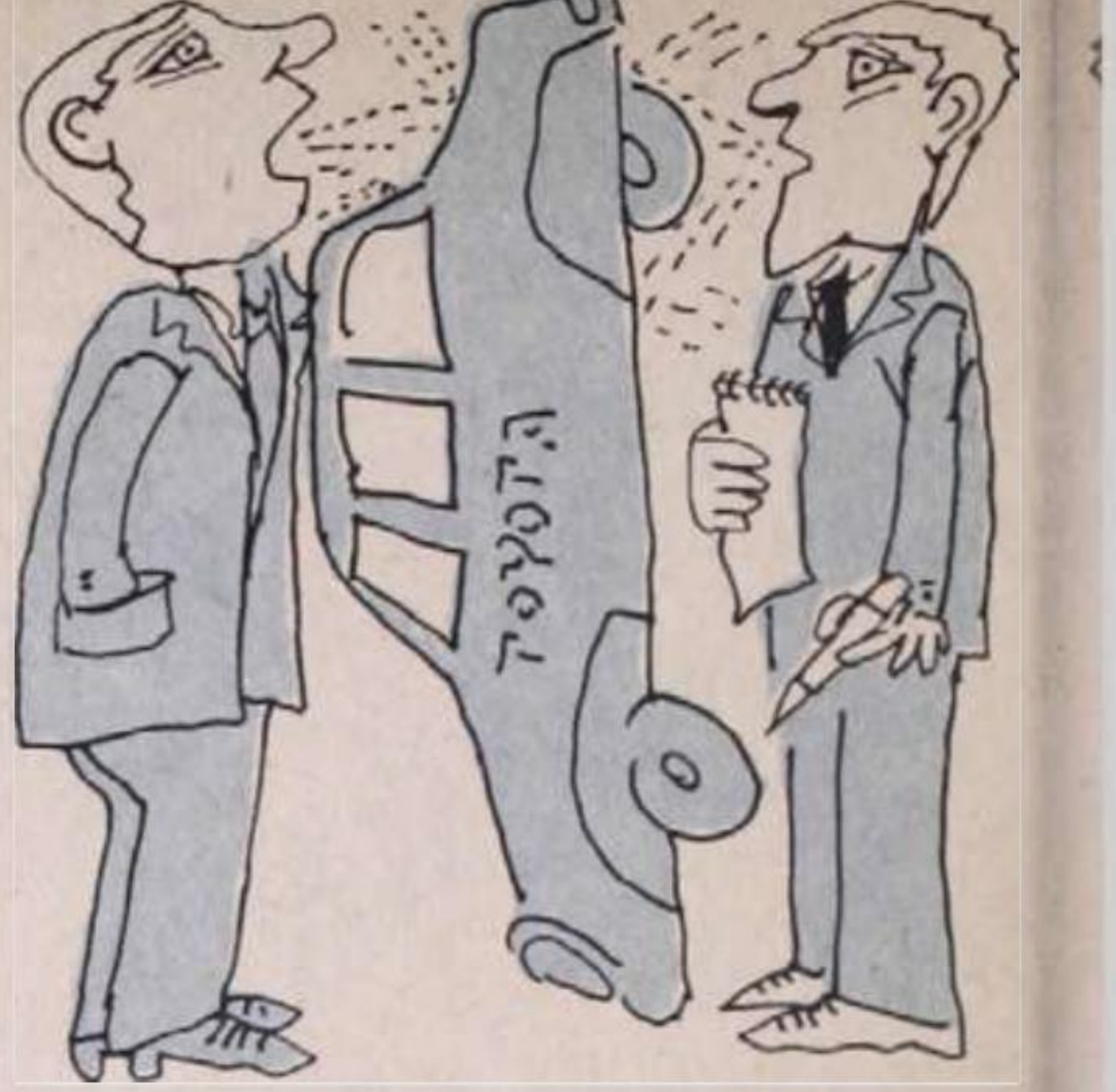

— Most döntse el, hogy melyiket. Nincs szánalmasabb, mint egy bizonytalan riporter. Egyébként mindegy, valamennyi típusra azonos a döntésünk.

— Választ akarok!

— Az előbb még egy Toyotát akart. Egyébként milyen kocsija van?

— Dácia.

— Akkor nem csodálom, hogy a kérdés foglalkoztatja.

— Egyértelmű választ akarok. Lesznek-e nálunk japán autók?

— Nézze, a kérdéskör egyértelmű megválaszolása számunkra problémát nem okozhat. De mint ahogy Van de Kelle, a nagy holland gondolkodó is rámutatott egyik alapművében...

— Kész, befejeztem. Látom, mi már úgysem jutunk dűlőre. Majd csinálok inkább még egy riportot a zöldségmaffiáról.

Trunkó Barnabás

MAI MESE

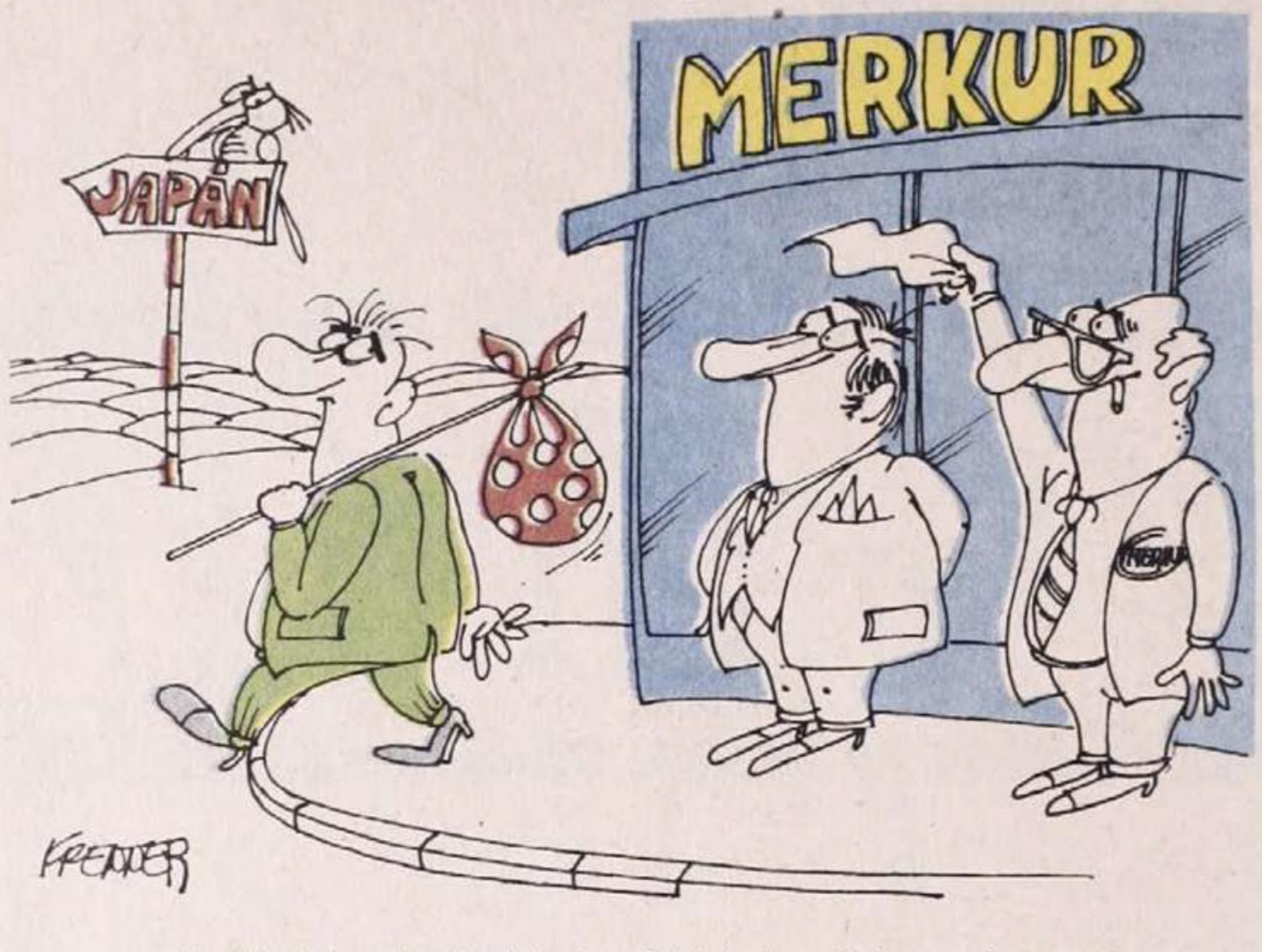

– ... és elindult a legkisebb üzletkötőnk hetedhét országon túlra, szerencsét próbálni!

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

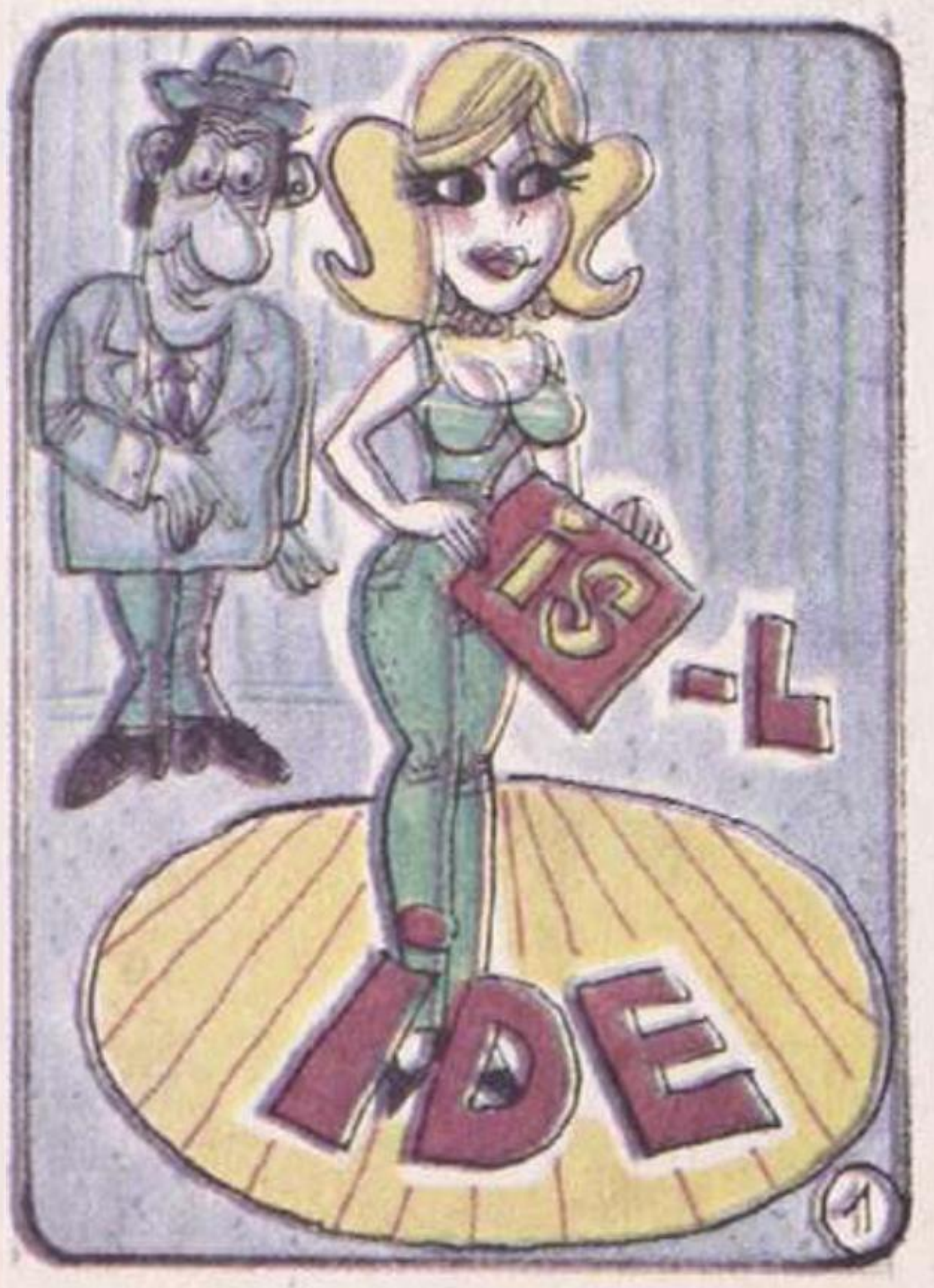

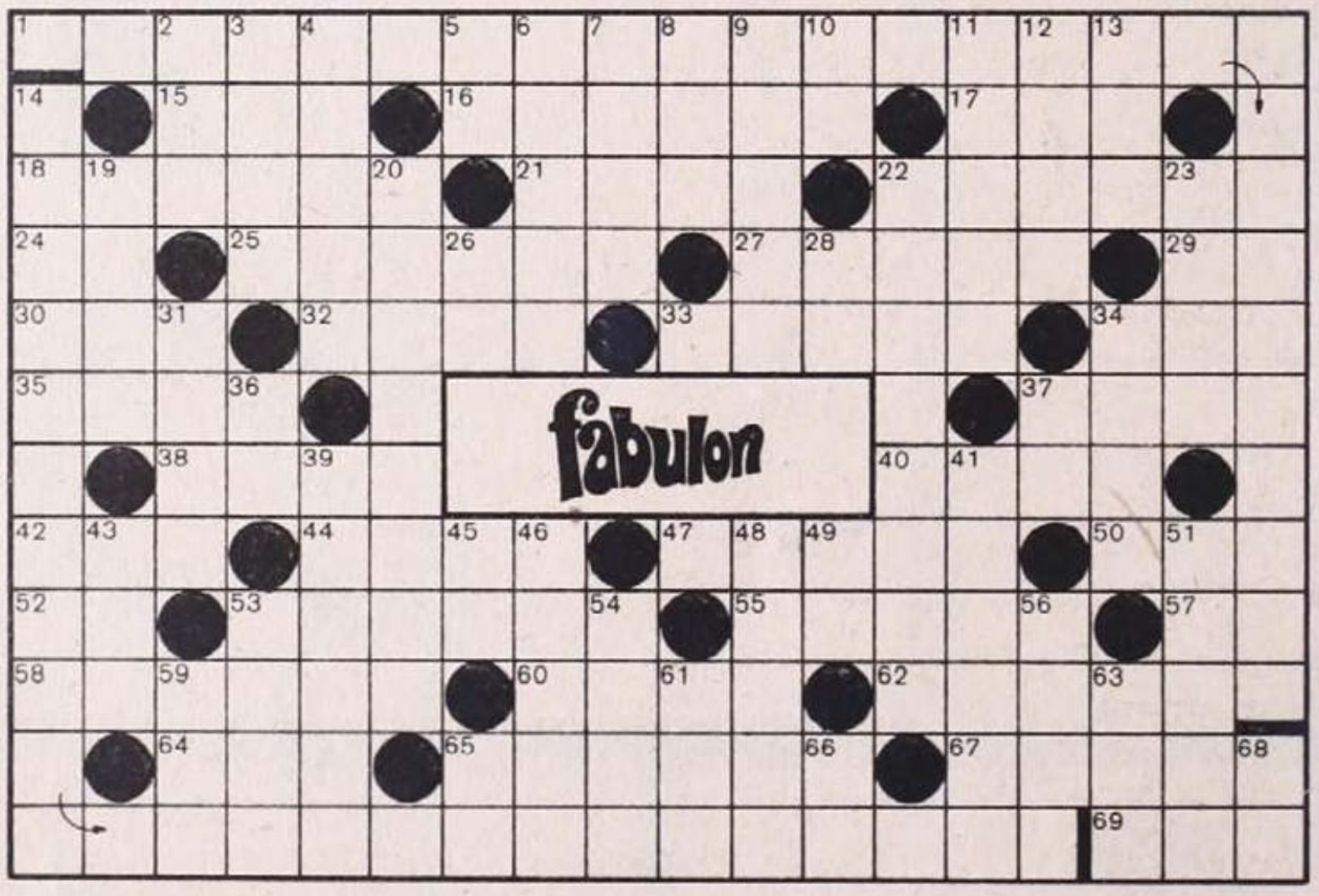

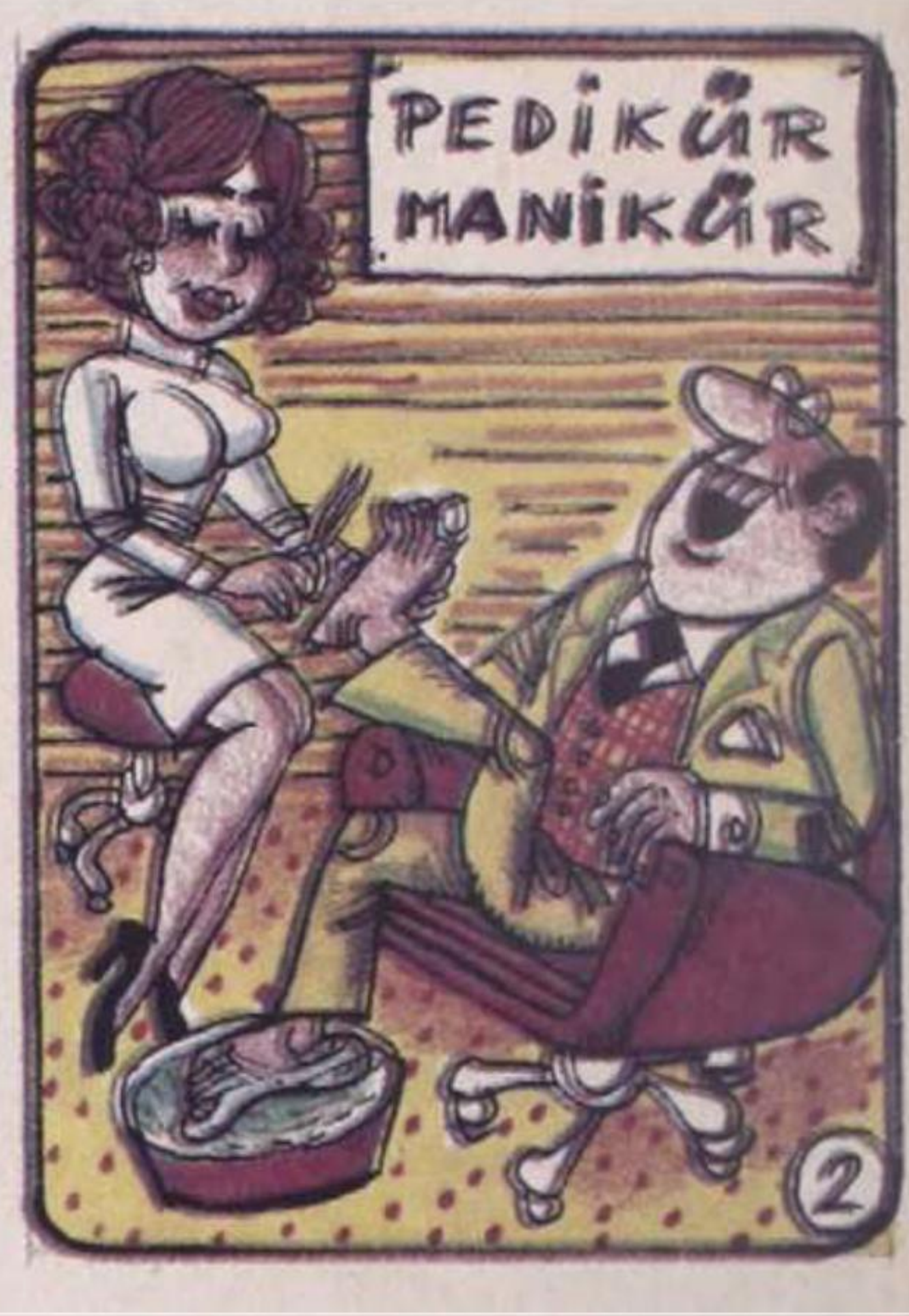

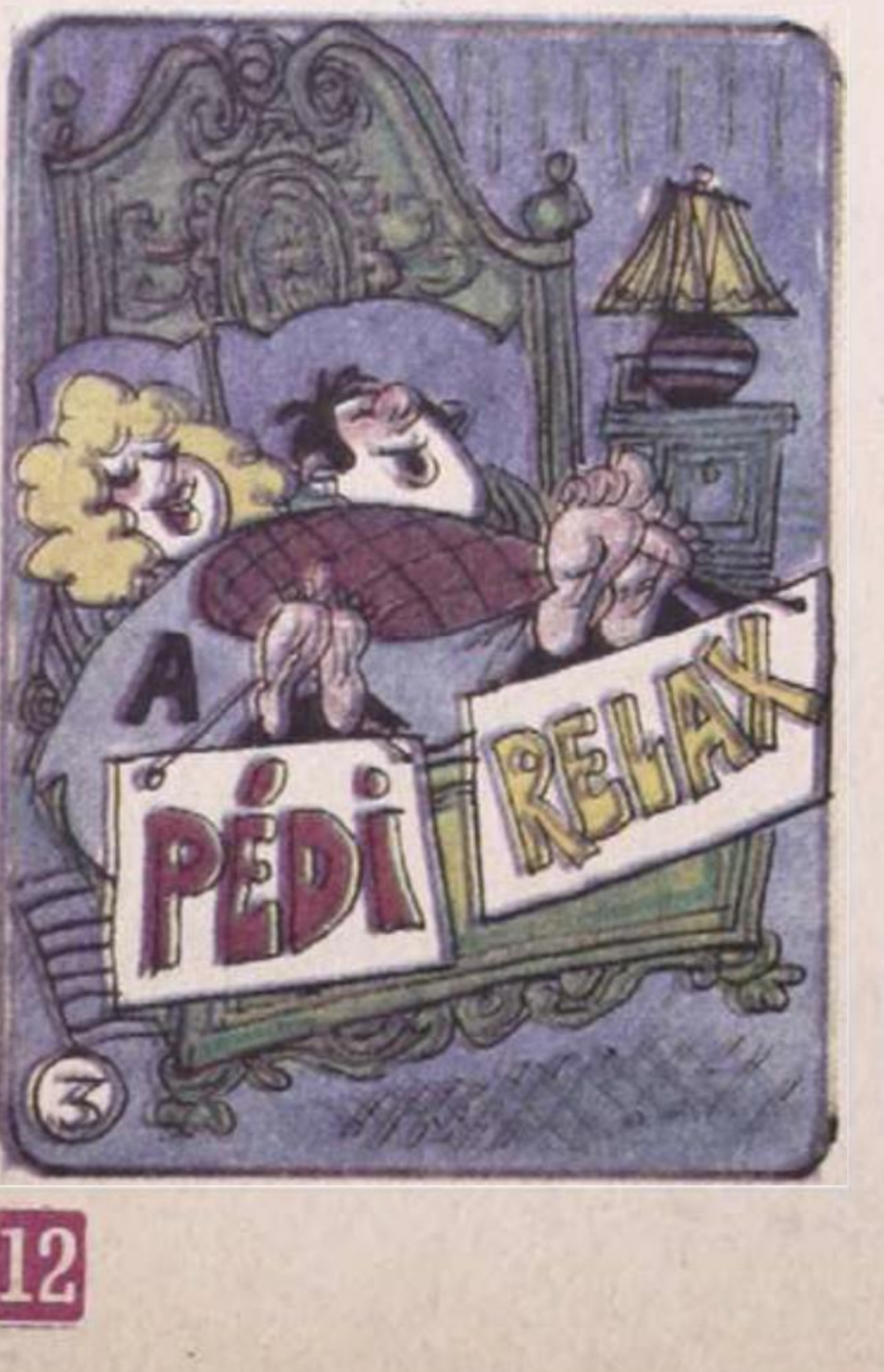

VÍZSZINTES: 1. PÉDI-RELAX lábápoló készítmények (zárt betűk: L, Á, Z, T, Á, B, P, T). Folytatása a függőleges 14. sorban. 15. A spanyol, a norvég és az olasz autók nemzetközi jelzése. 16. A nagybetű, a nagy kezdőbetű neve. 17. Az eleje eleje! 18. Bizalmas megszólítás. 21. Eső, angolul (RAIN). 22. Telítetté teszi. 24. A tetejére. 25. Létrehoz. 27. Hírhedt olasz külügyminiszter volt. 29. Indulatszó. 30. Kel, népiesen. 32. Előkelő. 33. Zajtalanság. 34. Lám. 35. Erekkel mintázott. 37. Képző, a -tlan párja. 38. Torriani keresztneve. 40. Az abc egyik első betűjével. 42. ... kunyhó, ropog a nád. 44. Csavar. 47. Lakodalom. 50. Elődje. 52. A nikkel vegyjele. 53. ... ik, packát ad valakinek. 55. Fátyolszövet. 57. És, latinul. 58. Híres japán gyár. 60. Mozi, németül (KINO). 62. Mellette lépkedő. 64. Az urán és a kobalt vegyjele. 65. Tarka keverék, egyveleg. 67. Takarmány- és gabonanövény. 69. Évszak.

FÜGGŐLEGES: 2. Méh, angolul (BEE, ejtsd: bí). 3. Órafajta. 4. Célok, németül (ZIELE). 5. A kaviárban van! 6. Folyadékot vegyi úton megtisztít. 7. Díjat. 8. Szív. 9. Rosszindulatú akadály. 10. Hamis. 11. Lesz majd. 12. Vágószerszám. 13. LEI. **14. A vízszintes 1. sor folytatása (zárt betűk: B, M, E, D, É, L, M).** 19. Van ideje. 20. Palma de ... 22. Befészkeli magát valahová. 23. Szelíd, angolul (TAME, ejtsd: tém). 26. 3,14. 28. Az igen egynemű hangzói. 31. Bolgár pénz. 34. Megfelelő. 36. Sporteszköz. 37. A tantál vegyjele. 39. Éles hangon ugat a kutya. 41. Vilmoska. 43. Már, olaszul (GIA). 45. Oké, röv. 46. Növényeken. 48. Bírni, franciául, (AVOIR, ejtsd: avoár). 49. Japán társasjáték. 51. A Szomorú vasárnap című dal zeneszerzője (Rezső). 53. Lépés, angolul (PACE, ejtsd: pész). 54. Édesség. 56. Csapadékok. 59. ... tárgáz. 61. Rag, a -nek párja. 63. Eleven. 65. ME. 66. KÉ. 68. Kettős mássalhangzó.

Beküldendő: a vízszintes 1. és a függőleges 14. sor, valamint a négy képrejtvény megfejtése, november 20-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „PÉDI-RELAX".

A helyesen megfejtők között tíz százforintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

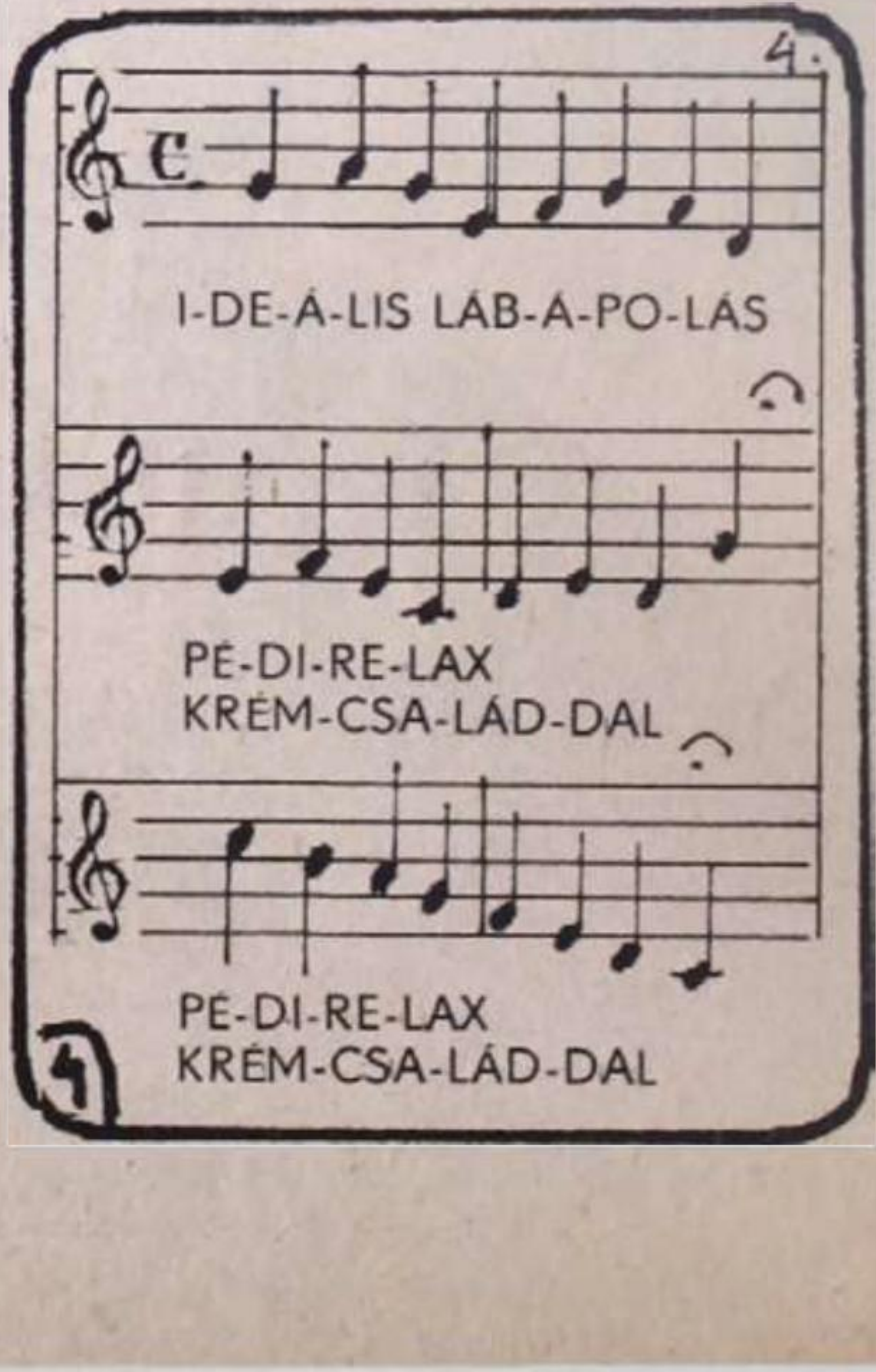

AZ OLVASÓ OLDALA

NEM SZERELNEK — INTÉZKEDNEK

Az újságíró is ember, amit ha más nem, az mindenképpen bizonyít, hogy más állampolgárokhoz hasonlóan időnként megoldhatatlan problémákkal találkozik.

1983. december 19-én a JAVSZER pesthidegkúti kirendeltségének dolgozója, H. Gyula a fürdőszobámba beépített fürdőkádat, a konyhába pedig egy ötliteres vízmelegítőt szerelt fel. A fürdőkád szigetelése egy hónapig dacolt az idők múlásával, a villanybojler ezzel szemben több mint két hónapig működött — ekkor azonban a kapcsolója felmondta a szolgálatot.

Miután érdemben nyilatkozni képes illetékest telefonon nem sikerült találnom, március 28-án levelet írtam a vállalat igazgatójának, ismertetve vele a fenti sajnálatos eseményeket. Beadványomra D. János, a vevőszolgálat vezetője udvarias levélben válaszolt, s megígérte: hamarosan intézkednek.

Amíg az intézkedésre vártam, volt időm alaposan áttanulmányozni a bojlerhez adott garancialevelet, s nem kis meglepetéssel tapasztaltam, hogy csúnyán rászedtek: a december 19-i üzembeállítást közel fél évvel korábbra dátumozták: H. Gyula szerelő úgy tüntette fel a garancialevélen, mintha a szerkezetet július 13-án szerelte volna fel, s decemberben csupán egy meghibásodást javított volna ki. (Ez azt bizonyítja, hogy nem elírásról, hanem nyilvánvaló szándékos csalásról van szó, hiszen 1983 decembere előtt sem a szerelőt, sem a bojlert nem láttam!)

Két hónapig semmi sem történt, aztuán is csak annyi, hogy újabb levelet írtam D. Jánosnak — ám erre már tőle sem kaptam választ.

Szeptember 10-én ismét írásban fordultam régi levelezőtársamhoz, D. Jánoshoz, s kértem, intézkedjen az intézkedés ügyében. Ezúttal válaszolt, s megígérte: amennyiben nem fogadnák el a bojler garancialevelét, a JAVSZER a javítás költségeit megtéríti számomra. (A levélben a legcsekélyebb utalás sem található arra nézve, hogy a vállalat illetékesei nemtetszésüket fejezték volna ki dolgozójuk csalása miatt!) Ugyanez a levél még egy örömhírt tartalmazott: megtudtam, hogy a kád szigeteléséről már korábban intézkedtek, de most újból felszólították R. Miklós művezetőt a probléma maradéktalan rendezésére.

Miután újabb egy hónap alatt sem történt semmi, azt kell gondolnom, R. Miklós művezető a vállalat más részlegeivel karöltve azóta is maradéktalanul rendezi a problémát. Megfogadtam, nem zavarom őket; legközelebb csak karácsonykor írok nekik. Nem levelet — üdvözlő lapot.

Földes Péter
Budapest, Lenin krt. 90. 1066

ISMERETLEN BETŰ

Közel két éve harcolok az illetékes „szakértőkkel" azért, hogy a mellékelt képen látható, Győr egyik történelmi házában levő „Dunakapu" Ételbár helytelen betűjét kijavítsák. Egyelőre eredménytelenül.

A gótbetűs szövegben „k"-nak tisztelt betű ugyanis se nem „k", se nem „s", hanem egy harmadik, nem létező, ismeretlen betű. Nekem, mint idegenvezetőnek, több kül- és belföldi szakember szóvá tette már ezt a hibát.

Szeretném, ha a fénykép a lapban megjelenne. Aláírásra már van javaslatom: „Szapultam eleget, szapulja már más is!"

Dr. Kováts Zoltán
Győr, Tanácsköztársaság u. 53. 9022

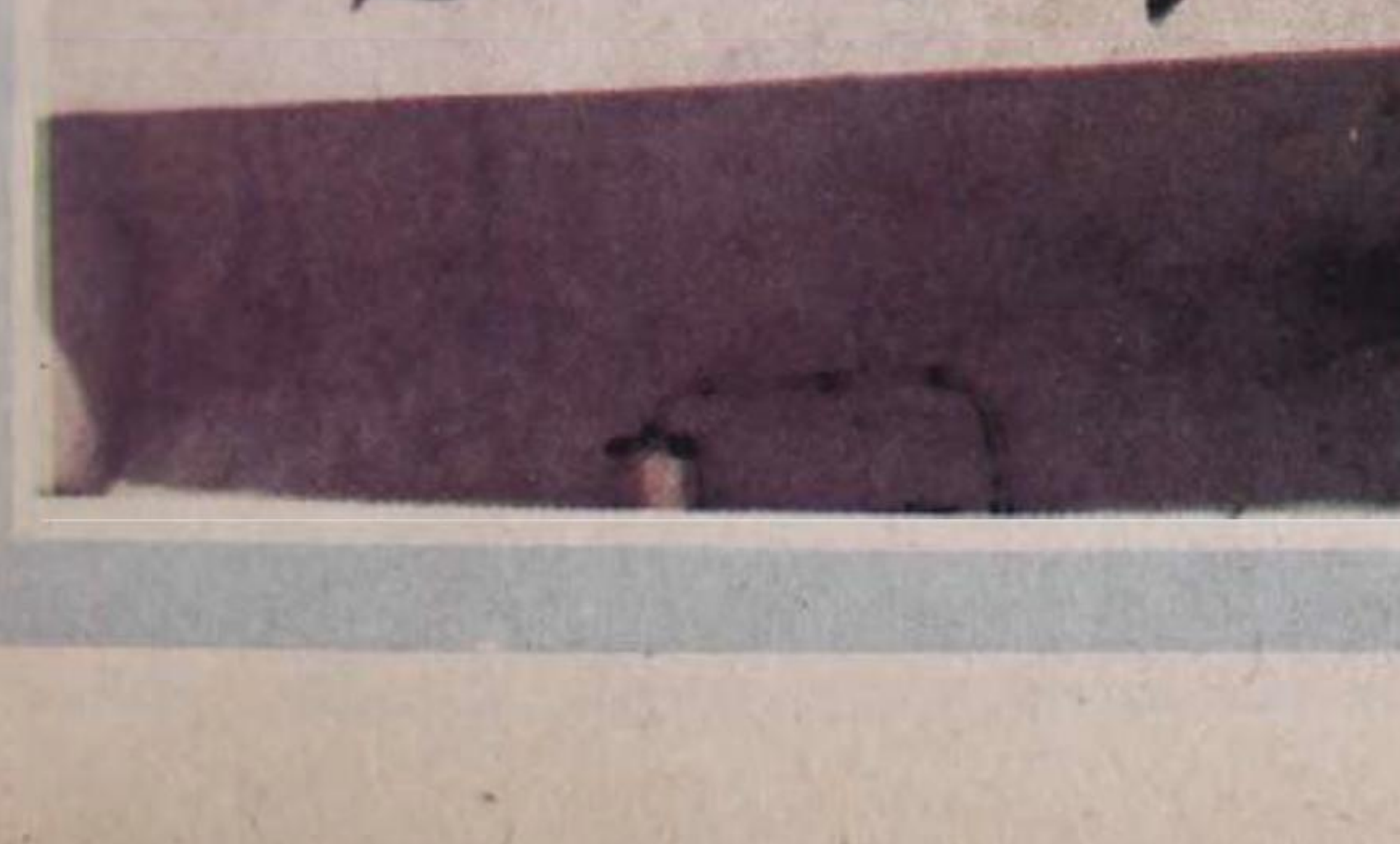

„KANÁLBETÉT"

A Ludas Matyi szeptember 27-i számában olvastam arról a tábláról, amely egy önkiszolgáló étteremben volt kifüggesztve, mely szerint: „Evőeszköz használat: 1,50 Ft/db."

Nem tudom, a felügyeleti szerv mit szól a „bérelt kanál" rendszerhez, de részemről ez elítélendő és felháborító. Éppen ezért mielőtt még elterjedne ez a kezdeményezés, van egy javaslatom: az NDK-ban tapasztaltam, hogy az önkiszolgáló éttermekben az evőeszközökért (kanál, kés, villa) 5 márka betétet kértek. Ezt távozáskor visszaadták. (Egy ilyen készlet a boltban, 3,70 márkába kerül, s ezért rossz üzlet volna az étteremből „beszerezni".) Itt jegyzem meg, hogy az NDK-ban az önkiszolgáló és az üzemi éttermekbe, az üdülőkbe a vendégek többsége saját evőeszközt visz magával, az ízlésének megfelelőt.

Betétdíjra tett javaslatom megoldaná a helyzetet: nem kellene a vendégnek indokolatlanul használati díjat fizetni, a „tulaj" nem juthatna többletbevételhez, és senki sem vinné el az evőeszközt.

Miklós Sándor
Budapest, Akácfa u. 37—39.
1072

TÜCSÖK és BOGÁR

Felvetődött egy újabb Duna-híd létesítése Budapest és a déli országhatár között, valamint egy szolnoki Tisza-hídé.

Ez lesz a világ leghosszabb hídja. A jó ég a megmondhatója, hogy jelen anyagi helyzetünkben mire jó ez a rekordhajsza...

(A Hétfői Hírekben találta Del Bianco Ferencné)

A bélyegeken különböző virágokat látsz. Neked melyik a kedvenc virágod?

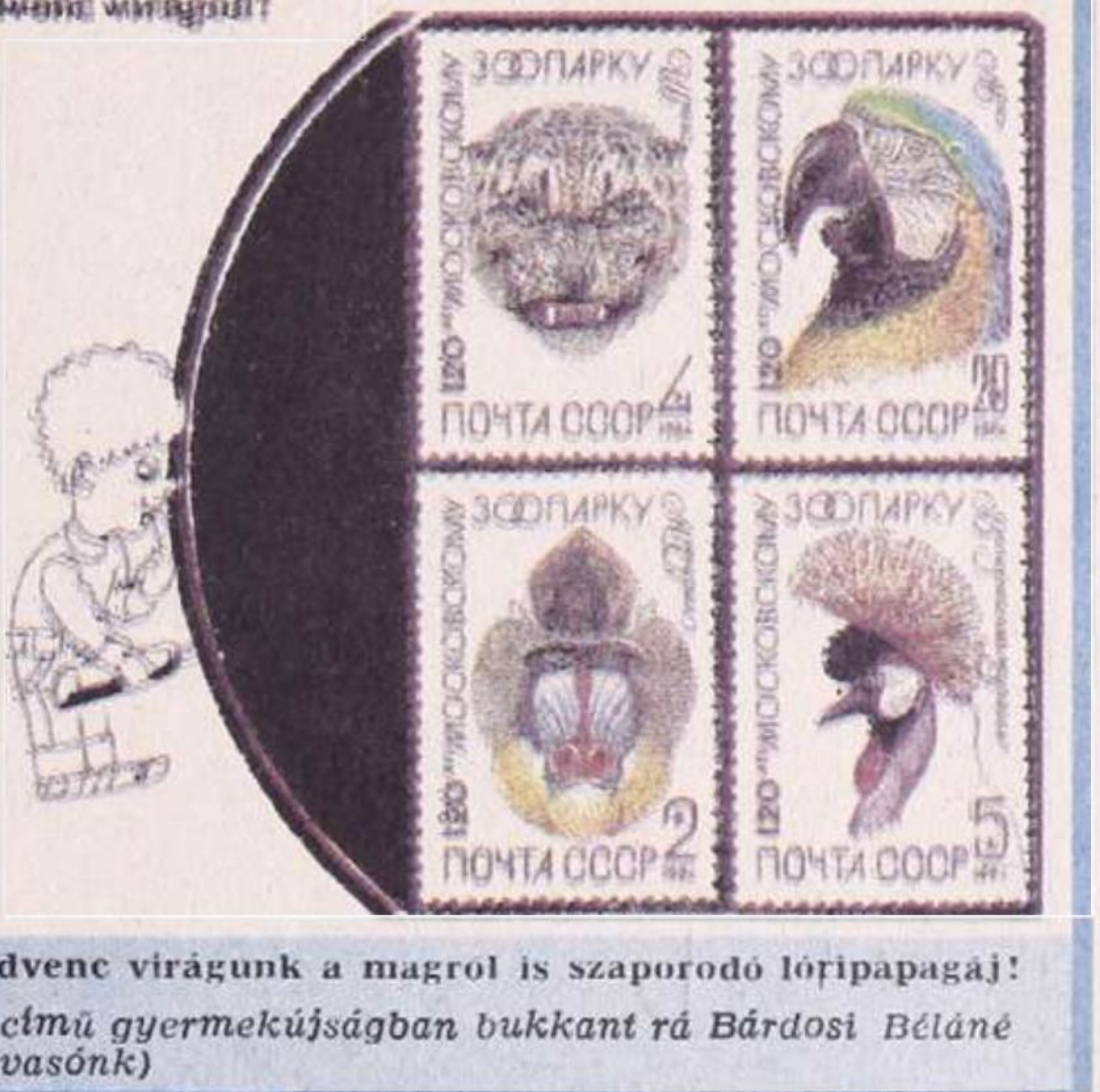

A mi kedvenc virágunk a magról is szaporodó lóripapagáj!

(A Misa című gyermekújságban bukkant rá Bárdosi Béláné pápai olvasónk)

két részre oszlik. Van a kórháznak saját műszariavító, műszerkarbantartó részlege, és általában az azonnali ja-

Már a mű-t is javítani kell?

(A Csongrád megyei Hírlapból nyírta Börcsök Sándor, makói olvasónk)

VONYARC-VASHEGYEN különálló hétvégi házakat vízközelben FELVESZÜNK. Jelentkezés hétvégeken,

Kérdésünk: csak szakképzett hétvégi házak jelentkezzenek, vagy kezdőket is felvesznek?

(A Vas Népe című lapból merítette Németh Györgyi)

Növényvédelem, 9. szám: Basky Zsuzsa: Útmutató a sárgatálcsapdákba repült szárnyas levéltetvek meghatározásához. (A szerző a kecskeméti Zöldségtermesztési Kutatóintézet FV munkatársa.) — Kádár Aurél dr.—Kőrösmezei Csaba: Három postemergensen használatos transzlokálódó herbicid hatékonyságának vizsgálata Sorghum halepense L. Pers. rizóma hajtatásával.

Virágnyelv?

(A Petőfi Népéből merítette Pap Attila, várpalotai olvasónk)

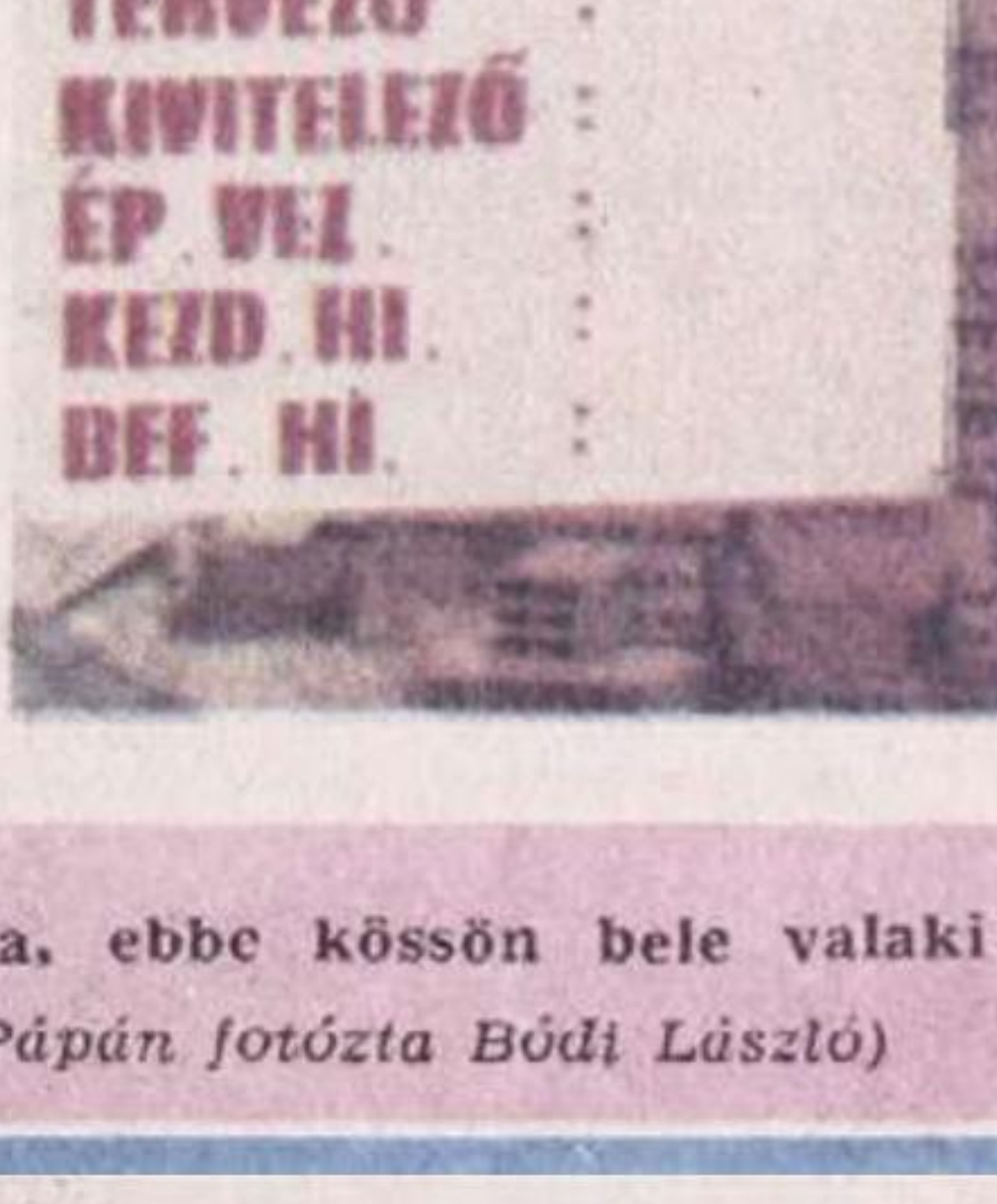

Na, ebbe kössön bele valaki!

(Pápán fotózta Bódi László)

A KUTYA ÉJI DALA

A Bajor Gizi Múzeumnak van egy házőrző kutyája, amely ugyan a házat nem őrzi — hiszen a közelmúltban értékes tárgyakat loptak el a múzeumból —, de kora reggeltől késő estig, gyakran éjszaka is ugat. Szünet nélküli, dühödt ugatásával megkeseríti a szomszédos lakók életét. Ez a szerencsétlen kutya a Múzeum déli oldala és a közvetlenül mellette levő téglafal-kerítés közötti szűk helyen van rövid láncra kikötve, ezért ugat olyan elviselhetetlenül.

Nagyon kérjük — már csak a kutya érdekében is —, tegyenek valamit, hogy ez a lehetetlen állapot megszűnjék.

A környék lakói

PÁRBAJ

című rejtvényünk megfejtése:

— **De hiszek, csakhogy én a te jegyeddel fogok visszajönni.**

200 forintot nyert:

Egri Tiborné, Budapest, Népstadion út 65. 1143

Lack Zoltán, Szolnok, Táncsics út 3/b. 2521

Körmendi Péter, Almásneszmély, Felső hegyi u. 25. 2544

A nyereményeket postán küldjük el.

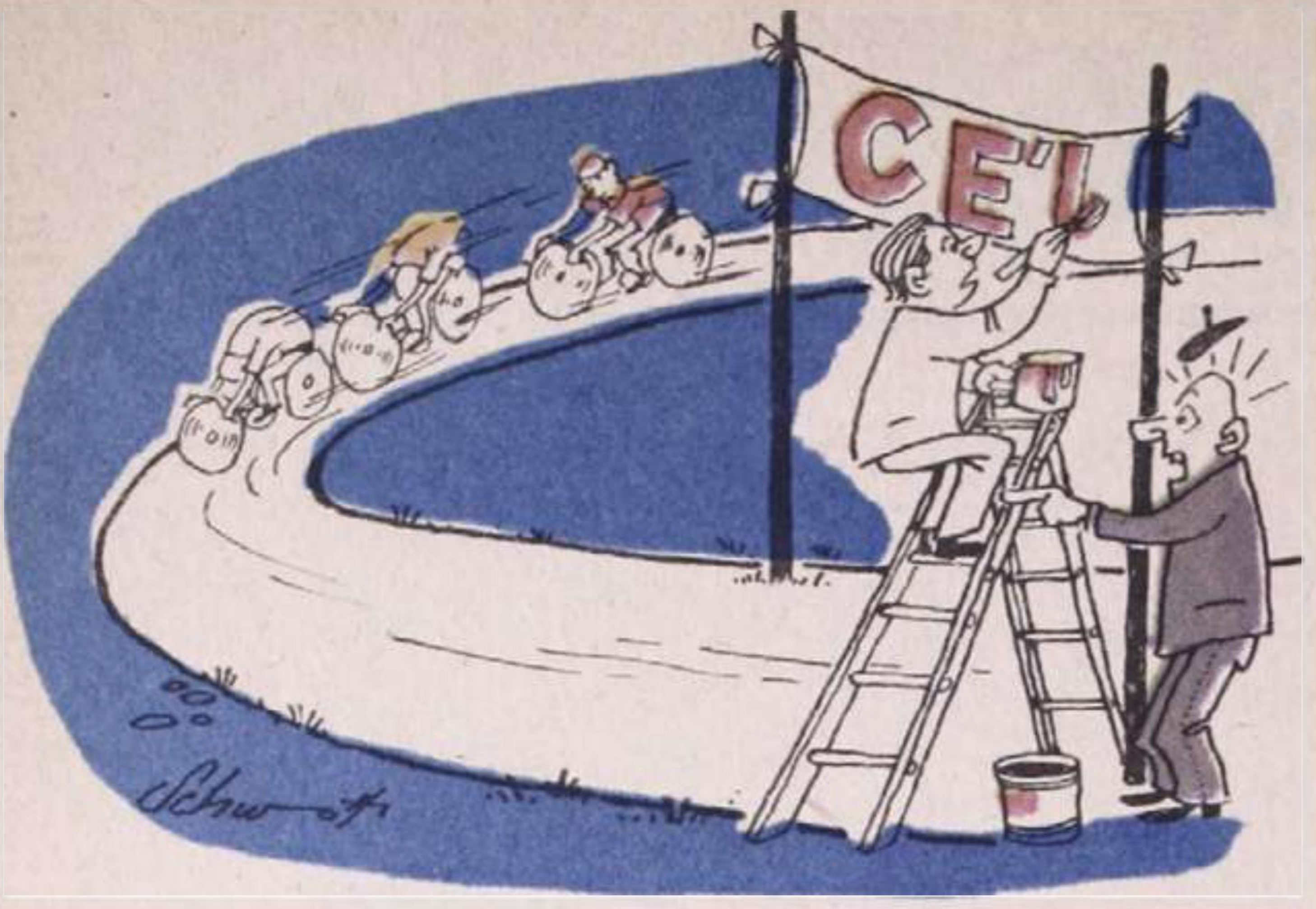
CÉL
Schwott

– Siess! Már itt az élmezőny!

GYERMEKTELEN CSALÁD

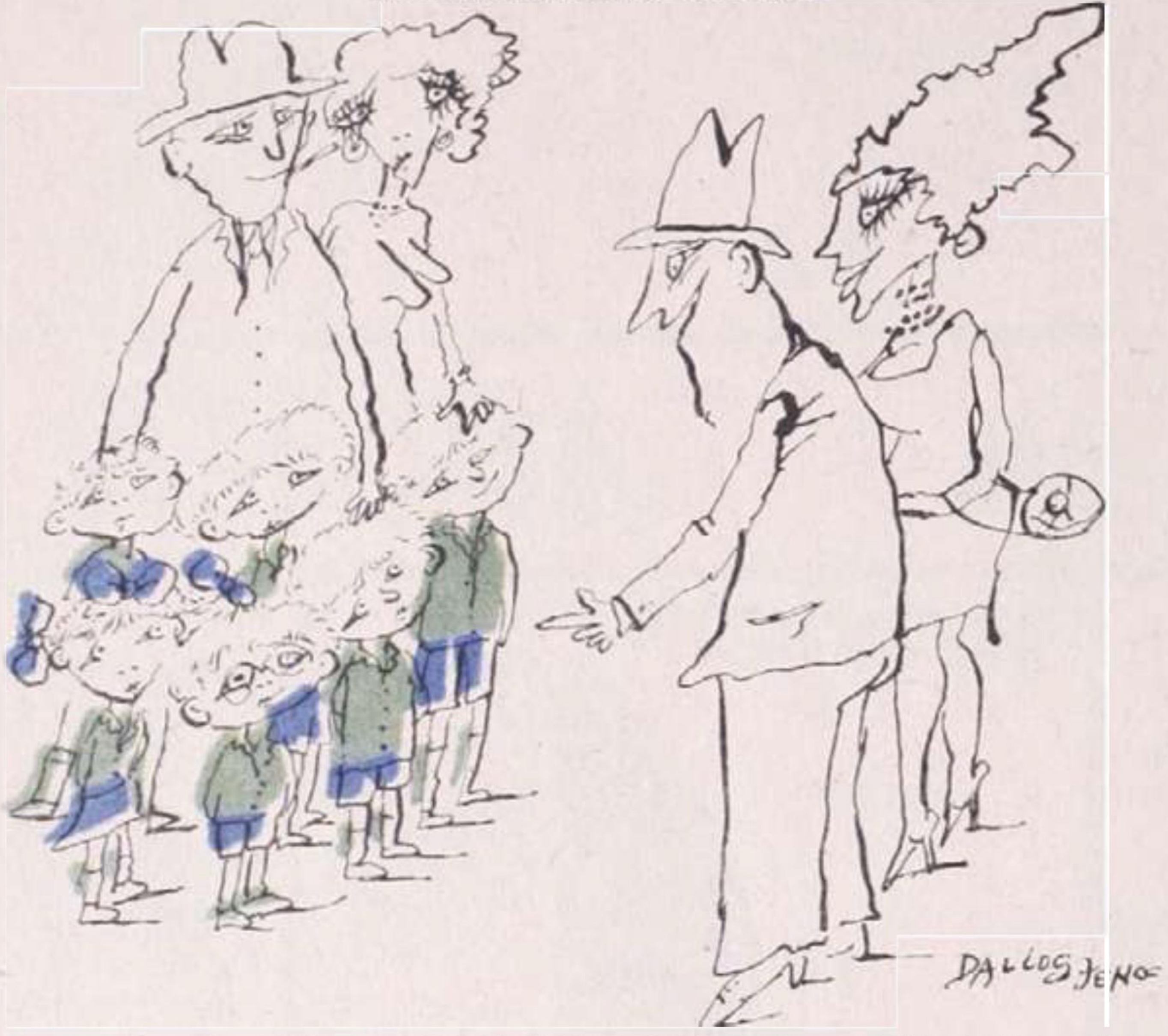
DALLOS JENŐ

– Ó, mi eddig a villánk építésével voltunk elfoglalva, de látom, ti sem tétlenkedtetek . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Rendőr a rajtakapott betörőhöz:

— Azt mondja, csak azért tört be a trafikba, mert elfogyott a cigarettája, és csak egy dobozzal vett el. Akkor miért próbálta meg kinyitni a kasszát?

— Hogy beletegyem a cigaretta árát.

*

— Hallom, haragban vagy a feleségeddel. Mi történt?

— A feleségem egy hozzám szóló felbontatlan szerelmes levelet talált az íróasztalomban.

— De ha felbontatlan volt, akkor nincs oka haragra!

— Igen... Csakhogy a levelet ő írta hozzám, még lánykorában.

*

Egy csinos turistanő eltévedt a hegyekben. Végre találkozik egy erdésszel, aki meghívja magához. A turistanő felsóhajt:

— Mindenki, akitől megkérdezem, melyik a jó út, el akar téríteni róla.

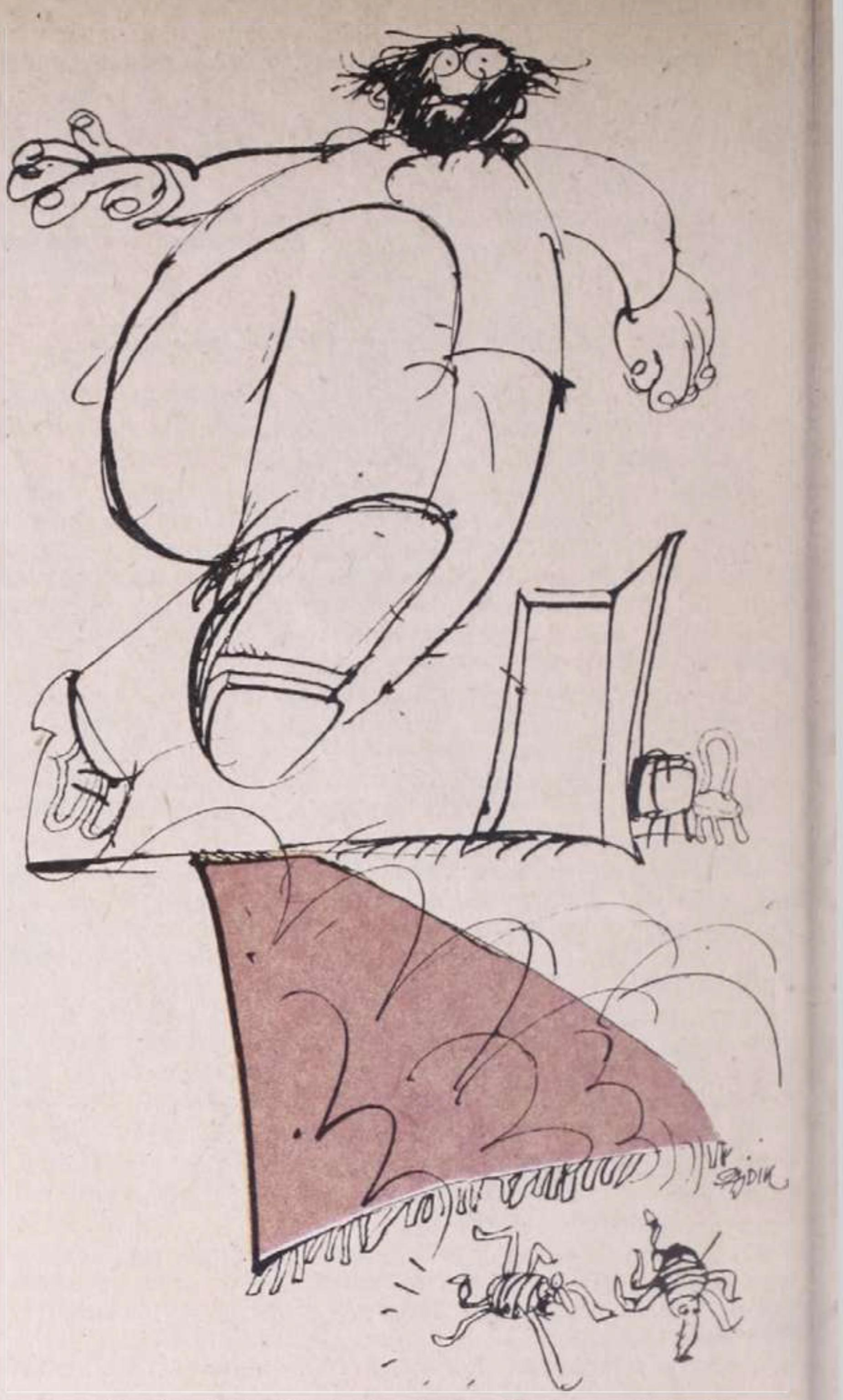

– Ezzel a lénnyel nem lehet normális kapcsolatot létrehozni, mindjárt ölni akar . . .

MŰTŐBEN

A vakbélgyulladásos beteget betolják a műtőbe. Amikor meglátja az öreg sebészprofesszort, akinek úgy remeg a keze, mint a falevél, rémülten súgja a műtősnek: – Nagyon félek, hogy összekaszabol.

A műtős megnyugtató válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 5-ig a következő címre: Lúdas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

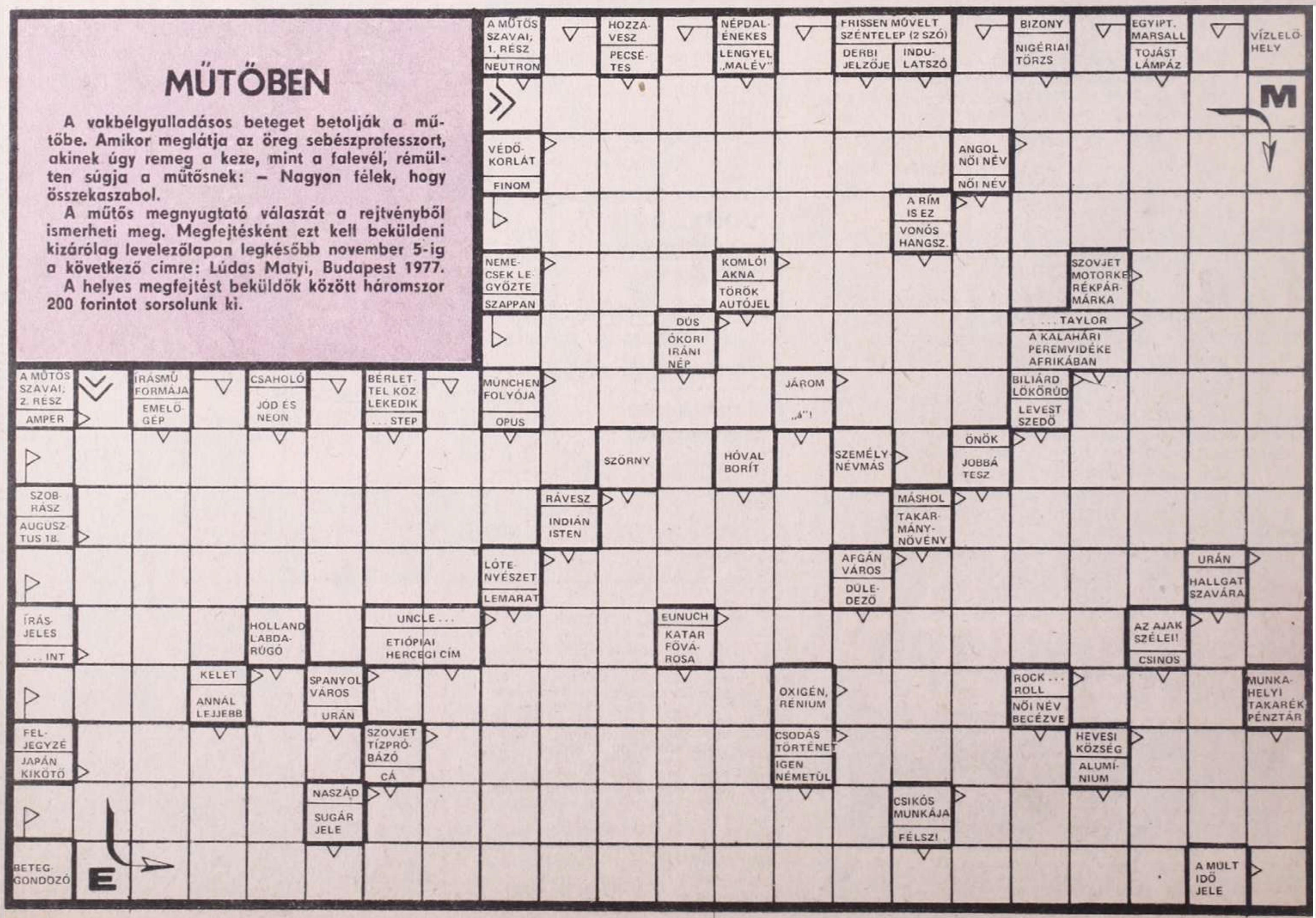
A MŰTŐS SZAVAI; 1. RÉSZ
NEUTRON
HOZZÁVESZ
PECSÉTES
NÉPDALÉNEKES
LENGYEL „MALÉV"
FRISSEN MŰVELT SZÉNTELEP (2 SZÓ)
DERBI JELZŐJE
INDULATSZÓ
BIZONY
NIGÉRIAI TÖRZS
EGYIPT. MARSALL
TOJÁST LÁMPÁZ
VÍZLELŐHELY
M
VÉDŐKORLÁT
FINOM
ANGOL NŐI NÉV
NŐI NÉV
A RÍM IS EZ
VONÓS HANGSZ.
NEMECSEK LEGYŐZTE
SZAPPAN
KOMLÓI AKNA
TÖRÖK AUTÓJEL
SZOVJET MOTORKERÉKPÁR-MÁRKA
DÚS
ÓKORI IRÁNI NÉP
. . . TAYLOR
A KALAHÁRI PEREMVIDÉKE AFRIKÁBAN
A MŰTŐS SZAVAI; 2. RÉSZ
AMPER
ÍRÁSMŰ FORMÁJA
EMELŐGÉP
CSAHOLÓ
JÓD ÉS NEON
BÉRLETTEL KÖZLEKEDIK
. . . STEP
MÜNCHEN FOLYÓJA
OPUS
JÁROM
„Á"!
BILIÁRD LÖKŐRÚD
LEVEST SZEDŐ
SZÖRNY
HÓVAL BORÍT
SZEMÉLYNÉVMÁS
ÖNÖK
JOBBÁ TESZ
SZOBRÁSZ
AUGUSZTUS 18.
RÁVESZ
INDIÁN ISTEN
MÁSHOL
TAKARMÁNYNÖVÉNY
LÓTENYÉSZET
LEMARAT
AFGÁN VÁROS
DÜLEDEZŐ
URÁN
HALLGAT SZAVÁRA
ÍRÁSJELES
. . . INT
HOLLAND LABDARÚGÓ
UNCLE . . .
ETIÓPIAI HERCEGI CÍM
EUNUCH
KATAR FŐVÁROSA
AZ AJAK SZÉLEI!
CSINOS
KELET
ANNÁL LEJJEBB
SPANYOL VÁROS
URÁN
OXIGÉN, RÉNIUM
ROCK . . . ROLL
NŐI NÉV BECÉZVE
MUNKAHELYI TAKARÉKPÉNZTÁR
FELJEGYZÉ
JAPÁN KIKÖTŐ
SZOVJET TÍZPRÓBÁZÓ
CÁ
CSODÁS TÖRTÉNET
IGEN NÉMETÜL
HEVESI KÖZSÉG
ALUMÍNIUM
NASZÁD
SUGÁR JELE
CSIKÓS MUNKÁJA
FÉLSZ!
BETEGGONDOZÓ
E
A MÚLT IDŐ JELE

IMPORT HUMOR

LE A BUROKRÁCIÁVAL!

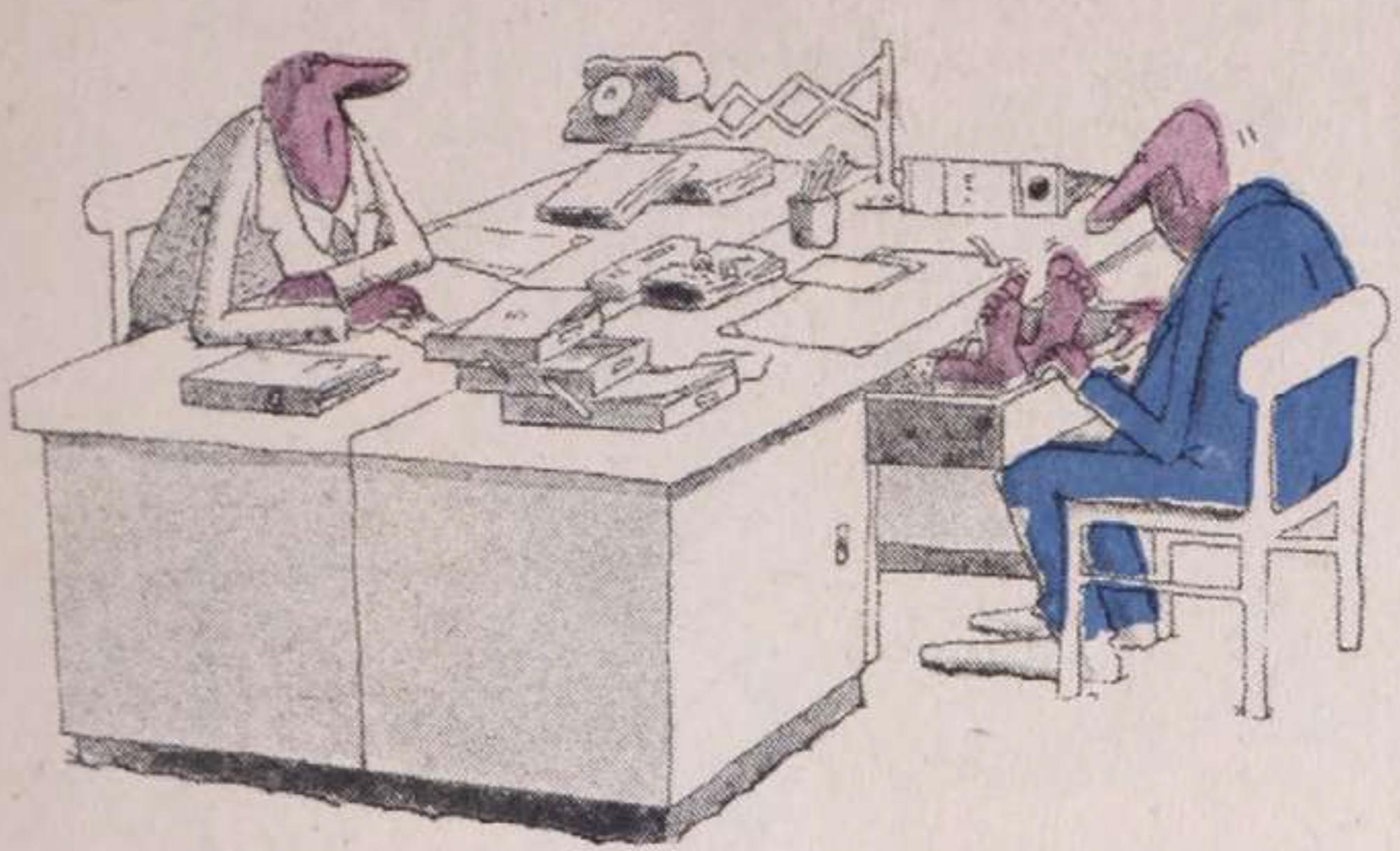

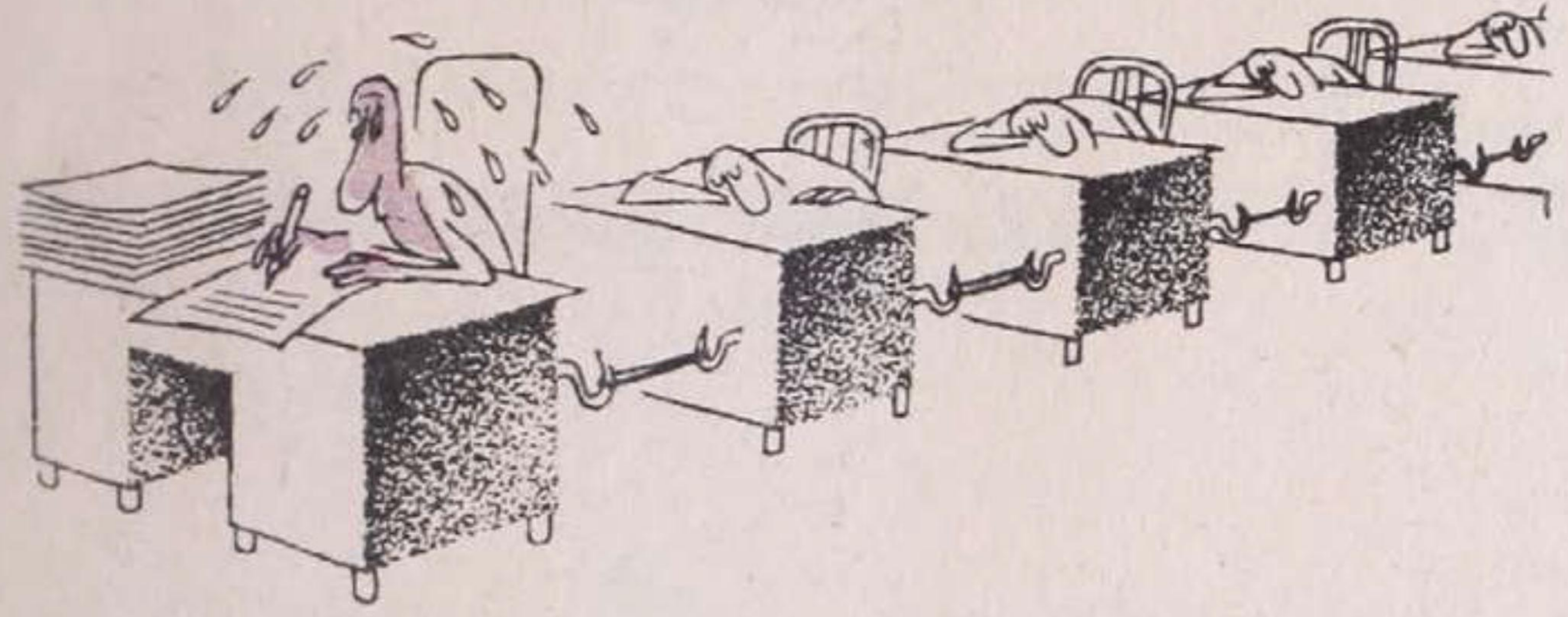

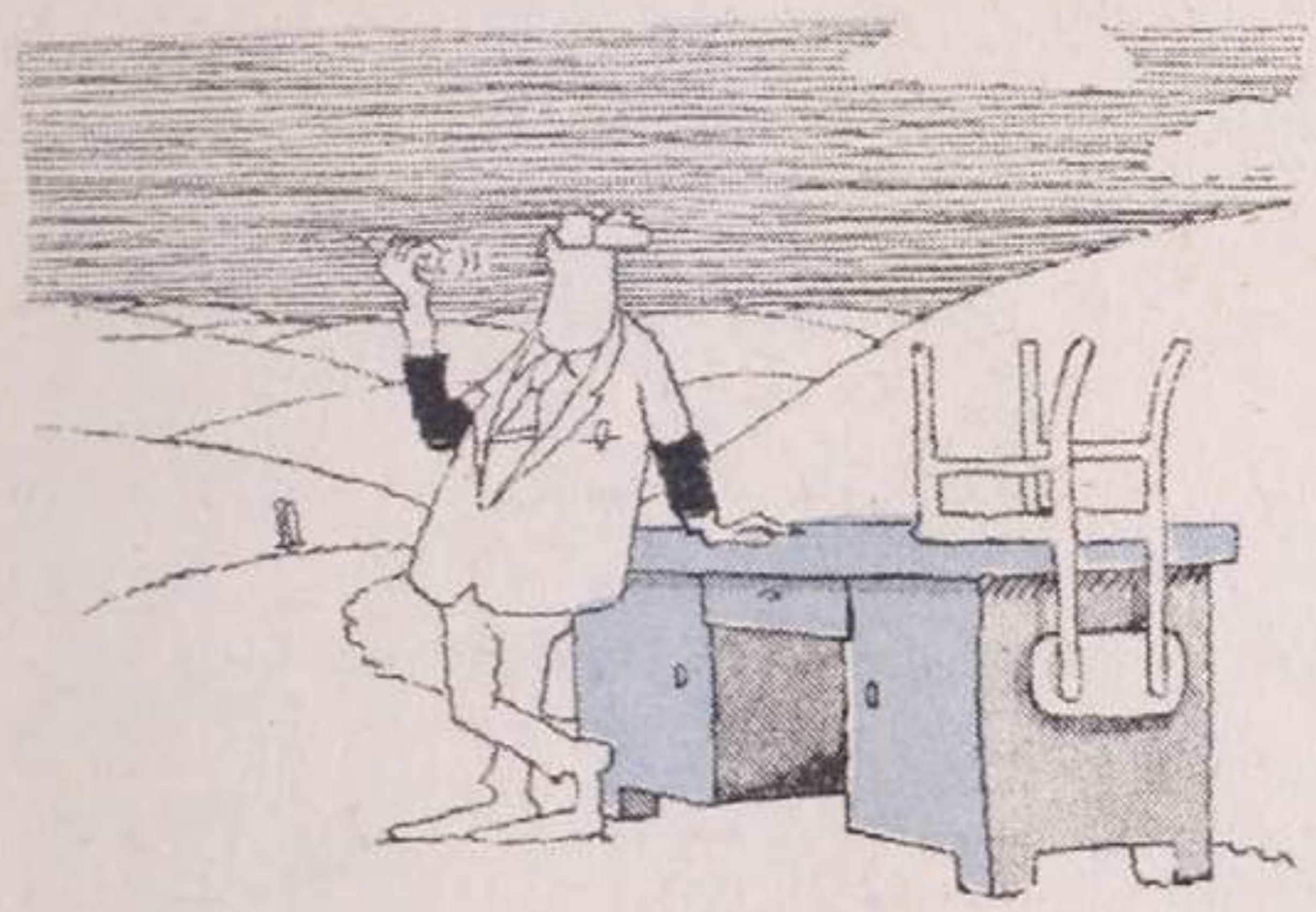

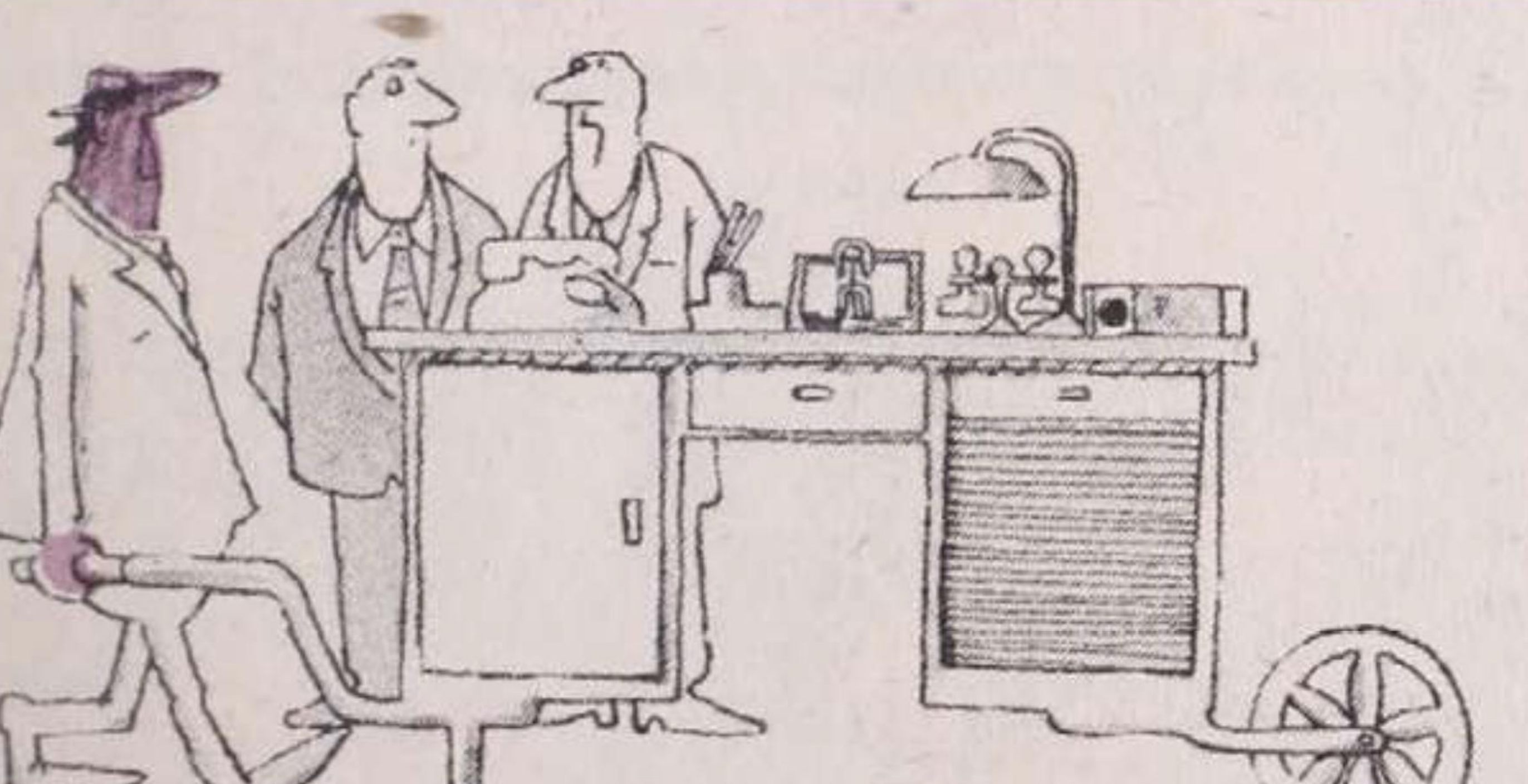

TRIBÜN

Andy Ritchie, a Leeds United csatára három gólt rúgott a bajnoki mérkőzésen és utána extra prémiumot követelt.

— Extra prémiumról természetesen szó sem lehet — mondta Eddie Gray, a Leeds menedzsere —, viszont Ritchie megkaphatja a labdát, amellyel a mérkőzést játszottuk. A labda legalább harminc fontot ér, de öt fontért bármikor viszavásároljuk tőle.

Mr. Gray — természetesen — skót.

*

Mielőtt Les Lear a Columbia egyetem kosárlabdázóinak edzője lett volna, főként versenylovak felkészítésével foglalkozott. Megkérdezték tőle: mi a különbség?

— Csak annyi, hogy a lovakról mindig tudta az ember, mit csinálnak éjszakánként.

*

Kétfordulós hét, bajnoki meccs szerdán, bajnoki meccs szombaton. Egy szombati szurkoló elégedetlenkedik:

— Ébresztő, fiúk. Hasatokra süt a nap.

— Ne bántsa őket — nyugtatja a másik. — Fáradtak a szerdai meccstől.

— Ne mondja. És szerdán mitől voltak fáradtak?

*

Egy idézet:

— Ha a világ erkölcsi haladására van gondotok, ne vessétek meg a futballt. Vallásos gyakorlat ez, gyönyörködtető rítus, amit még nézni is magasztos dolog.

Hogy ki mondta? A westminsteri érsek.

*

Muhammad Ali:

— Mostanában a klasszikusokat tanulmányozom és szemembe ötlött egy bölcs mondás: ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna. Nem vitatom. Mindenesetre: én nem hallgattam és gazdag lettem.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Segíts, barátom, mert komoly dologban kell döntenem. Két állást kínáltak fel, egyikhez intelligencia, a másikhoz inkább testi erő szükséges.

— Azt tanácsolom, ne fogadd el egyiket sem, és keress magadhoz való állást!

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A KÖNYVFUTÁR ELVISZI A KÖNYVET AZ ÖN OTTHONÁBA

... pld. AKIK KI AKARTÁK MERNI A TENGERT
Mesék. Móra 49 Ft
... pld. Benedek Elek: A VITÉZ SZABÓLEGÉNY
Móra 35 Ft
... pld. Berhidai Magdolna—Fényi Tibor—Kiss Anna: MÁKTÜNDÉREK, CSUTKANÉPEK
Móra 37 Ft
... pld. Lewis Caroll: ALICE CSODAORSZÁGBAN
Móra 24 Ft
... pld. Csukás István: EGY KIS CSACSI TÖRTÉNETE
Móra 25 Ft
... pld. Daniel Defoe: BOB KAPITÁNY
Móra 15 Ft
... pld. Devecseri Gábor: ÁLLATKERTI ÚTMUTATÓ
Móra 30 Ft
... pld. Arthur Conan Dolye: A SÁTÁN KUTYÁJA
Móra 28 Ft
... pld. Farkas Henrik: MAJOMTÖRTÉNETEK
Természetbúvárok könyvespolca sorozat
Móra 35 Ft
... pld. Fekete István: TÉLI BEREK
Móra 30 Ft
... pld. Hegedűs Géza: AZ ÍRNOK ÉS A FÁRAÓ
Móra 29 Ft
... pld. A LEGKISEBB ÓRIÁS
Nyugat-afrikai népmesék
Móra 30 Ft
... pld. FÖLDRAJZI OLVASÓKÖNYV
Magyarország
Tankönyvkiadó 37 Ft
... pld. Simai Mihály: A VILÁG LEGSZEBB LOVAI
Móra 29 Ft
... pld. VARÁZSLATOS KIFESTŐ
Táltos Gm 30 Ft

A felsorolt kötetek is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel is szállítunk, a portóköltséget is felszámítjuk.

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
Könyvfutár könyvküldő szolgálat
Budapest, Pf.: 502. 1397

A megrendelő olvasható aláírása: ....

Címe (irányítószámmal): ....

Munkahelye: ....

Részletfizetésnél:
Anyja neve: ....
Születési helye: ....
Személyi száma: ....

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-44
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

MUNKAHELYI LÉGKÖR

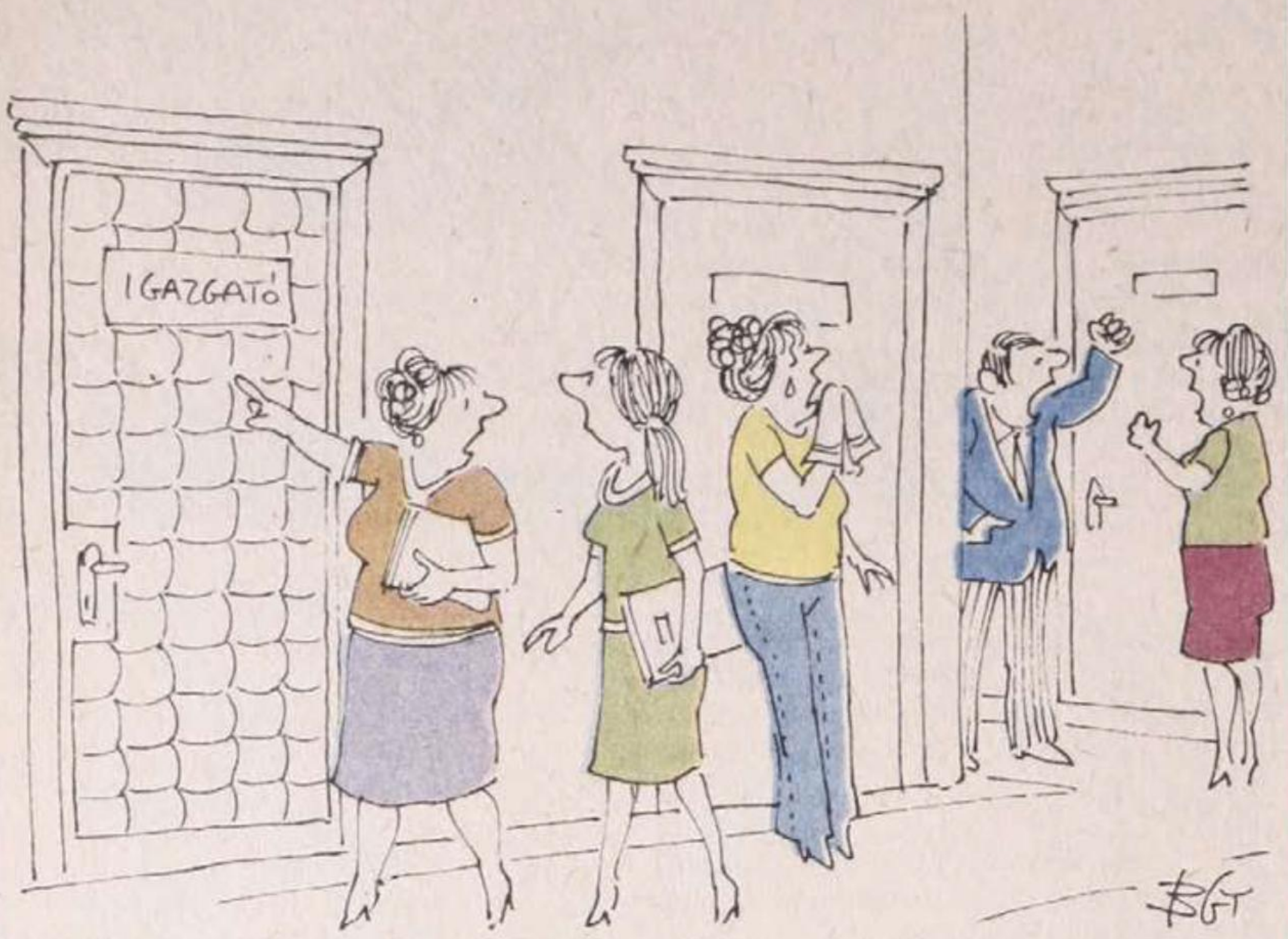

– Ez meg az egyeske szobája

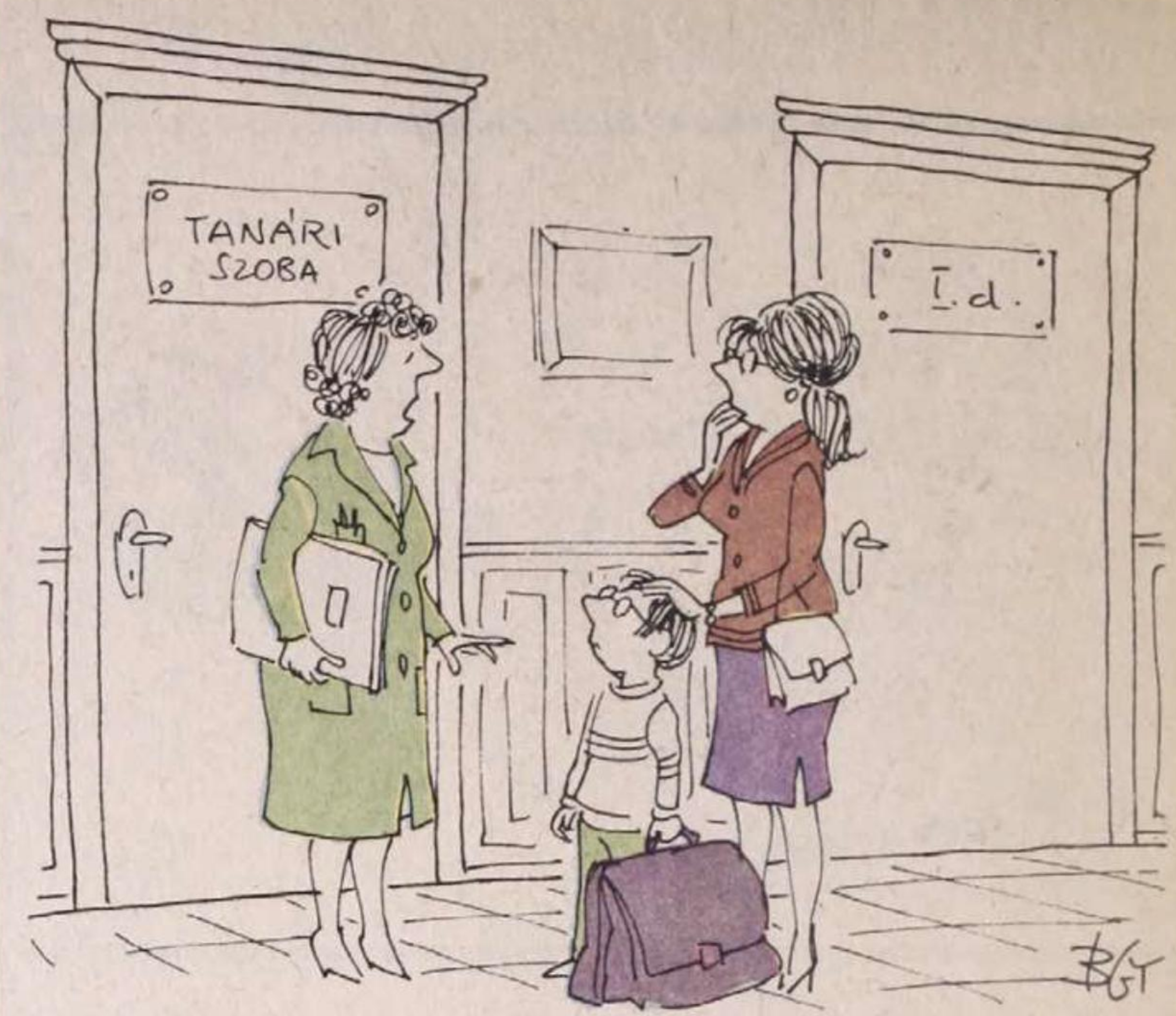
TANÁRI SZOBA
I.d.

– Nézze, anyuka, nálunk nincs zseniképzés, a gyereknek muszáj hozzábutulnia a többiekhez!

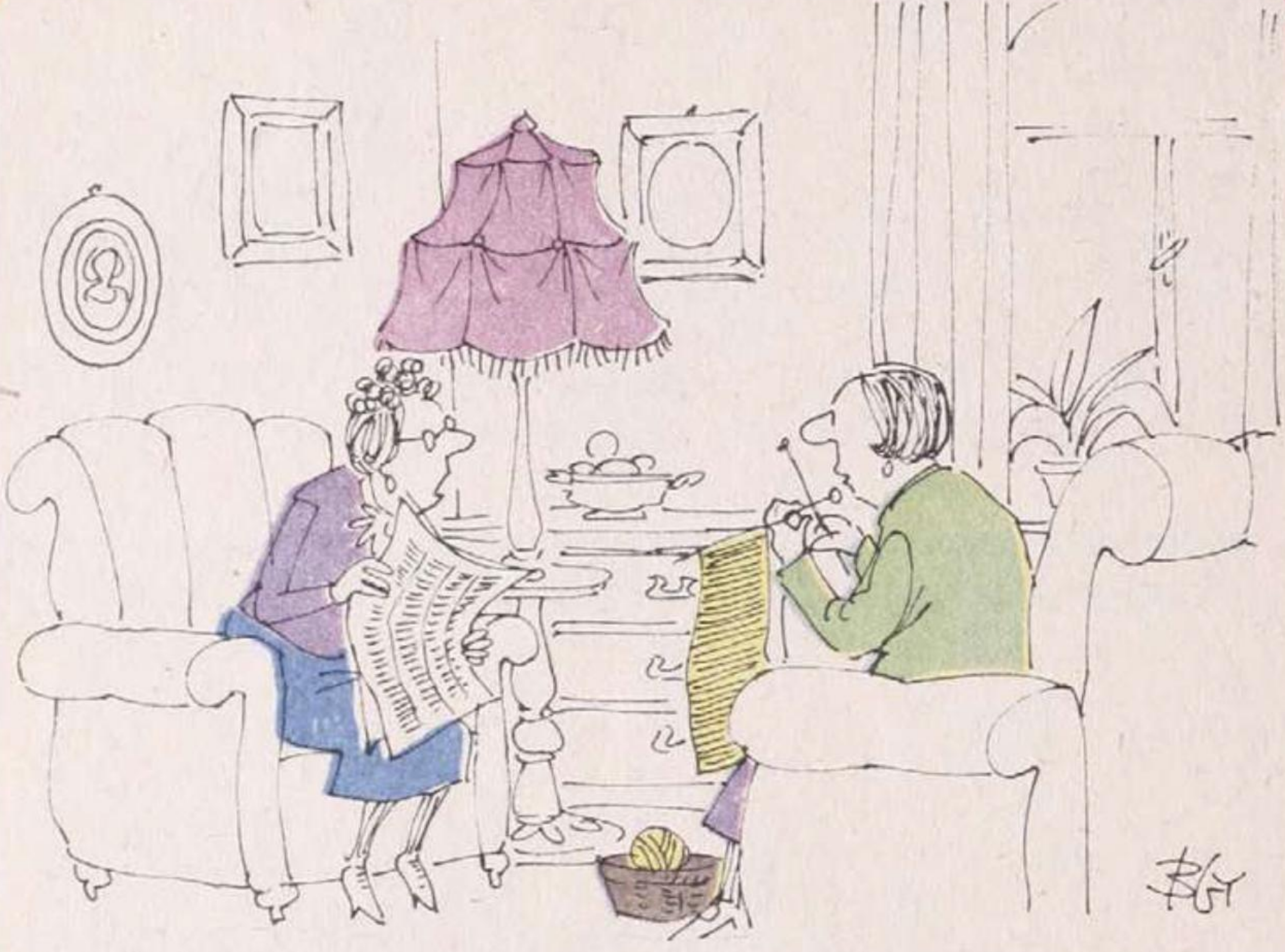

– Csak nehogy megöljenek a terroristák valahol egy Ferencz Ferdinándot!

Brenner György rajzai

EZ MÉG NEM VOLT

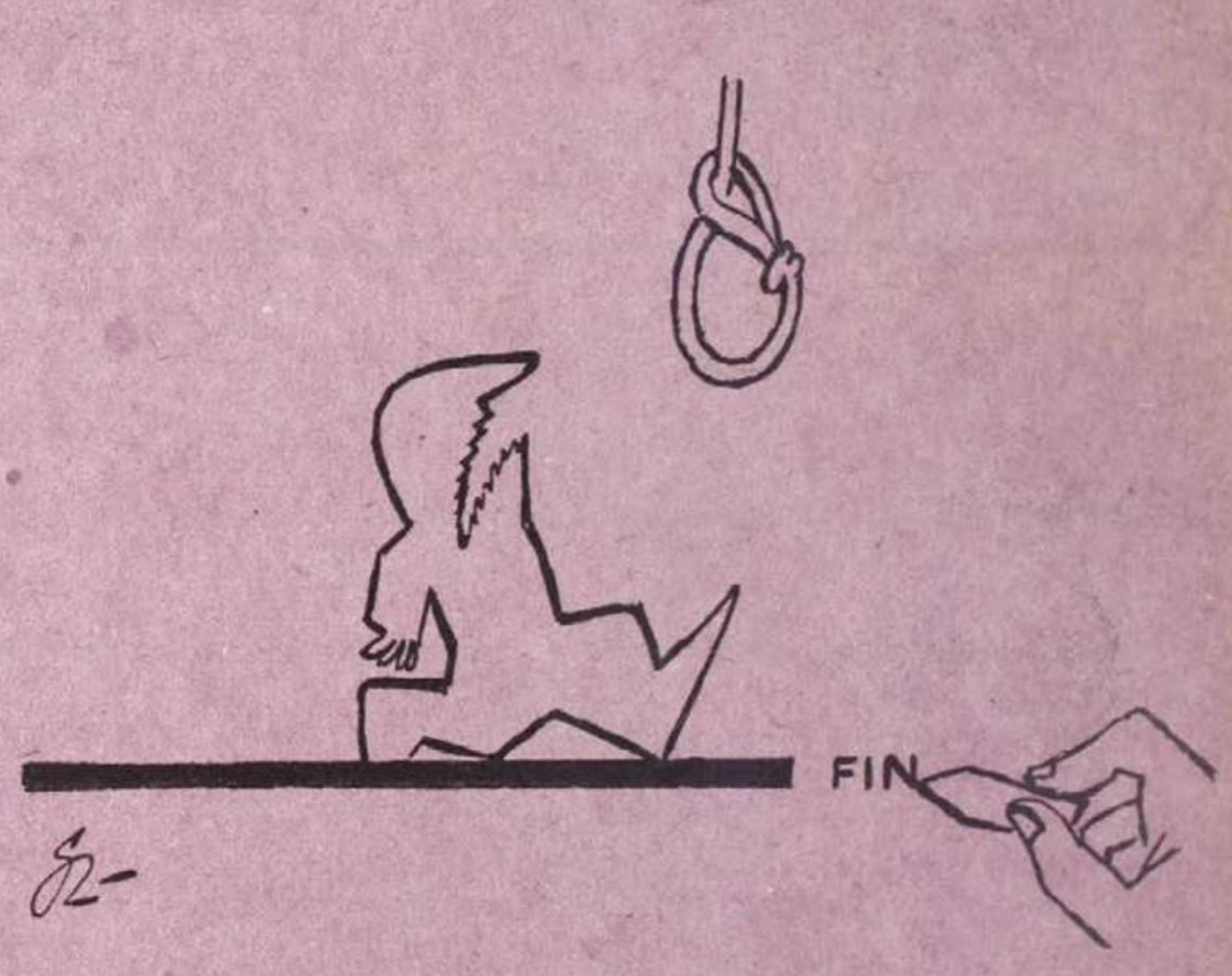

MAGYAR HIRKÖZLŐ MŰHOLD

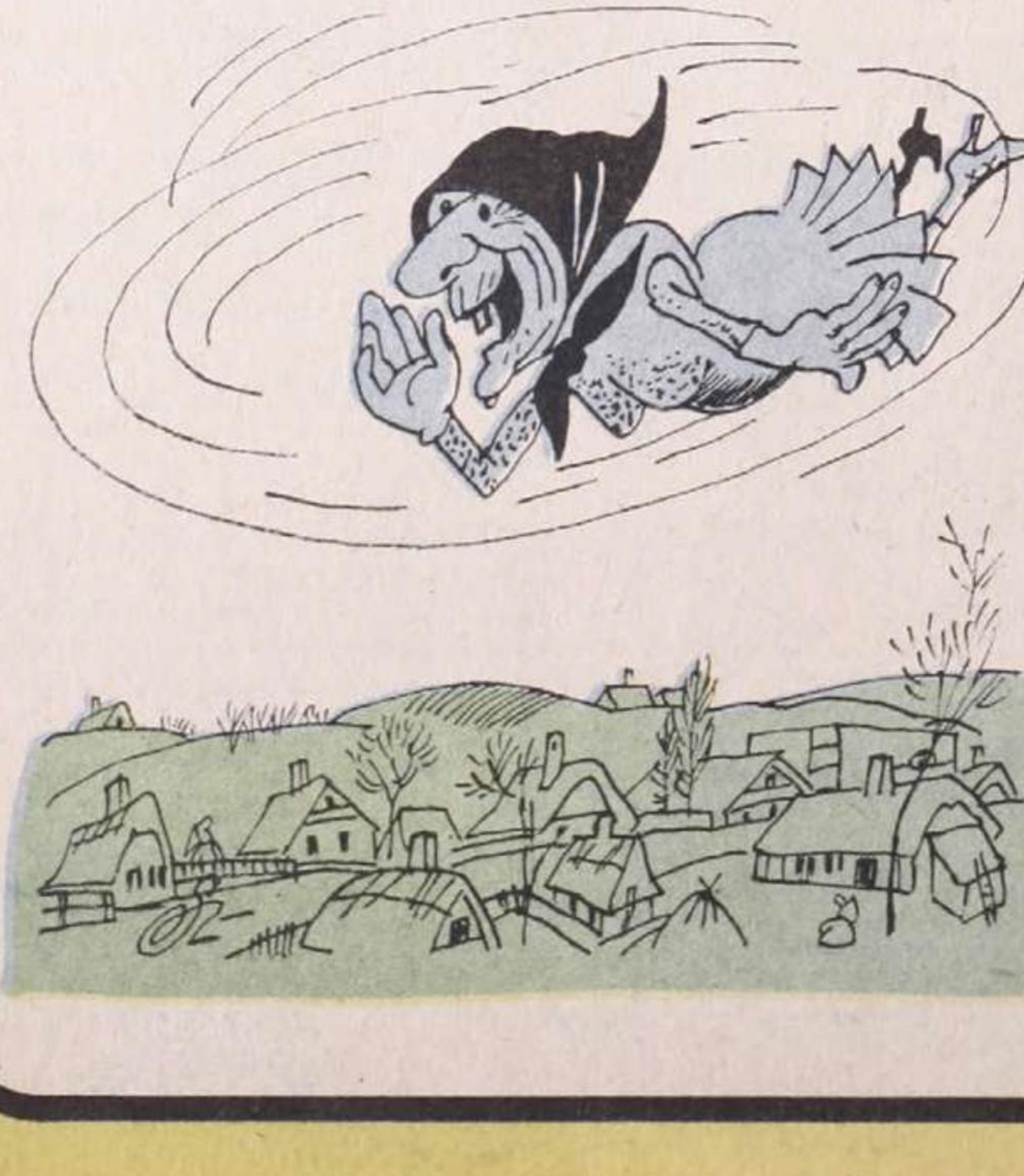

BETŰREKLÁM

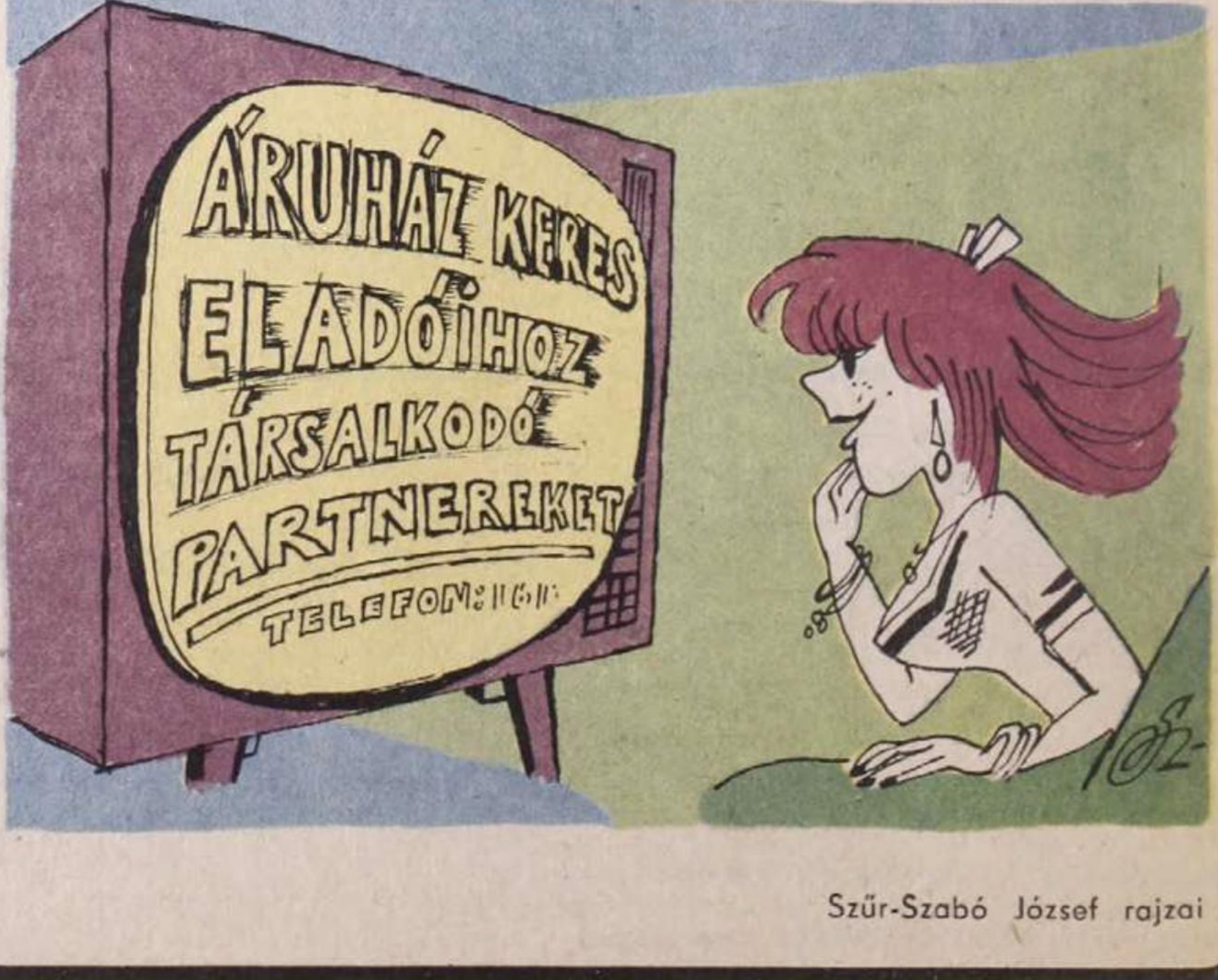
ÁRUHÁZ KERES
ELADÓIHOZ
TÁRSALKODÓ
PARTNEREKET
TELEFON:

Szűr-Szabó József rajzai